

MODLITBY A PÍSNĚ KOSTELNÍ

PRO STUDUJÍCÍ STŘEDNÍCH ŠKOL.

I.

MODLITBY.

UPRAVIL

THEOL. DR. JOSEF KAŠPAR,
C. K. PROFESSOR.

Druhé, nezměněné vydání.

R. 1916.

Tiskl Alois Wiesner, knihtiskár České Akademie císaře Františka Josefa
pro vědy, slovesnost a umění a c. k. české vysoké školy technické v Praze.

Nákladem fondu zpěvníkového ve prospěch chudé mládeže studující na c. k.
gymnasiu v Jičíně.

Modlitby denní.

„Před modlitbou připrav duši svou a
nebuď jako člověk, kterýž Boha pokouší!“
Sirach 18, 21.

Modlitby ranní. — Ve jménu Otce † i Syna †
i Ducha sv. † Amen. — Bože, Stvořiteli a Zachovateli
všech tvorů, díky vroucí vzdávám Tobě, že jsi mne
této noci veškerého zla, zvláště náhlé smrti uchovati
ráčil. — Také za zachování drahých rodičů svých,
učitelů, přátel a dobrodinců děkuji Tobě v ranní této
hodině. — Spolu prosím Tebe za vzácný dar té milosti,
bych všecky dny života svého, především dnešní,
bez hříchů strávil; protož ochraňuj mne před úklady
a vším pokušením a tělo i duši mou před zkázou
opatruj.

Dobrá úmysl. Vše, cokoli dnes mysliti, mluvit,
činiti nebo trpěti budu, obětuji Tobě, Bože, ke cti,
bližnímu a sobě k spáse časné i věčné a všeho stříci
se chci, čím bych Tebe uraziti, bližnímu nebo sobě
na statku duševním nebo tělesném škoditi mohl.

Otče náš, jenž jsi na
nebesích! Posvěť se jmé-
no Tvé. Přijď království
Tvé. Buď vůle Tvá jako
v nebi tak i na zemi.

Pater noster, qui es
in caelis! Sanctificetur
nomen Tuum. Adveniat
regnum Tuum. Fiat vo-
luntas tua, sicut in caelo

Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuvoď nás v pokušení. Ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s Tebou. Požehnaná's Ty mezi ženami, a požehnaný plod života Tvého, Ježíš. Svatá Maria, matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Věřím v Boha Otce, všemohoucího Stvořitele nebe i země. I v Jesu Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny; trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest, sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha svatého svatou

et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

Ave, Maria, gratia plena, Dominus Tecum, Benedicta Tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris Tui, Iesus. Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

Credo in Deum Patrem, omnipotentem Creatorem caeli et terrae. Et in Iesum Christum, Filium eius unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus: descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis, ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Credo in

církev obecnou, svatých obcování, odpuštění hříchů, těla vzkříšení a život věčný. Amen.

Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam aeternam. Amen.

Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochrance můj, mne vždycky řiď a napravuj, ke všemu dobrému mne vzbuzuj; ctnostem svatým mne vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj; tělo, svět, ďábla přemáhám, na Tvá vnuknutí pozor dám. A v tom svatém obcování ať setrvám do skonání; po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.

Pozdrav andělský (když se ráno, v poledne a večer „klekání“ zvoní):

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii, a ona počala z Ducha svatého. Zdrávas, Maria . . . I řekla Maria: Aj, já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého. Zdrávas, Maria . . .

A slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi. Zdrávas, Maria . . .

Modleme se! Milost Svou, prosíme, Pane, rač v myslí naše vlíti, abychom, kteří jsme andělským zvěstováním vtělení Krista, Syna Tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž k slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Zdrávas, královno, matko milosrdenství, živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! K Tobě voláme, vybnaní synové Evy; k Tobě vzdycháme, lkající a pláčící v tomto

Salve, regina, mater misericordiae, vita, dulcedo et spes nostra, salve! Ad te clamamus, exsules filii Hevae. Ad Te suspiramus gementes et flentes in hac la-

sizavém údolí. I protož,
orodovnice naše, obrať
k nám své milosrdné oči,
a Ježíše, kterýž jest po-
žehnaný plod života Tvé-
ho, nám po tomto puto-
vání ukaž, ó milostivá,
o přívětivá, ó přesladká
Panno Maria!

*V. Oroduj za nás, svatá
Boží rodičko.*

*R. Abychom hodni uči-
nění byli zaslíbení Kri-
stových.*

crimarum valle. Eia
ergo, advocata, nostra,
illos Tuos misericordes
oculos ad nos converte,
et Iesum, benedictum
fructum ventris Tui,
nobis post hoc exsilium
ostende, o clemens, o
pia, o dulcis Virgo
Maria!

*V. Ora pro nobis,
sancta Dei genitrix.*

*R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.*

Před vyučováním. Veni, sancte Spiritus, reple
Tuorum corda fidelium et Tui amoris in eis ignem
accende. Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus
illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta
sapere et de eius semper consolatione gaudere. Per
Christum, Dominum nostrum. Amen.

Přiď, svatý Duše, naplň srdce Svých věrných
a oheň lásky Své v nich rozněť, jenž jsi národy roz-
ličných jazyků v jednotě víry shromáždil. Bože,
jenž jsi srdce věřících osvětlením Ducha sv. vyučil,
dejž nám v témž Duchu pravé věci smýšleti a z jeho
potěšení vždycky se radovati. Skrze Krista Pána
našeho. Amen.

Po vyučování. Díky Tobě, Hospodine, nebeský
Otče, za to dobré, kterému se zde z milosti Tvé učíme.
Prosíme Tě, dejž, aby nám, čemu jsme se naučili,
prospívalo k časné i věčné blaženosti. Také Tě
prosíme, abys ráčil dobrodincům našim hojně odplatit
vše dobré, k němuž nám pomáhají. Dejž, aby se jim

a všechněm lidem za to dobře vedlo skrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Před jídlem. Požehnej, Pane, nás i těchto darů Svých, kterých ze štědrosti Tvé požívati budeme. Pro Krista, Pána našeho. Amen. Otče náš. Zdrávas, Maria.

Po jídle. Modleme se! Račiž odplatiti, Pane, všem, kdož nám dobře činí pro jméno Tvé, životem věčným. Amen.

Pobožnost večerní. Ve jménu Otce... Vzdáváme Tobě díky, všemohoucí Bože, za všechna dobrodiní Tvá, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku i nyní i vždycky i na věky věkův. Amen.

Desatero Božích přikázání zní:

1. V jednoho Boha budeš věřiti. — 2. Nevezmeš jména Božího nadarmo. — 3. Pomni, abys den sváteční světil. — 4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi. — 5. Nezabiješ. — 6. Nesesmilníš. — 7. Nepokradeš. — 8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému. — 9. Nepožádáš manželky bližního svého. — 10. Aniž požádáš statku jeho.

Patero církevních přikázání zní:

1. Zasvěcené svátky světiti.
2. V neděle a zasvěcené svátky celou mši svatou . pobožně slyšeti.
3. Ustanovené posty zachovávat.
4. Alespoň jednou za rok zřízenému knězi se zpovídati a v čas velikonoční velebnou svátost oltářní přijímati.
5. V zapověděný čas svatebního veselí nadržeti.

Anděle Boží... Otče náš za rodiče, příbuzné, dobrodince a za duše v očistci.

W. Odpočinutí věčné dejž jim, ó Pane!

B. A světlo věčné ať jim svítí!

W. Odpočiňte v pokoji!

B. Amen.

Zdrávas, královno . . . Pomoc Boží zůstávej vždy s námi! Amen.

Rozpomeňme se také, jak jsme dnes zhřešili proti přikázáním Božím i církevním, vzbudme nad hříchy dokonalou lítost a pevný úmysl jich se varovati.

Modlitby mešní.

„Na každém místě obětuje a přináší se jménu mému obět čistá, praví Pán zástupův.“ — Malach 1, 11.

Příprava. K Tvému oltáři, Pane můj, blížím se, abych s Tebou přinášel Otci nebeskému onu obět tajemnou, kterou jsi při večeři Své poslední nekrvavým, na dřevě kříže krvavým způsobem vykonati ráčil. Dejž, bych nejsvětější tajemství Tvé duchem pozorným sledoval a všech milostí, jež v sobě chová, účastným se stal. Uděl, aby jím víra má nové síly, naděje pevné důvěry, láska účinného roznícení nabýla. Amen.

Mše svatá,

jak ji kněz na den nejsv. Trojice Boží slouží.

I. Mše sv. katechumenů.

Stupní modlitby.

S. In nomine Patris
et Filii et Spiritus sancti.
Amen.

K. Ve jménu Otce
i Syna i Ducha svatého.
Amen.

(Antiphona.) Introibo
ad altare Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat iuventutem meam.

S. (Psalmus 42.) Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia Tu es, Deus, fortitudo mea: quare me reppulisti et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

S. Emitte lucem Tuam et veritatem Tuam: ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum Tuum et in tabernacula Tua.

M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui laetificat iuventutem meam.

S. Confitebor Tibi in cithara, Deus, Deus meus; quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me?

M. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et Deus meus.

S. Gloria patri et Filio et Spiritui sancto.

(Antifona.) Vejdu k oltáři Božímu.

M. K Bohu, jenž obveseluje mladost mou.

K. (Žalm 42.) Sud' mne, Bože, a rozhodni při mou proti národu nesvatému: od člověka nepravého a lstného vysvobod' mne.

M. Neboť Ty jsi, Bože, síla má: proč jsi mne zapudil a proč smuten kráčím, když mne sužuje nepřítel?

K. Sešli světlo Své a pravdu Svou: ty ať mne provodí a přivodí na svatou horu Tvou a do stanů Tvých.

M. I vejdu k oltáři Božímu, k Bohu, jenž obveseluje mládí mé.

K. Oslavovati budu Tebe na harfě, Bože, Bože můj: proč jsi smutná, duše má, a proč mne kormoutíš?

M. Doufej v Boha, neboť ještě vyznávati budu Jemu. On jest spasení tváře mé a Bůh můj.

K. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

M. Sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

S. Introibo ad altare Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat iuventutem meam.

S. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

M. Qui fecit, caelum et terram.

S. Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae, semper Virgini, beato Michaeli archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis apostolis Petro et Paulo, omnibus sanctis et vobis, fratres, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa! Ideo precor beatam Mariam; semper Virginem, beatum Michaellem archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, omnes sanctos et vos, fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

M. Misereatur tui omnipotens Deus et dimissis

M. Jakož byla na počátku i nyní i vždycky až na věky věčně. Amen.

K. Vstoupím k oltáři Božímu.

M. K Bohu, jenž obvesluje mládí mé.

K. Pomoc naše ve jménu Páně.

M. Jenž stvořil nebe i zemi.

K. Zpovídám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy Panně, blahoslavenému Michaeli archandělu, blahoslavenému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratři, že jsem zhřešil velice myšlením, slovem i skutkem, svou vinou, svou vinou, svou největší vinou! Proto prosím blahoslaveno Marii, vždy Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla, všechny svaté i vás, bratři, prostě za mne u Pána Boha našeho.

M. Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh a opustě

**peccatis tuis perducatur te
ad vitam aeternam.**

S. Amen.

M. (Opakuje „Confiteor“ dí místo „et vobis, fratres“ slova: „et tibi, pater“; podobně ke konci místo „et vos, fratres“ slova: „et te, pater.“)

S. Misereatur vestri omnipotens Deus et dimissis peccatis vestris perducatur vos ad vitam aeternam.

M. Amen.

S. Indulgentiam, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

M. Amen.

S. Deus, Tu conversus vivificabis nos.

M. Et plebs Tua laetabitur in Te.

S. Ostende nobis, Domine, misericordiam Tuam.

M. Et salutare Tuum da nobis.

S. Domine, exaudi, orationem meam.

M. Et clamor meus ad Te veniat.

S. Dominus vobiscum!

M. Et cum spiritu tuo.

K. Modleme se!

Sejmi, prosíme, Pane, s nás nepravosti naše,

tobě hříchy tvé, přivodíž tě k životu věčnému.

K. Amen.

K. Smiluj se nad vámi vše iohoucí Bůh a odpustě vám hříchy, uveď vás do života věčného.

M. Amen.

K. Odpuštění, rozhoštění a prominutí hříchův našich uděliž nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

M. Amen.

K. Obať se k nám, Bože, a obživíž nás.

M. A lid Tvůj veseliti se bude v Tobě.

K. Zjev nám, Hospodine, milosrdenství Své!

M. A spasení Své uděli nám.

K. Pane, vyslyš modlitbu mou.

M. A volání mé k Tobě přijď.

K. Pán s vámi!

M. I s duchem tvým.

abychom do svatyně svatých s čistým srdcem vstoupiti mohli. Pro Krista Pána našeho.

Prosíme Tebe, Pane, pro zásluhy svatých Tvých, jichž ostatky tuto jsou, i všech svatých, abys odpustiti ráčil všechny hříchy mé. Amen.

I n t r o i t

neboli začátek z mešní knihy na epištolní straně oltářní.

Zvelebena budiž Nejsvětější Trojice a nedílná Jednota Boží; vyznávejme Boha, neboť jest učinil s námi milosrdenství Své. Job. 12., 6. Hospodine, Pane náš, jak předivné jest jméno Tvé na vší zemi. Ž. 8., 1. Sláva Otci, Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův. Amen! — **Zvelebena** budiž ... na vší zemi.

K y r i e.

<i>S.</i> Kyrie eleison!	<i>K.</i> Pane, smiluj se!
<i>M.</i> Kyrie eleison!	<i>M.</i> Pane, smiluj se!
<i>S.</i> Kyrie eleison!	<i>K.</i> Pane, smiluj se!
<i>M.</i> Christe eleison!	<i>M.</i> Kriste, smiluj se!
<i>S.</i> Christe eleison!	<i>K.</i> Kriste, smiluj se!
<i>M.</i> Christe eleison!	<i>M.</i> Kriste, smiluj se!
<i>S.</i> Kyrie eleison!	<i>K.</i> Pane, smiluj se!
<i>M.</i> Kyrie eleison!	<i>M.</i> Pane, smiluj se!
<i>S.</i> Kyrie eleison!	<i>K.</i> Pane, smiluj se!

G l o r i a

(uprostřed oltáře).

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax homi-
nibus bonae voluntatis.
Laudamus Te, benedi-
cimus Te. Adoramus Te.

Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem
dobré vůle. Chválíme
Tebe, dobrořečíme To-
bě. Klaníme se Tobě.

Glorificamus Te. Grati-
as agimus Tibi propter
magnam gloriam Tuam,
Domine, Deus, rex cae-
lestis, Deus, Pater omni-
potens. Domine, Fili uni-
genite, Iesu Christe, Do-
mine Deus, Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis, qui tollis
peccata mundi, suspice
deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram
Patris, miserere nobis.
Quoniam Tu solus Sanc-
tus, Tu solus Dominus,
Tu solus Altissimus,
Iesu Christe, cum sancto
Spiritu in gloria Dei
Patris. Amen.

Velebíme Tebe. Díky
činíme Tobě pro velkou
slávu Tvou, Hospodine,
Bože, králi nebeský,
Bože, Otče všemohoucí.
Pane, Synu jednorozený,
Jezu Kriste, Pane Bože,
Beránku Boží, Synu
Otcův, jenž snímáš hří-
chy světa, smiluj se nad
námi, jenž snímáš hří-
chy světa, přijmi prosbu
naši. Jenž sedíš po pra-
vici Otcově, smiluj se
nad námi. Neboť Tys
sám Svatý, Tys sám
Hospodin, Tys sám Nej-
vyšší, Jezu Kriste, s Du-
chem svatým ve slávě
Boha Otce. Amen.

(Kněz políbí oltář, obrátí se k lidu a pozdraví ho.)

S. Dominus vobiscum.

K. Pán s vámi.

M. Et cum spiritu tuo.

M. I s duchem tvým.

C o l l e c t a (sebraná modlitba).

(Na epištolní straně oltáře.)

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům
Svým ve vyznání pravé víry věčné Trojice slávu
poznati a v moci velebnosti kořiti se Jednotě: prosíme,
abychom v téže víře stálostí ode všech vždy chráněni
byli protivenství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista,
Syna Tvého, jenž s Tebou žije a kraluje v jednotě
Ducha svatého.

S. Per omnia saecula
saeculorum.

M. Amen.

K. Po všechny věky
věkův.

M. Amen.

E p i š t o l a

sv. Pavla apoštola k Římanům 11, 33—36.

Ó hlubokosti bohatství, moudrosti i vědomosti Boží: jak jsou nezpytatelní soudové jeho a nevystižitelné cesty jeho! Nebo kdo poznal smysl Páně? Aneb kdo byl jeho rádcem? Aneb kdo prve dal jemu, a bude mu zase odplaceno? Nebo z něho a skrze něho a v něm jsou všechny věci: jemu sláva na věky. Amen.

M. Deo gratias.

M. Bohu díky.

G r a d u a l e.

Požehnaný jsi, Hospodine, jenž patříš na propasti a trůníš nad Cherubíny. Požehnaný jsi, Pane, na obloze nebeské a chvály hodný na věky. Alleluja, alleluja. Požehnaný jsi, Hospodine, Bože otců našich a chvály hodný na věky. Alleluja.

E v a n g e l i u m.

(Příprava uprostřed oltáře.) Očisti srdce mé a rty moje, všemohoucí Bože, jenž jsi rty Isaiáše proroka uhlem žhavým očistil, také i mě vzácným slitováním Svým rač očistiti, abych svaté evangelium Tvé hodně slyšeti mohl. Skrze Krista Pána našeho. Amen. — Pane, račiž požehnati! Pán budiž v srdci mém i na rtech mých, abych hodně a důstojně slyšel evangelium Jeho.

(Na straně evangelijní.)

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

S. Sequentia sancti evangelii secundum Matthaeum (18, 18—20).

K. Pokračování svatého evangelia podle sepsání sv. Matouše (18, 18—20).

M. Gloria Tibi, Domine.

M. Sláva Tobě, Pane.

(Evangelium.) Za onoho času řekl Ježíš učedníkům svým: dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jdouce uče všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha sv., učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa. (Kněz líbá missál.)

(Ke konci každého evangelia.)

M. Laus Tibi, Christe.

M. Chvála Tobě, Kriste.

S. Per evangelica dicta deleantur nostra delicta.

K. Slovy svatého evangelia ať se shladí naše vina.

C r e d o.

(Uprostřed oltáře.)

Kněz. Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všech věcí viditelných i neviditelných. I v jediného Pána Jezu Krista, Syna Božího jednorozeného a z Otce narozeného přede všemi věky. Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z pravého Boha, zplozeného, neučiněného, s Otcem téže podstaty, skrze Něžž všecko učiněno jest. Jenž pro nás lidi a pro naše spasení sestoupil s nebe (klekne) a vtělil se z Ducha svatého z Marie Panny a člověkem učiněn jest. (Vstane). Ukřižován také pro nás pod Pontským Pilátem, trpěl i pohřben jest. A z mrtvých vstal třetího dne podle Písem. A vstoupil na nebesa,

sedí na pravici Boha Otce. A zase přijde slavně soudit živých i mrtvých, Jehožto království nebude konce. I v Ducha sv., Pána a oživovatele, jenž z Otce i ze Syna vychází, jenž s Otcem i Synem spolu se velebí a oslavuje, jenž mluvil ústy proroků. A v jednu, svatou, obecnou a apoštolskou, Církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchův. A očekávám zmrtvýchvstání a život budoucího věku. Amen.

II. Mše sv. věřících.

Offertorium.

Obětování.

S. Dominus vobiscum.

K. Pán s vámi.

M. Et cum spiritu tuo.

M. I s Duchem tvým.

(Oremus.) Požehnaný buď Bůh Otec i jednorozený Syn Boží, také Duch sv., učiniltě s námi milosrdenství Své. (Oběť chleba). Přijmiž, Otče svatý, Bože všemohoucí a věčný, tuto neposkvrněnou oběť, již já nehodný sluha Tvůj obětuji Tobě, Bohu svému živému a pravému za své nesčetné hříchy a urážky i nedbalost svou a za všechny zde přítomné, ale i za všechny věrné křesťany, živé i mrtvé, aby prospěla mně i jim ku spasení v životě věčném. Amen. (Žehnání vody.) Bože, jenž jsi důstojnost naší lidské přirozenosti podivuhodně stvořil a podivuhodněji obnovil: dej nám skrze tajemství této vody a vína býti společníky božství Toho, jenž se ráčil učiniti účastným člověčenství našeho, Ježíš Kristus, Syn Tvůj, Pán náš, Jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha sv., Bůh po všechny věky věkův. Amen. (Oběť kalicha.) Obětuujeme Tobě, Hospodine, kalich spasení, Tvé se doprošující laskavosti, aby před obličej velebnosti Tvé za naše i všeho světa spasení s libou vůní vstoupil. Amen. V duchu pokory a se srdcem skroušeným nechť přijati jsme u Tebe, Hospodine, a oběť naše ať tak

se koná před obličejem Tvým dnes, aby se líbila Tobě, Pane Bože. Přijď, Posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, a požehnej tu oběť připravenou svatému jménu Tvému.

(**Lavabo.** Kněz umývá si ruce.) Umyji mezi nevinnými ruce své: a obejdu oltář Tvůj, Hospodine, abych slyšel hlas chvály a vypravoval podivné skutky Tvé. Nezahlazuj, ó Bože, s bezbožnými duše mé a s muži krve života mého, v jichžto rukou nepravosti jsou: a pravice jejich naplněna jest dary. Já pak v nevinosti své vešel jsem: vykupiž mne a smiluj se nade mnou! Noha má stanula ve přímosti: ve shromážděních dobrořečiti budu Tobě, Hospodine! (Sláva Otci atd.)

(Modlitka uprostřed oltáře.) Přijmi, svatá Trojice, tu oběť, již podáváme Tobě na památku umučení, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie vždycky Panny, blahoslaveného Jana Křtitele, svatých apoštolův Petra a Pavla a těchto (jichž ostatky v oltářním kameni se chovají) i všech svatých, aby jim byla ke cti, nám pak ku spáse, aby za nás orodovati ráčili v nebesích ti, jichžto památku konáme na zemi. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

(Kněz jest obrácen k lidu.)

S. Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum, Patrem omnipotentem.

M. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis Sui, ad utilitatem

K. Modlete se, bratří, aby má i vaše oběť příjemna byla u Boha Otce všemohoucího.

M. Přijmiž Hospodin oběť z rukou tvých ke chvále a slávě jména Svého, ku prospěchu našemu

quoque nostram totiusque
Ecclesiae Suae sanctae.

S. Amen.

a veškeré Církve Svě svatě.

K. Amen.

S e c r e t a. M o d l i t b a t i c h á.

(Uprostřed oltáře.)

Posvěť, prosíme, Pane Bože náš, skrze vzývání svatého jména Svého obět darů těchto a nás samy skrze ni učíš Sobě darem věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna Svého, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha sv. Bůh na věky věkův. Amen.

P r a e f a t i o.

(ke kánonu mešnímu.)

P ř e d z p ě v.

*S. Per omnia saecula
saeculorum.*

M. (chor). Amen.

S. Dominus vobiscum.

*M. (chor). Et cum Spi-
ritu tuo.*

S. Sursum corda.

*M. (chor). Habemus ad
Dominum.*

*S. Gratias agamus
Domino Deo nostro.*

*M. (chor). Dignum et
iustum est.*

*S. Vere dignum et
iustum est, aequum et
salutare nos Tibi sem-
per et ubique gratias age-
re, Domine sancte, Pa-
ter omnipotens, aeterne
Deus. Qui cum unigenito*

*K. Po všechny věky
věkův.*

M. (kůr). Amen.

K. Pán s vámi.

*M. (kůr). I s duchem
tvým.*

K. Vzhůru srdce.

M. (kůr). Máme k Bohu.

*K. Díky vzdejme Ho-
spodinu Bohu našemu.*

*M. (kůr). Jest hodno a
spravedlivo.*

*K. V pravdě hodno
a spravedlivo jest, sluš-
no a spasitelné, bychom
Tobě vždy a všude díky
vzdávali, Pane svatý,
Otče všemohoucí, věčný
Bože. Jenžto s jednoroze-*

Filio Tuo et Spiritu sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius trinitate substantiae. Quod enim de Tua gloria revelante Te credimus, hoc de Filio Tuo, hoc de Spiritu sancto sine differentia discretionis sentimus: ut in confessione verae sempiternaeque Dietatis et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur aequalitas; quam laudant Angeh atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim, qui non cessant clamare quotidie una voce dicentes: **Sanctus, Sanctus, Sanctus** Dominus, Deus Sabaoth! Pleni sunt caeli et terra gloria Tua, Hossana in excelsis! Benedictus, qui venit in nomine Domini. Hossana in excelsis!

ným Synem Svým a s Duchem svatým jeden jsi Bůh, jeden jsi Pán, ne v jedinosti osoby, nýbrž ve trojici jediné podstaty. Neboť co o Tvé slávě dle zjevení Tvého věříme, to o Synu Tvém, to o Duchu svatém bez rozdílu všelikého smýšlíme: aby u vyznání pravého a věčného Božství i v osobách zvláštnost i v podstatě jednota i u velebnosti ctěna byla rovnost; kterouž chválí Andělé i Archandělé, Cherubíni také i Serafíni, kteří neustávají volati každodenně jedním hlasem říkajíce: Svatý, Svatý, Svatý Hospodin, Bůh zástupů! Plna jsou nebesa i země slávy Tvé, Hossana na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hossana na výsostech!

C a n o n.

Tichá část mše sv., vždy stejná.

Tebe tedy, Otče nejlaskavější, skrze Ježíše Krista, Syna Tvého; Pána našeho, skroušeně prosíme

a žádáme, abys milostivě přijal a požehnal tyto dary, tyto svaté, neposkvrněné oběti: zvláště, které Tobě přinášíme za Tvou svatou katolickou církev, kterouž upokojiti, hájiti, sjednotiti a řídití račiž po celém oboru zemském, spolu se služebníkem Svým, naším papežem N., biskupem naším N., králem naším N. a se všemi pravověrnými a katolické i apoštolské víry ctiteli.

(M e m e n t o v i v o r u m. V z p o m í n k a n a ž i v é.) Rozpomeň se, Pane, na služebníky a služebnice Své (mé rodiče, bratry, příbuzné, dobrodince, učitele, spolužáky, spolubydlící, věřící i nevěřící, otnostné i hříšníky, přátele i nepřátele) a na všechny tu přítomné, jejichž víra i pobožnost Tobě známa jest, za něž Tobě přinášíme, nebo kteří Tobě přinášejí tuto obět chvály za sebe i za všechny své (milé a drahé), za spásu duší svých, za naději blaženosti a záchrany své, a Tobě přednášejí tužby své, věčnému Bohu živému a pravému.

(P r o s b a k s v a t ý m.) V úctě chovajíce památku nejprve slavné vždy Panny Marie, Rodičky Boha a Pána našeho Jezu Krista, ale i blahoslavených apoštolův a mučedníků Tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše; Lina, Kleta, Klementa, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana i Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých Tvých, skrze jejichž zásluhy a prosby popřej, abychom ve všem pomocí Tvou opatření a chránění byli. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen! (Kněz nad obětí vztažené ruce drže, dí:)

Tuto tedy obět služebnosti naší, než i veškeré čeledi Své prosíme, Pane, račiž milostivě přijmouti: a dny naše ve Svém pokoji pořádati a od věčného zatracení nás vytrhnouti a nás připočísti račiž ku

stádci vyvolených Svých. Skrze Krista Pána našeho. Amen!

Kteroužto obět, Ty Bože, račiž ve všem učiniti požehnanou, přijatou, platnou, rozumnou a líbeznou: aby nám byla Tělem a Krví nejmilejšího Syna Tvého Ježíše Krista.

Consecratio. (Konsekrace, proměna.)

P o z d v i h o v á n í.

Kristus den před tím, než trpěl, vzal chléb do svatých a velebných rukou Svých a pozdvih očí k nebi k Tobě Bohu, Otci Svému vševědoucímu, Tobě díky čině, dobrořečil, lámal a dával učedníkům Svým řka: **Vezměte a jezte z toho všichni, neboť „Totoť jest Tělo mé“.**

Podobným způsobem, když povečeřeno bylo, Kristus vzav i tento vzácný kalich do svatých a velebných rukou Svých: opět díky čině, žehnal a dával učedníkům Svým řka: **Vezměte a pijte z něho všichni neboť „tenť jest kalich krve mé, nového a věčného zákona: tajemství víry: kteráž za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů“.**

To kolikrátkoli činiti budete, na mou památku činiti budete.

M o d l i t b y p o p r o m ě n ě.

Pročež také, Hospodine, my sluhové Tvoji, než i lid Tvůj svatý pamětlivi jsouce téhož Krista, Syna Tvého, Pána našeho, blahoslaveného umučení, ale i zmrtvýchvstání a na nebe slavného vstoupení: obětujeme jasné velebnosti Tvé z Tvých darův a dáání obět čistou, obět svatou, obět neposkvrněnou: chléb svatý života věčného a kalich spasení ustavičného.

Na dary ty račiž shlédnouti tváří milostnou a jasnou a je Sòbě oblíbiti, jako jsi oblíbiti Sobě ráčil dary sluhy Svého spravedlivého Abela a obět patriarchy našeho Abrahama: i kterouž Tobě přinesl nejvyšší kněz Tvůj Melchisedech, obět svatou a neposkvrněnou.

Vroucně Tebe prosíme, všemohoucí Bože, kaž obět tu donéstí skrze ruce svatého anděla Svého na vznešený oltář Svůj před obličej božské velebnosti Své: abychom, kdokoli s tohoto oltáře přijmeme přesvaté Syna Tvého tělo a krev, veškerým požehnáním nebeským i milostí naplnění byli. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen!

(Memento mortuorum. Vzpomínka na zemřelé.) Rozpomeň se také, Hospodine, na služebníky a služebnice Své N. a N., kteříž nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje. (Připamatuj si zemřelé své, snad rodiče, bratry, sestry, příbuzné, dobrodince, učitele, kněze, spolužáky a j.) — Těm, Pane, a všem v Kristu zemřelým, prosíme, račiž popřáti místa útěchy, světla a pokoje. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

(Nobis quoque peccatoribus.) Nám také hříšníkům, služebníkům Svým, ve množství slitování Tvých doufajícím rač podíl nějaký a společenství darovati se Svými svatými apoštoly a mučedníky: Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcelinem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilií, Anastasií a se všemi svatými Svými: v jejich společnost uveď nás ne podle zásluh našich, nýbrž dle slitování Svého. Skrze Krista Pána našeho.

Skrze Něhož toto všecko, Pane, vždy dobrým tvoříš, posvěcuješ, oživuješ, požehnáváš a poskytuješ nám. Skrze Něho, s Ním a v Ném jest Tobě, Bohu

Otci Všemohoucímu v jednotě Ducha svatého všeliká čest a sláva.

Modlitby před sv. přijímáním.

S. Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

S. Praeceptis salutaribus moniti et divina institutione formati audemus dicere:

Pater noster, qui es in caelis! Sanctificetur nomen Tuum. Adveniat regnum Tuum. Fiat voluntas Tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.

M. Sed libera nos a malo.

S. Amen.

K. Po všechny věky věkův.

M. Amen.

K. Rozkazy spasitelnými napomenutí a božským poučením navedení smíme volati:

Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuvdč nás v pokušení.

M. Ale zbav nás od zlého.

K. Amen.

(Kněz pokračuje.) Zbav nás, prosíme, Pane, všeho zlého minulého, přítomného i budoucího a na přímluvu blahoslavené a slavné vždy Panny, Boží Rodičky Marie, s blahoslavenými apoštoly Svými Petrem i Pavlem i s Ondřejem a se všemi svatými, dej milostivě pokoj za dnů našich, abychom pomocí milosrdenství Tvého i hříchů vždy byli prosti a ode všeho soužení bezpečni. Skrze téhož Pána našeho Ježíše

Krista, Syna Tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh

S. per omnia saecula saeculorum:

K. po všechny věky věkův.

M. Amen.

M. Amen!

S. Pax Domini sit semper vobiscum.

K. Pokoj Páně budiž vždycky s vámi.

M. Et cum spiritu tuo.

M. I s duchem tvým.

(Kněz vpouští úlomek sv. hostie do kalicha.) **Toto smíšení a posvěcení Těla i krve Pána našeho Ježíše Krista budiž přijímajícím nám k životu věčnému. Amen.**

A g n u s D e i. (Kněz bije se třikráte v prsa): **Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa: smiluj se nad námi — Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa: smiluj se nad námi — Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje!**

(Kněz jest hluboce skloněn.) **Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl apoštolům Svým: „Pokoj Svůj zůstavuji vám, pokoj Svůj dávám vám“: nehleď na hříchy mé, nýbrž na víru Církve Své, a rač ji podle svaté vůle Své zachovati v jednotě a pokoji, jenž jsi živ a kraluješ Bůh na věky věkův. Amen!**

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce přičiněním Ducha svatého smrtí Svou oživil svět: vysvobod' mne skrze toto přesvaté Tělo a Krev Svou ode všech nepravostí mých i ode všeho zlého a učiň, abych vždy oddán byl přikázáním Tvým, a nedej mi nikdy odloučiti se od Tebe, jenž s týmž Bohem Otcem i Duchem svatým živ jsi a kraluješ Bůh na věky věkův. Amen!

Živé Tělo Tvé, Pane Ježíši Kriste, ježto já nehodný aspoň duchovně odvažuji se přijímati, nebudiž mi k odsouzení a k ztracení, ale pro Tvou milost budiž mi k ochraně a léku duše i těla mého, jenž jsi

živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha sv. po všechny věky věkův. Amen.

Domine, non sum dignus. (Kněz poklekne a vezme do levé ruky nejsv. tělo Páně s patenou, pravicí třikráte se bije v prsa, při čemž se modlí:)

Chléb nebeský přijímati a jméno Hospodinovo vzývati budu. Pane nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má.

S v. p ř i j í m á n í.

(Kněz přijímaje tělo Páně, dí:) Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen. (Přijme tělo Páně.)

(Pak se modlí:) Čím odplatím se Hospodinu za vecko, čeho udělil mi. Kalich spasení vezmu a jméno Páně vzývati budu. Chválu vzdávaje vzývati budu Hospodina a od nepřátel svých bezpečen budu.

(Přijímaje z kalicha krev Páně dí:) Krev pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Co ústy jsme přijali, Pane, držme čistou myslí a z daru časného budiž nám lék věčný.

Tělo Tvé, Pane, jež jsem přijal, a krev, již jsem pil, zůstávej v útrokách mých a dejž, aby na mně nezůstala skvrna nepravosti, neboť mne čisté a svaté občerstvily svátosti. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

C o m m u n i o (veršík k sv. přijímání).

Dobrořečme Bohu nebeskému a přede všemi živými vyznávejme Ho; neboť učinil s námi milosrdenství Své.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

P o s t c o m m u n i o. (Modlitba po sv. přijímání.)

Modleme se! Nechť prospěje nám ku blahu těla i duše, Pane Bože náš, přijetí této Svátosti, jakož i vyznávání věčné, svaté Trojice i nedílné jednoty její. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův.

M. Amen.

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Ite, missa est.

M. Deo Gratias!

M. Amen.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Jděte, mše dokonána jest.

M. Bohu díky!

Z á v ě r.

(Uprostřed oltáře.)

Zalíbiž se Tobě, Svatá Trojice, služba má, a dej, ať obět, kterouž jsem já před očima velebnosti Tvé nehodný přinesl, Tobě byla příjemná, mně pak a všem, za něž jsem ji obětoval, z Tvého milosrdenství byla obětí smírnou. Skrze Krista Pána našeho. (Obrácen k lidu dí:) Požehnej vás Bůh Otec i Syn i Duch svatý. **M. Amen.**

U l t i m u m e v a n g e l i u m (Poslední evangelium).

(Na evangelijní straně oltáře.)

S. Dominus vobiscum.

M. Et cum spiritu tuo.

S. Initium sancti evangelii secundum Ioannem.

M. Gloria Tibi, Domine!

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

K. Začátek svatého evangelia podle Jana.

M. Sláva Tobě, Pane!

Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha a Bůh byl Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky

věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. V něm život byl, a život byl světlo lidí; a světlo v temnostech svítí, a tmy ho neobsáhly. Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby svědectví vydal o světle, aby všichni věřili skrze něho. Nebyl on světlo, ale aby svědectví vydal o světle. Bylo světlo pravé, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě byl, a svět skrze Něho učiněn jest, a svět Ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji Ho nepřijali. Kteřížkoli pak Ho přijali, těm dal moc syny Božími býti; těm, kteří věří ve jménu jeho, kteří ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha zrozeni jsou. A slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu Jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

M. Deo gratias!

M. Díky Bohu!

Modlitba

k požehnání s nejsv. Svátosti oltářní.

S. Panem de caelo praestitisti eis! (Alleluja!)

M. Omne delectamentum in se habentem. (Alleluja!)

S. Oremus!

Deus, qui nobis sub sacramentis mirabili passionis Tuae memoriam reliquisti: tribue, quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis Tui sacra mysteria venerari, ut red-

K. Chléb s nebe dal jsi jim, ó Pane! (Alleluja!)

M. Všecku líbeznost v sobě mající. (Alleluja!)

K. Modleme se!

Bože, Jenž jsi nám ve velebné Svátosti památku Svého umučení pozůstavil: popřej nám, prosíme, abychom svatá tajemství Těla a Krve Tvé tak velebili, bychom

emptionis Tuae fructum
in nobis iugiter sen-
tiamus. Qui vivis et reg-
nas in saecula saeculo-
rum. Amen.

ovoce vykoupení Tvého
stále v sobě zakoušeli.
Jenž jsi živ a kraluješ
na věky věkův. Amen.

Modlitby k sv. zpovědi.

Příprava. Jako dým rozplynuly se dobré úmysly a sliby, že života svého polepším, že stříci se budu příležitosti, míst a společností, které tak často svedly mne ke hříchu. Ty jsi, Bože, nepřestával jak hlasem svědomí, tak slovem rodičů, pokynem učitelů, varovným hlasem přítelovým i přísným soudem odpůrcovým puditi duši mou na svatou cestu řádu mravního zákona Svého.

Cítím zvláště ve chvíli této, jak potřebná mi milost Tvá, abych procitna z mrákot, chodil ve světle vůle Tvé. Sešli mi, Otče, pomoc Ducha švatého, by srdce zatvrzelé obměkčil, všecky záhyby jeho osvětil a mně poznati dal, čím, jak, kdy a kolikráte jsem velebnost Tvou urazil. Amen.

Zpytování svědomí. (I. příkázání.) Věřil jsem vše, co Bůh církvi katolickou zjevuje a věřiti velí? Nehověl jsem úmyslně pochybnostem? Nečinil sobě z víry posměch? Nedal jsem tím pohoršení? Nestyděl jsem se vyznávati víry své výkony náboženskými? Hájil jsem víry, kde možno a povinno bylo? Nečítal jsem zúmyslně a se zalíbením spisy, které víru a mrav podkopávají? Nepůjčoval a nerozšiřoval jsem knih takových? — Nepochyboval jsem o pomoci a prozřetelnosti Boží? Nereptal jsem proti Bohu? Nezoufal jsem nad jeho milosrdenstvím? Nespoléhal jsem, že

hříchův odpuštění ve zpovědi dojdou? Nezanedbal jsem povinných modliteb? Nekonal jsem jich nedbale? Nedopustil jsem se svatokrádeže neplatnou zpovědí, nehodným přijímáním? Choval jsem se ve chrámu vždy slušně? Nebyl jsem jiným k pohoršení? Neopovrhoval jsem svatými obřady, obrazy a ostatky svatých? Nehřešil jsem pověrou, vykládáním snů, karet, hádáním, zneužíváním věcí posvátných?

(II. př.) Nerouhal jsem se Bohu? Nezlořečil a neproklínal jsem? Není to snad už zvykem mým? Neužíval jsem jména Božího lekovážně? Nevyslovoval jeho neuctivě? Nepřisahal jsem lekovážně? Nebral jsem Boha, duši svou k věcem malicherným za svědky? Není zvykem mým přísahati? Nepřisahal jsem na věci pochybné? Křivě nebo falešně? Nesvedl jsem k témuž jiných? Nečiním slibů lekovážně? Vyplnil jsem sliby a závazky platné? Nesliboval jsem věcí zlých?

(III. př.) Nekonal jsem v neděli a svátek práce těžké bez potřeby a dovolení? Nezlehčil jsem dne svátečního vyražením nedovoleným? Nezanedbal jsem svévolně služeb Božích?

(IV. př.) Nejednal jsem proti úctě, poslušnosti a lásce k rodičům, učitelům, jich zástupcům, duchovní a světské vrchnosti? Snad nedovolenými známostmi, špatnou neb nevhodnou společností, toulkami? Neutratil jsem peněz, které mi rodiče dali, na věci zbytečné neb dokonce zapověděné? Nerozdal a neprodal jsem něco proti jejich vůli? Nepodvádím jich v penězích a zvláště ve vědeckém prospěchu svém? Dbám napomínání rodičův, učitelův a odpovědných dozorcův? Nehněvám a nezarmucuji jich? Jsem k nim uctivý a zdvořilý? Nebývá vzdorovitý? Svéhlavý? Nestyděl jsem se za rodiče? Modlím se za ně? Jaké bylo chování mé k spolužákům, bratřím, sestrám,

příbuzným, osobám starším? — Nezanedbával jsem příkázání církevních o postu a přijímání sv. svátostí?

(V. př.) Nehubím nebo nezkracuji zdraví svého neb jiných hněvem, zármutkem, hanbou, nestřídmostí? Nepřál jsem někomu smrti neb neštěstí? Nežil jsem s bližním v nepřátelství a jak dlouho? Jsem usmířen? Byl jsem pomsty žádostiv? Radoval jsem se z cizího neštěstí? Záviděl jsem někomu štěstí, zdraví, přízně, lepších schopností a prospěchu? Netrýznil jsem někoho? Netupil jsem a koho? Neňadával jsem a komu? Nesvedl jsem někoho ke hříchu? K jakému? Nehájil, nevymlouval jsem lživě hříchu? — Neublížil jsem někomu, zvláště lidem starým, nešťastným, zmrzačeným, sloužícím posměchem, opovrhováním, hrubostí, pohrůzkami nebo trýzněním? Nejsem nevlídný, prchlivý, nesnášenlivý? Nebyl jsem škůdcem tvorů nerozumných, n. p. ptactva a domácího zvířectva?

(VI. a IX. př.) Nemíval jsem zalíbení v necudných myšlenkách a žádostech? Nedovoloval jsem si způsobů neslušných? Nepronášel a nerozšiřoval jsem žertův, řečí a písní mravnost urážejících? Nečítám knih podobných? Nehřešil jsem ničím proti svaté čistotě buď sám či s někým jiným?

(VII. a X. př.) Neměl jsem hříšné žádosti cizího statku? Neodcizil jsem nic? Neučinil jsem škody na majetku cizím? Nepodvedl jsem někoho? Vrátil jsem věc vypůjčenou, odevzdal vlastníkově nalezenou neb svěřenou? Nepřijal neb nekoupil jsem vědomě věci odcizených? Nahradil jsem všelikou škodu? — Nejsem k cizí bídě netečný a tvrdý? Nejsem lakomý a skoupý? — Nepoškodil jsem rodičů, sourozenců nebo dobrodinců svých? — Byl jsem za dobrodiní vděčen?

(VIII. př.) Nelhal jsem? Neuškodila lež moje někomu? Nepřelhával jsem svých představených?

Nezlehčoval a nepomlouval jsem? — Nehřešil jsem neupřímností, přetvářkou, pokrytstvím? Nehřešil jsem sočením a donášením? Nevznikly z toho různice, hádky, nepřátelství? Nezjevil jsem nelaskavě a bezprávně svěřených tajemství? Nedával jsem křivého svědectví před svými představenými? —

Nebyl jsem hrdý, pyšný, domýšlivý, nadutý? Neopovrhoval jsem jinými? Nebyl jsem leniv? Nezanedbával jsem povinností svých? Pracoval jsem svědomitě? Nepodváděl jsem? —

Jak často spáchal jsem zvláště hříchy těžké? — Které okolnosti hříchy mé buď mění nebo přitěžují? — Jaké následky měl ten nebo druhý? — Která jest hlavní moje naruživost? Který můj nejhorší, hříšný zvyk? V čem jsem se polepšil, v čem zhoršil od zpovědi poslední? Do kterých chyb starých jsem znova upadl a která toho příčina jest? —

Lítost. Opět volám „Bože nejsvětější!“ Neboť bedlivým zpytováním svědomí seznal jsem, jak velice od svatosti, k níž povolal jsi člověka, jsem se uchýlil. Ty, jenž srdce i ledví zpytuješ, promiň dobrotivě viny, kterých jsem buď nepoznal nebo zapomněl! Láska Tvá od prvního dětství až do chvíle této otcovsky o mne pečovala, všechny kroky mé k dobrému řídíc: já však vůdčí ruky Tvé od sebe odmítal; pravice Tvá chránila mne před mnohým nebezpečím a neštětím, ale já neprozřetelnosti a moudrosti Tvé, nýbrž mělkému rozumu svému a přízni světa úspěchy své přičítal; dobrota Tvá mnohých mně popřála chvil radostných, já však v zaslepenosti své buď si jich nevšímal, nebo hříchem je zkalil. Ty jsi Syna Svého vydal mukám bezměrným, aby z bídy hříchů vysvobodil mne, já novými nepravostmi Jej křížoval. Ty jsi Duchem svatým osvěcoval rozum můj, obdařil mne vlohami, já zhusta k zlému jich zneužíval. Ty jsi mne rodiči, učiteli a jich zástupci povzbuzoval

ke ctnosti, já však raději naslouchal hlasu zlých náklonností, špatných příkladů, zkažených přátel. Jen nevděkem splácel jsem velká dobrodiní Tvá. — Želím z nejhlubšího srdce všech hříchův svých i náklonností a návyků zlých, ne však proto, že hněv Tvůj a zasloužený trest na sebe jsem uvalil, nýbrž že Tebe, dobro jediné a nejvyšší jsem urazil. Bože, buď milostiv mně hříšnému!

Chci se polepšiti a napravit (pravý úmysl) a na důkaz opravdovosti úmyslu mého slyš, ó Bože, upřímnou zpověď mou!

Z p o v ě ě .

(Přiklekna ke zpovědníkovi, požádej o požehnání slovy: „Prosím vás, ctihodný otče, za svaté požehnání, abych se mohl dobře a zcela vyzpovídati.“ — Potom skroušeně řci:) „Já bídny hříšník zpovídám se Bohu všemohoucímu, Marii, jeho důstojné Matce, všem milým svatým a vám, otče duchovní, na místě Božím, že jsem od své zpovědi, kteráž se stala . . . , často a mnoho zhřešil myšlením, řečmi a skutky; zvláště se vinen dávám, že jsem . . .“

(Tu počneš jmenovati hříchy, na které jsi se upamatoval při zpytování svědomí; pak ukončíš zpověď těmito slovy:)

„Těchto a všech jiných hříchů, které snad ještě na sobě mám, srdečně lituji, protože jsem Boha, nejlepší a lásky nejhodnější dobré, jimi urazil. Opravduť míním nikdy více nehřešiti, všelike příležitosti ke hříchu se varovati a života svého opravdu polepšiti. Žádám vás, ctihodný otče, za kněžské rozhřešení a za spasitelné pokání.“

P o s v. z p o v ě ě i .

Vzdávám Tobě, milosrdný Bože, díky za odpuštění hříchův, kterého se mi dostalo sv. rozhřešením.

Především vykonám uložené **zadostučnění** — Dobrotivý Bože, kterak bych mohl opět hřešiti! Jako marnotratný syn vrátil jsem se k Tobě a Ty jsi mne na milost přijal a mně odpustil. Nedbal jsem Tvé lásky otcovské, miloval jsem více věci pozemské než Tebe, avšak Ty jsi vyhaslou lásku v duši mé v tomto okamžení opět oživil. — Utekl jsem z domu otcovského, totiž ze společnosti Tvé a svatých, a Ty mě v tuto chvíli vedeš zpět do domu svého království. Odíváš mě rouchem posvěcující milosti, bez něhož bych nemohl přistoupiti k hostině nebeské. Jak veliké věci činíš mně, bídnému hříšníku!

Kdybych byl zůstal ve hříchu smrtelném, neměly by u Boha zásluh dobré skutky, které jsem před tím vykonal. Avšak Ty dáváš, přelaskavý Otče můj, na ruku synu marnotratnému i prsten, znamení zásluh. Veliké jest milosrdenství Tvé a slitování Tvé nemá konce.

I pro budoucnost pečuješ o mne, nabízeje mně milost pomáhající, bych konati mohl skutky dobré a kráčel po cestě přikázání. Velebíž, duše má, Hospodina a dobrořeč svatému jménu jeho! Jako slitovává se otec nad syny, tak smíloval se Bůh i nade mnou a shladil hříchy mé.

Ó můj Ježíši! Od koho mám vše, čeho se mi nyní dostalo? Skrze Tvou krev a smrt na kříži působí svátost pokání odpuštění hříchův a dání všech milostí. Jen toho žádáš ode mne, abych již nehřešil. „Synu můj, zůstaniž nyní se mnou v domě mém a daruj mi své srdce,“ tak mluvíš, Božský Spasiteli! „Hotovo jest srdce mé, Pane můj, a vůle má patří jen Tobě,“ tak odpovídám. Nechci se již dopustiti hříchu těžkého, zvláště pak se chci varovati

Z napomínání a rad zpovědníkových obzvláště chci plniti . . . Požehnej, ó Pane můj, tato předsevzetí

má a nedopust, abych zmařil tvou předrahou krev pádem do těžkého hříchu. Anděle boží, strážce můj...

Modlitby k sv. přijímání.

I. Modlitby před sv. přijímáním.

1. Vzbuzení tří Božských ctností.

V í r a.

Věřím v Tebe, pravý, - ve třech osobách jediný Bože, - Otče, Synu i Duše svatý, - jenž jsi všechno stvořil, - všechno zachováváš a spravuješ, - jenž dobré odměňuješ - a zlé trestáš. - Věřím, že Syn Boží se vtělil, - aby nás vykoupil, - a že Duch svatý - svou milostí nás posvěcuje. - Věřím, že duše naše nesmrtelná, - milost pak Boží nám k spasení nevyhnutelně potřebná jest. - Věřím a vyznávám všechno, - čemu Ježíš Kristus učil, - co svatí apoštolé kázali - a čemu svatá - římsko-katolická církev věriti velí. - Tomu všemu věřím, - protože jsi, ó Bože, - věčná a neskonalá pravda a moudrost, - kteréž nelze, aby oklamala, - aniž lze, - aby byla oklamána. - Ó Bože, rozmnož víru mou!

N a d ě j e.

Doufám a důvěřuji, ó Bože, - v Tvou nesmírnou dobrotu a v Tvé milosrdenství, - že mi pro neskončené zásluhy Svého jediného Syna, Ježíše Krista, udělíš, - abych za živa hříchy své poznal, - dokonale jich litoval, - a že mi je odpustíš, - po smrti pak že mi ráčíš spasení věčné dáti a popřáti, - abych na Tebe

tváří v tvář patřil, - Tebe miloval a s Tebou se věčně radoval. - Mám naději, že mi také dáš, - čím bych toho dosáhl. - Doufám toho od Tebe, - protože jsi to slíbil, - jenž jsi všemohoucí, věrný, nejvyšší dobrotivý a milosrdný. - Ó Bože, posilni naději mou!

L á s k a.

Bože můj! - Miluji Tě z celého srdce nade všechno, - protože jsi nejlepší dobro, - že jsi nejvyšší dokonalý - a veškeré lásky hoden. - I proto Tě miluji, - že jsi ke mně a ke všem tvorům nejvyšší dobrotivý. - Žádám toho srdečně, - abych Tě tak dokonale miloval, - jako Tě Tvoji věrní služebníci milují a milovali, - s jichžto láskou spojuji svou nedokonalou lásku. - Tu ve mně, ó Bože, vždy víc a více rozněcuj!

2. V z b u z e n í p o k o r y a l í t o s t i.

Dobrotivý Ježíši Kriste, obávám se přistoupiti ke stolu nejsladší večeře Tvé, poněvadž jsem poskvřnil mnohými hříchy duši i tělo. Obrácím se tedy, dobrotivý Bože, ve své bídě a úzkosti k Tobě jako prameni milosrdenství, spěchám k Tobě pro zdraví a utíkám se pod Tvou ochranu. Poněvadž Tebe nemohu snést jako soudce, Spasitelem Tebe míti žádám, ukazují Tobě, Pane, své rány a zjevují Tobě, Pane, svou bázeň. Pohlédni tedy na mě očima milosrdenství, ukřižovaný Kriste, králi věčný a můj budoucí soudce!

Lituji, že jsem zhřešil, a toužím napravit, co jsem spáchal. Odvolávám všechny hříchy celého svého života a obnovuji upřímný úmysl rozhodně se polepsiti. Zhoj mé rány, Ježíši Kriste, obmyj zcela šat mé duše ve své předražené krvi a v mých slzách opravdové lítosti! Dej, ať neustále slyším slova Tvá: „Doufej, synu, odpouštějí se Tobě hříchové Tvoji!“

3. Vzbuzení úcty ke Kristu a vroucí touhy po spojení s ním.

Každé koleno skláněti se má před Tebou, můj Spasiteli! Tak v pokoře klaním se Tobě, jenž přítomen jsi pravdivě, skutečně a podstatně pod nepatrnou způsobou chleba a jenž zavítati chceš do mého srdce nehodného. Osměluji se spojití hlas svůj se zpěvem kůrův andělských a zpívám v duši své u stupňův oltáře chvalozpěv, kterým ozývá se nebeský Jerusaleml. „Hoden jest Beránek, kterýž byl zabit, vzíti moc i božství i moudrost i sílu i čest i slávu i dobrořečení.“ (Zjev. 5, 12.)

S největší nábožností, vroucí láskou, touhou a se vším zápalém dychtím Tebe, Pane, přijmouti, jako toužili po Tobě ve sv. přijímání mnohé duše zbožné a mnozí svatí, kteří se Tobě líbili. Toužím Tebe přijmouti s takovou věrou, nadějí, láskou a čistotou, jako Tě přijala a po Tobě toužila nejsvětější Matka Tvá, odpovídajíc zvěstujícímu andělu: „Aj, já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého!“ Jako jest roztoužen hladový po pokrmu, žíznivý po občerstvujícím nápoji, nemocný po lékaři a zarmoucený po utěšiteli, tak touží duše má po Tobě, jenž jsi pokrmem a pramenem vody života věčného, lékařem, který zahání z duše všelikou nemoc, přítelem a utěšitelem, který v každé tísní rosou útěchy nebeské oblažuje duši sklíčenou. Chlebe živý, jenž jsi s nebe sestoupil, ó přijď a naplň tedy líbeznou sladkostí duši mou! Spěchám k Tobě, poněvadž mě voláš slovy: „Pojďtež ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím. Chléb, který já dám, tělo mé jest, jež vydám za život světa. Vezměte a jezte, totoť jest tělo mé! Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. Slova, kteráž jsem já mluvil vám, Duch jsou a život.“ Amen.

II. Modlitby při sv. přijímání.

Vyznávám . . . (Confiteor str. 10).

Když kněz ukazuje tělo Páně, rci s ním: „Ejhle Beránek Boží, jenž snímá hříchy světa. Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má.“ (Třikráte lid se bije v prsa.)

Dříve než kněz přiblíží se k tobě s tělem Páně, kleče učiň kříž a rci v duchu: „Přiď, ó Ježíši Kriste, po Tobě touží duše má, bez Tebe žítí nemohu!“ Přijímaje uctivě sv. hostii, pamatuj, že přijímáš samého Boha, svého budoucího soudce!

III. Modlitby po sv. přijímání.

Můj Ježíši, již jsi se mnou; klaním se Ti v nejhlubší pokoře, vědom své nehodnosti. Slyš vzdechy duše mé:

Duše Kristova, posvěť mne!
Tělo Kristovo, spasiž mne!
Krví Kristova, napoj mne!
Vodo z boku Kristova, omyj mne!
Umučení Kristovo, posilni mne!
Ó dobrý Ježíši, vyslyš mne!
V ranách svých ukryj mne!
Nedej se mi odloučiti od Tebe!
Proti nešlechetnému nepříteli zastaň mne!
V hodině smrti mé povolej mne!

A kaž mně přijíti k Tobě, abych se všemi svatými chválil Tebe na věky věkův. Amen. (S v. I g n á c.)

Přijmiž, Ježíši Kriste, dík můj nejvřelejší za nevýslovnou lásku, která Tě pohnula, že jsi přišel ke mně a spojil se s duší mou! Jedinou prosbu mám, kterou vždy opakovati budu před Tebou: Lásku svou

a milost mi zachovej a nedopusť, abych odloučen byl od Tebe smrtelným hříchem. Ty jsi ve mně a já v Tobě, ó dovol, abychom zůstali spolu sjednoceni na věky! Amen.

Modlitba k získání odpustkův.

(Před obrazem Ukřižovaného.)

Dobrotivý a milosrdný Ježíši, padám na kolena před Tváří Tvou a s největší vroucností duše Tebe žádám, abys vložil do srdce mého živý cit víry, naděje a lásky, rozmnožoval bol nad hříchy, spojený s oškli-
vostí nad nimi a s pevnou vůlí je napravití. Snažím se předvésti před svůj duchovní zrak všechny Tvé bolesti a rány, hledím pochopiti, co vše jsi vytrpěl za hříchy celého světa i za nepravosti mé, a rozjímám o prorockých slovech žalmisty Davida: „Zbodli ruce mé i nohy mé, sčeti všechny kosti mé.“ (Ž. 21.)

Na úmysl církve jednou „Věřím v Boha“, pětkrát „Otče náš a Zdrávas, Maria.“

Obnovení slibu křestního.

Ve výroční den narozenin, sv. křtu, jmenin, při sv. zpovědi, sv. přijímání a sv. biřmování:

Děkuji Ti, ó Bože, za všechny dary a milosti, jichž jsi mi uštědřil na křtu sv. Lituji toho srdečně, že jsem neužíval všech těchto milostí vždy náležitě ke své spáse; avšak od této chvíle chci všemožně nahraditi, co jsem zameškal. — Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země; věřím v Ježíše Krista, jednorozeného Jeho Syna, narozeného a ukřižovaného; věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, odpuštění hříchů, těla vzkříšení a život věčný. V této sv. víře chci pomocí Boží žíti a umříti;

odříkám se zlého ducha i všech skutků jeho i všech přátel jeho. Ó Bože, dejž mně milost, abych věrně plnil slib křestní i obnovení křestního slibu a tak dosáhl života věčného! Amen.

Modlitby k sv. biřmování.

I. Před sv. biřmováním vzbuzují se Božské ctnosti a lítost nad hříchy. (Str. 34.—35.)

II. Při sv. biřmování, když biskup stojí u oltáře a modlí se za všechny biřmovance: Ve jménu Otce i Syna i Ducha sv. Amen. Přijď, sv. Duše, naplň srdce svých věrných a oheň lásky své v nich rozněť! Amen.

1. Když biskup vzkládá ruce na biřmovance:

Modleme se!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nám dal ve sv. křtu milost znovuzrození a odpuštění hříchů, sešli nám s nebes Ducha svatého a jeho dar moudrosti a rozumu, rady a síly, umění, pobožnosti a bázně Boží. Amen.

2. Když biskup maže biřmovance svatým křížmem, říká biřmovanec po tichu v srdci svém: „Budiž mi vítán, Duše svatý, a posilniž mne! Amen.“

Na to biřmovanec kleče, pomodlí se zbožně tištěnou modlitbu, kterou dostává na památku.

3. Když se vrátil biskup k oltáři:

Modleme se!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi mne ve svátosti biřmování učinil pomazáním svatým křížmem v podobě kříže, dospělým křesťanem a bojovníkem Kristovým, dejž mně na přimluvu sv. patrona mého, aby Duch sv. stále ve mně přebýval a mne posiloval ve víře i v životě dle víry. Požehnej mne Bůh Otec, Syn a Duch svatý! Amen.

III. Po sv. biřmování vyslechnou biřmovanci napomenutí biskupovo a pomodlí se „Věřím v Boha“, „Otče náš“ a „Zdrávas, Maria“.

Ve výroční den sv. biřmování říká se modlitba II. 3. jako v den sv. biřmování: pak „Věřím v Boha“, „Otče náš“ a „Zdrávas, Maria“.

Pobožnost odpolední.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha sv. Amen.

K. Pochválena a pozdravena budiž nejsvětější svátost oltářní.

L. Od toho času až na věky!

K. Modleme se! Bože, jenž jsi nám ve velebné svátosti atd., jako na str. 27.

Litanie o všech svatých.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, [Bože, smiluj se nad námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Svatý Michaeli,

Svatý Gabrieli,

Svatý Rafaeli,

} oroduj za nás!

Všichni svatí andělé a archandělé, orodujte za nás!

Všichni svatí blahoslavených duchů řádové, orodujte
za nás!

Svatý Jene Křtiteli,

Svatý Josefe,

Všichni svatí patriarchové a proroci,

Svatý Petře,

Svatý Pavle,

Svatý Ondřeji,

Svatý Jakube,

Svatý Jene,

Svatý Tomáši,

Svatý Filipe,

Svatý Bartoloměji,

Svatý Matouši,

Svatý Šimone,

Svatý Tadeáši,

Svatý Matěji,

Svatý Barnabáši,

Svatý Lukáši,

Svatý Marku,

Všichni svatí Apoštolé a Evangelisté,

Všichni svatí učedníci Páně,

Všechna svatá nevinátka,

Svatý Štěpáne,

Svatý Vavřínče,

} oroduj (te)
za nás!

Svatý Vincenci,
Svatí Fabiáne a Šebestiáne,
Svatí Jene a Pavle,
Svatí Kosmo a Damiáne,
Svatí Gervási a Protási,
Všichni svatí mučedníci,
Svatý Silvestře,
Svatý Řehoři,
Svatý Ambroži,
Svatý Augustine,
Svatý Jeronyme,
Svatý Martine,
Svatý Mikuláši,
Všichni svatí biskupové a vyznávači,
Všichni svatí učitelové církevní,
Svatý Antoníne,
Svatý Benedikte,
Svatý Bernarde,
Svatý Dominiku,
Svatý Františku,
Všichni svatí kněží a jáhnové,
Všichni svatí mniši a poustevníci,
Svatá Maria Magdaleno,
Svatá Háto,
Svatá Lucie,
Svatá Anežko,
Svatá Cecilie,
Svatá Kateřino,
Svatá Anastasie,
Všecky svaté panny a vdovy,
Všichni svatí a světice Boží,
Milostiv nám buď, odpusť nám, Pane!
Milostiv nám buď, uslyš nás, Pane!
Ode všeho zlého, vysvoboď nás, Pane!
Od všelikého hříchu, vysvoboď nás, Pane!
Od hněvu Svého, vysvoboď nás, Pane!

oroduj(te)
za nás!

Od náhlé a nenadálé smrti, vysvobod' nás, Pane!

Od úkladův ďábelských, vysvobod' nás, Pane!

Od hněvu, nenávisti a ode vši zlé vůle,

Od ducha smilného,

Od hromobití a záhubného vichru,

Od metly zemětřesení,

Od moru, hladu a války,

Od věčného zahynutí,

Pro tajemství vtělení Svého,

Pro příští Své,

Pro narození Své,

Pro křest a svatý půst Svůj,

Pro kříž Svůj a umučení Své,

Pro smrt Svou a pohřeb Svůj,

Pro svaté zmrtvýchvstání Své,

Pro divuplné nanebevstoupení Své,

Pro příchod Utěšitele, Ducha sv.,

V den soudu,

My hříšníci,

Abys nám odpustiti ráčil,

Abys nad námi se smilovati ráčil,

Abys nás k pravému pokání přivésti
ráčil,

Abys Svou církev řídití a zachovati
ráčil,

Abys náměstka apoštolského a veškeré
církvní řády ve svatém nábožen-
ství zachovati ráčil,

Abys nepřátele svaté církve pokořiti
ráčil,

Abys císaře a krále našeho ochrániti
ráčil,

Abys králům a knížatům křesťanským
pokoje a svornosti uděliti ráčil,

Abys všemu lidu křesťanskému pokoj
a svornost dáti ráčil,

vysvobod'
nás, Pane!

Tě prosíme,
uslyš nás!

Abys nás samých v Svě svaté službě zachovati ráčil, Abys srdce naše touhou po věcech ne- beských roznítiti ráčil, Abys všem dobrodincům našim věč- nými statky odplatiti ráčil, Abys duše naše, duše bratří, příbuz- ných a dobrodinců našich věčného zahynutí uchovati ráčil, Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil, Abys všem věrným zemřelým odpoči- nutí věčné dáti ráčil, Abys nás vyslyšeti ráčil, Tě prosíme, uslyš nás! Synu Boží, Tě prosíme, uslyš nás!	}	Tě prosíme, uslyš nás!
---	---	---------------------------

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť
nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš
nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj
se nad námi!

Kriste, uslyš nás! Kriste, vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš atd.

Ž a l m 69. Bože, ku pomoci mé vzezři: Pane,
ku pomoci mé pospěš.

Zahanbeni buďte a zastyďte se: kteří hledají
duše mé.

Zpět obráceni buďte a zarděte se: kteří žádají
mi zlého.

Zpět obráceni a zahanbeni buďte: kdož se ne-
hodě mé posmívají.

Ti pak, kteří hledají Tebe: ať se radují a veselí v Tobě.

A kdož milují Tvé spasení, ať říkají vždycky: veleben budiž Hospodin.

Já pak nuzný a chud jsem: Bože, spomoziž mně.

Spomocník můj jsi Ty a vysvoboditel: Hospodine, neprodlévej.

Sláva Bohu Otci, Synu i Duchu svatému: jakož byla na počátku, nyní, vždy i na věky. Amen.

K. Spaseny učiň služebníky Své —

L. Bože můj, doufající v Tebe!

K. Budiž nám, Pane, věží mocnou —

L. Před tváří nepřitele!

K. Nic neprospívej nepřítel nad námi:

L. A syn nepravosti neuškodí nám!

K. Pane, podle hříchů našich nečiniž nám —

L. Aniž dle nepravostí našich odplacuj nám!

K. Modleme se za nejvyššího biskupa N.:

L. Hospodin zachovej ho, oživiž a oblažij ho na zemi a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho!

K. Modleme se za císaře a krále svého N.:

L. Hospodine, spasena učiň císaře a krále a vyslyš nás v den, v který vzývati budeme Tebe!

K. Modleme se za své dobrodince:

L. Pane, rač odplatiti všem, kdož nám dobře činí, pro jméno Své životem věčným!

K. Modleme se za věrné zemřelé:

L. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí!

K. Odpočiňte v pokoji:

L. Amen.

K. Za bratry své nepřítomné:

L. Spaseny učiň služebníky Své, Bože, doufající v Tebe!

K. Sešli jim pomoc se svatyně —

L. A se Slonu ochraňuj je!

K. Pane, vyslyš modlitbu mou:

L. A volání naše přijdiž k Tobě!

M o d l e m e s e! Bože, jemuž vlastní jest smilovati se a odpouštěti, račiž pokornou modlitbu naši vyslyšeti a vazeb hříchů dobrotivě nás zbaviti. —

Nevýslovné milosrdenství Své, Hospodine, laskavě nám prokaž, všech nepravostí nás sprostiti a od zasloužené pokuty vysvoboditi račiž.

Bože, jenž hříchem rozhněván, pokáním však usmířen býváš, shlédni na prosby lidu Svého a odvrát metlu hněvu, které jsme hříchy svými zasloužili.

Všemohoucí věčný Bože, smiluj se nad služebníkem Svým, nejvyšším biskupem naším N. a na dráze spásy milostí Svou řídití jej neustávej, aby k tomu, co Tobě se líbí, směřoval a záměry myslí statečnou vykonával.

Prosíme, Pane, aby služebník Tvůj N., císař a král náš, který z milosrdenství Tvého říši naši řídí, ve všelikých ctnostech prospíval; jimiž skvěle jsa ozdoben, by nepřátele přemáhati a k Tobě, jenž jsi cesta, pravda a život, v milost mohl přijíti.

Bože, jenž nám spasitelná vnuknutí dáváš, v nás dobré úmysly vzbuzuješ a nás k činům spravedlivým nabádáš, uděliž nám, čeho svět dáti nemůže, blahého pokoje, abychom prosti hrůzy válečné, v míru živi býti a přikázání Tvá volně plniti mohli.

Račiž, Pane, ohněm Ducha svatého mysl naši osvítiti a srdce naše k dobrému roznítiti, abychom bezúhonným tělem Tobě sloužili a čistým srdcem Tobě se líbili.

Bože, všech věrných Vykupiteli, smiluj se nad dušemi služebníkův a služebnic Svých, aby odpuštění, jehož za živa se dovolávaly, zbožnou naší přímluvou účastny se staly.

Račiž činy naše milostí Svou předcházeti a pomocí Svou provázeti, aby veškeré modlitby a skutky naše s Tebou se počínaly a Tebou počaté dokonávaly.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými a mrtvými panuješ a nade všemi se smilováváš, jejichž pravou víru a dobré skutky znáš, milosrdenství Tvému doporučíme všechny, kteří buď ještě žijí, aneb už na věčnost se odebrali, aby na přímlovu všech Svatých žádoucího odpuštění dojíti zasloužili. Pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha sv. Bůh na věky věkův. Amen.

K. Vyslyš nás všemohoucí a milosrdný Hospodin!

L. Amen.

K. A duše všech věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji!

L. Amen.

Litanie k Pánu Ježíši.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Ježíši, uslyš nás!

Ježíši, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože,

Ježíši, Synu Boha živého,

Ježíši, odlesku Boha Otce,

Ježíši, blesku světla věčného,

Ježíši, králi slávy,

Ježíši, slunce spravedlnosti,

Ježíši, Synu Marie Panny,

} smiluj se
nad námi!

Ježíši, vši lásky nejhodnější,
Ježíši, nejpodivnější,
Ježíši, Bože silný,
Ježíši, Otče budoucího věku,
Ježíši, anděle veliké rady,
Ježíši, nejmocnější,
Ježíši, nejtrpělivější,
Ježíši, nejposlušnější,
Ježíši, tichý a pokorný srdcem,
Ježíši, milovníče čistoty,
Ježíši, milovníče duší,
Ježíši, Bože pokoje,
Ježíši, původe života,
Ježíši, příklade ctností,
Ježíši, útočiště naše,
Ježíši, hostiteli duší,
Ježíši, Bože náš,
Ježíši, Otče chudých,
Ježíši, poklade věrných,
Ježíši, pastýři dobrý,
Ježíši, světlo pravé,
Ježíši, moudrosti věčná,
Ježíši, dobroto neskonalá,
Ježíši, cesto a živote náš,
Ježíši, radosti andělův,
Ježíši, králi patriarchův,
Ježíši, mistře apoštolův,
Ježíši, sílo mučedníkův,
Ježíši, učiteli evangelistův,
Ježíši, světlo vyžnavačův,
Ježíši, čistoto panen,
Ježíši, koruno všech svatých,
Milostiv nám buď, odpusť nám, Ježíši!
Milostiv nám buď, uslyš nás, Ježíši!
Ode všeho zlého,
Od všelikého hříchu,

} smiluj se
nad námi!

} vysvobod
nás, Ježíši!

Od hněvu Svého,
 Od úkladův ďábelských,
 Od ducha smilného,
 Od věčné smrti,
 Od zanedbání vnuknutí Tvých,
 Pro tajemství Svého svatého vtělení,
 Pro narození Své,
 Pro mládí Své,
 Pro Božský život Svůj, —
 Pro práce Své,
 Pro svou smrtelnou úzkost a umučení
 Své,
 Pro kříž a opuštěnost Svou,
 Pro bolesti Své,
 Pro smrt a pohřeb Svůj,
 Pro zmrtvýchvstání Své,
 Pro nanebevstoupení Své,
 Pro radosti Své,
 Pro slávu Svou,

} vysvobod
 nás, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Ježíši!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Ježíši, uslyš nás! — Ježíši, vyslyš nás!

M o d l e m e s e:

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno: žádáme Tebe, račiž nám prosícím udělit vroucnost své Božské lásky, abychom srdcem celým, slovy i skutky Tebe milovali a ve chválení Tebe nikdy neustávali.

Dejž, o Pane, ať máme k svatému jménu Tvému úctu a spolu lásku ustavičnou, ježto nikdy ochrany své nezbavuješ, kteréž k dokonalému Tebe milování vychováváš. Pro Pána našeho Ježíše Krista. Amen.

Litanie Loretánská.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa Bože, smiluj se nad námi!
Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Maria,
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Matko Kristova,
Matko Božské milosti,
Matko nejčistší,
Matko nejčistotnější,
Matko neposkvrněná,
Matko neporušená,
Matko přemilá,
Matko předivná,
Matko Stvořitele,
Matko Spasitele,
Panno nejmodřejší,
Panno ctihodná,
Panno slavná,
Panno mocná,
Panno dobrotivá,
Panno věrná,
Zrcadlo spravedlnosti,

} o r o d u j
z a n á s !
.

Stolice moudrosti,
Příčino naší radosti,
Nádobo duchovní,
Nádobo počestná,
Nádobo vznešené pobožnosti,
Růže duchovní,
Věži Davidova,
Věži ze slonových kostí,
Dome zlatý,
Archo úmluvy,
Bráno nebeská,
Hvězdo jitřní,
Uzdravení nemocných,
Útočiště hříšníků,
Potěšení zarmoucených,
Pomocnice křesťanů,
Královno andělů,
Královno patriarchů,
Královno proroků,
Královno apoštolů,
Královno mučedníků,
Královno vyznavačů,
Královno panen,
Královno všech Svatých,
Královno bez poskvrny hříchu prvot-
ního počatá,
Královno přesvatého růžence,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa! — Odpusť
nám, Pane!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa! — Uslyš
nás, Pane!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa! — Smiluj
se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Pane, smiluj se nad námi!

o r o d u j
z a n á s!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš. Zdrávas.

Pod ochranu Tvou utíkáme se, svatá Boží Rodičko! Prosbami našimi nezhrdej v potřebách našich; ale ode všeho nebezpečení vysvobod' nás vždycky, ó slavná a požehnaná Panno Maria! Paní naše, Orodovnice naše! se Synem svým nás smiř, Synu svému nás poroučej, Synu svému nás obětuj!

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko!

R. Abychom hodni učiněni byli zaslíbení Kristových.

V. Oroduj za nás, svatý Josefe!

R. Abychom hodni učiněni byli zaslíbení Kristových.

M o d l e m e s e:

Prosíme Tebe, ó Pane! račiž nám pro zásluhy snoubence své nejsvětější Rodičky pomáhati, aby, čeho naše nedostatečnost dosáhnouti nemůže, na jeho přímlovu nám uděleno bylo. Jenž žiješ...

Zdrávas, Královno (viz str. 5.).

Oroduj za nás, (jako svrchu).

M o d l e m e s e:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi tělo a duši přeslavné Panny a Matky Marie mocí Ducha svatého tak způsobiti ráčil, aby hodným příbytkem Syna Tvého učiněna byla, dejž nám, kteří se z její památky těšíme, bychom na štědrou její přímlovu od všelikého nastávajícího zlého i od smrti věčné vysvobozeni byli. Pro téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Zastavení křížové cesty Pána Ježíše.

- I. Ježíš na smrt odsouzen.
- II. Ježíš béře kříž na svá ramena.
- III. Ježíš po první klesá pod křížem.
- IV. Ježíš, nesa kříž, potkává bolestící Matku.
- V. Šimon z Cyrény pomáhá nésti Pánu Ježíši kříž.
- VI. Veronika podává Pánu Ježíši roušku, jíž by setřel krev s tváře.
- VII. Ježíš klesá po druhé pod křížem.
- VIII. Ježíš napomíná plačící ženy jerusalemské.
- IX. Ježíš po třetí klesá.
- X. Ježíš obnažen a žlučí napájen.
- XI. Ježíš jest přibit na kříž.
- XII. Ježíš umírá na kříži (sedm slov Páně).
- XIII. Ježíš sňat s kříže a dán v náruč své Matky.
- XIV. Ježíš jest pohřben.

Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě, neboť svatým křížem svým svět jsi vykoupil.

Sv. růženec.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha sv. Amen. Věřím v Boha. Otče náš. Třikráte Zdrávas.

A. Růženec radostný,

koná se od adventu až do času svatopostního.

V úvodu přidává se do „Zdrávas . . .“

1. kterýž rozmnožuj v nás víru;
2. kterýž posiluj v nás naději;
3. kterýž rozněcuj v nás lásku.

T a j e m s t v í:

1. kterého jsi, Panno, z Ducha sv. počala.
2. s kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila.
3. kterého jsi, Panno, v Betlemě porodila.
4. kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.
5. kterého jsi, Panno, v chrámě našla.

B. Růženec bolestný,

koná se zvláště ve svatopostním čase.

V ú v o d u:

1. kterýž osvěcuješ rozum náš.
2. kterýž napravuje vůli naši.
3. kterýž posiluje paměť naši.

T a j e m s t v í:

1. kterýž se za nás krví potiti ráčil.
2. kterýž za nás bičován býti ráčil.
3. kterýž za nás trním korunován býti ráčil.
4. kterýž za nás kříž nésti ráčil.
5. kterýž za nás ukřižován býti ráčil.

C. Růženec slavný,

koná se zvláště od velkonoci až do času adventního.

V ú v o d u:

1. kterýž pořádej naše myšlení.
2. kterýž spravuj naše slova.
3. kterýž spravuj naše skutky.

T a j e m s t v í:

1. kterýž z mrtvých vstáti ráčil.
2. kterýž na nebe vstoupiti ráčil.

3. kterýž Ducha sv. seslati ráčil.
 4. kterýž Tě na nebe vzíti ráčil.
 5. kterýž Tě v nebi korunovati ráčil.
- Zdrávas, Královno.
-

Svaté svátosti.

Křest je svátost, ve které člověk skrze vodu a slovo Boží bývá ode hříchu dědičného i ode všech přede křtem spáchaných hříchův očištěn a v Kristu Ježíši k životu věčnému znovu zrozen a posvěcen.

Břimování je svátost, ve které pokřtěný člověk skrze vzkládání ruky biskupovy, mazání sv. křížem a slova biskupova od Ducha sv. bývá posílněn, aby víru svou statečně vyznával a podle ní živ byl.

Nejsvětější svátost Oltářní jest pravé tělo a pravá krev Pána našeho Ježíše Krista pod způsobami chleba a vína.

Sv. přijímání jest požívání těla a krve Ježíše Krista v nejsvětější svátosti oltářní.

Pokání jest svátost, ve které kněz ke zpovídání zplnomocněný jménem Božím hříšníku odpouští hříchy po křtu svatém spáchané.

Ke svátosti pokání náleží patero věcí: 1. zpytování svědomí, 2. pravá lítost, 3. dobrý úmysl, 4. zpověď, 5. dostiučinění.

Poslední pomazání jest svátost, ve které nemocný křesťan skrze mazání svatým olejem nemocných a skrze modlitbu kněžskou nabývá milosti Boží ke spasení duše a častěji i ku prospěchu těla.

Svěcení kněžstva jest svátost, kterou se uděluje kněžská moc a zvláštní milost k řádnému konání úřadu kněžského.

Stav manželský jest svátost, kterou se dvě svobodné křesťanské osoby, muž a žena, nerozlučně spojují a od Boha nabývají milosti, by povinnosti stavu manželského až do smrti věrně plnily.

Modlitby k svatým.

Modlitba k sv. Václavu.

(28. září.)

Hledal Hospodina a dal jemu Hospodin moudrost a statečnost, aby založil dům Boží a připravil svatost v národě na věky.

V. Slávou a ctí korunoval jsi ho, Pane!

R. A povýšil jsi ho nad dílo rukou svých.

Modleme se! Bože, jenž jsi sv. Václava pro mučednickou palmu přenesl z pozemského knížectví do nebeské slávy, jeho prosbami chraň nás všeho protiventství a popřej nám radovati se z jeho společnosti v nebesích. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba k sv. Aloisi.

(21. června.)

Málo menším andělův učinil jsi ho, Hospodine, slávou a ctí korunoval jsi ho!

V. Blahoslavení čistého srdce.

R. Neboť oni Boha viděti budou.

Modleme se! Bože, jenž jsi ve sv. Aloisi podivuhodnou nevinnost života s touž spojil kajícíností, uděl nám pro jeho zásluhy, bychom se mu podobali kajícíností, když jsme ho nenásledovali v nevinnosti. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba k sv. Cyrillu a Methodu.

(5. července na Moravě a v Čechách 2. ned. v červenci.)

Ti jsou mužové svatí a slavní, zvěstující pravdu Boží; jazykové jejich byli klíči království nebeského.

V. Kněží Tvoji oblecte se spravedlností!

R. A svatí Tvoji se veselte!

Modleme se! Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nám dal poznati své učení ústy svatých biskupů Cyrilla a Methoda, popřej nám, abychom oslavující je na zemi, byli k nim připočtení v nebi. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba k sv. Vojtěchu.

(23. dubna.)

Slavný mučedníku, výborný pastýři, ozdobo Čechů, svatý Vojtěše, oroduj za lid sobě oddaný a za veškerou obec svatou!

V. Oroduj za nás, sv. Vojtěše!

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se! Bože, jenž jsi sv. Vojtěcha, mučedníka svého a biskupa, ráčil korunovati ctí a slávou, dej nám, prosíme, aby orodoval za nás v nebesích, když pomáhal nám na zemi k blažené věčnosti. Amen.

Modlitba k sv. Janu Nepomuckému.

(16. května.)

Dal mi Hospodin jazyk v odplatu mou a v něm jej chváliti budu.

V. Tajemství královské ukrýváti dobře jest.

R. Ale skutky Boží zjevovati poctivé.

Modleme se! Bože, který jsi církev ozdobil novou mučednickou korunou ve sv. Janu pro zachování

zpovědního tajemství, dej, abychom na jeho přímlovu jazyk na uzdě držíce, připočtení byli k blahoslaveným, kteří jazykem neklesli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitba k sv. patronům českým.

Na zdech tvých, Jerusaleme, ustanovil jsem strážné, kteří věčně chváliti budou jméno Hospodino.

V. Hospodine, Bože, v Tebe doufali otcové naši,
R. Doufali a vysvobodil jsi je.

[Modleme se: Budiž, prosíme, Hospodine, milostiv nám služebníkům svým pro slavné zásluhy sv. mučedníkův a patronů našich, Cyrilla a Methoda, Víta, Václava, Vojtěcha, Zikmunda, Jana Nepomuckého, Prokopa, Kosmy a Damiána, Benedikta s bratřími, Norberta, Josefa a Lidmily, bychom na jejich prosbu zbaveni byli všeho zlého. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Modlitby za jiné.

Za rodiče.

Bože, který jsi poručil ctíti otce a matku, shlédni na duše mých milých rodičův! Kéž bych je tak miloval a jim tak byl poddán, jako Ježíš Panně Marii a sv. Josefu! Ty sám, ó Bože, odplať jim všechno, co za mne vytrpěli a co dobrého mi prokázali! Ochraňuj jich, ó Bože, ode všeho zlého a zachovej je ve zdraví po mnohá leta! Popřej mně, abych jim mohl býti podporou ve stáří a po smrti se s nimi shledal v nebesích! Amen.

Za bratry, sestry, příbuzné.

Ó Bože, jenž milostí svou vážeš svazek pokrevnosti i příbuzenství a posvěcuješ jej vzájemnou láskou, rač obdařiti požehnáním bratry, sestry a příbuzné moje! Zachovej je ve svornosti a lásce, ve svatém pokoji a bohabojnosti! Oddal od nich a ode mne všeliký hněv a zášť, abychom vzájemně si pomáhali snášeti těžké břímě tohoto života, bychom podporovali se ve ctnostech a dobrých skutečích a všichni byli účastni blažené věčnosti. Amen.

Za učitele.

Díky Tobě, Bože, za milost, že jsi mi dal v učitelích bezpečné vůdce a rádce na cestě ctnosti a osvěty. Odplť jim sám hojně za péči a snahu, kterou mi věnují! Mně dej srdce poslušné, bych ochotně následoval jejich slov, srdce vděčné, bych na ně nikdy nezapomínal, i srdce ctnostné, bych jim působil vždy radost a čest! Amen.

Za spolužáky.

Dobrotivý Bože, doporučuji Tvé ochraně všechny své spolužáky. Ostříhej jich od všelikého nebezpečí těla i duše, rozněž v nich touhu po pravé osvětě a životě ctnostném, aby věkem a milostí prospívali před Tebou a před lidmi! Uděl nám všem, abychom jednou byli ku prospěchu a oslavě církve sv., ke zdaru a chloubě drahé vlasti, ku podpoře rodičů, k radosti učitelův, sobě pak ke spáse! Amen.

Za vlast.

Bože otců mých, králi nebes i země, k Tobě vznáším svou vroucí modlitbu za blaho své vlasti

a svého národa. Tvé svaté požehnání učinilo krásnou a kvetoucí moji vlast po pohromě největší, kdy bídou lidskou byla k pláči zmořena; ono nadchlo silou a osvětlilo rozumem statečné a zmužilé její bojovníky a přivedlo chudobku, již v zapomenutí klesající, zase na stupeň slávy mezi ostatní národy. Ó jak velice Tobě za to děkuji, Bože můj, a prosím Tebe celou vroucností, aby Tvé požehnání dlelo nad milovanou zemí, dokud kámen bude v ní státi na kameni, a spočívalo nad národem drahým, dokud nepřestane žíti jazyk jeho mluvy!

Žehnej vlast mou, Bože, kdy polibkem jara ze spánku zimního probuzena bývá a odívá se v zeleň mládí, kdy vůně líbeznou jsou naplněny její lesy i háje, plničky ptačího ševelu; žehnej vlast mou, Bože, kdy požehnána jsou pole a role její zrajícími plody a obyvatelé její v potu tváří svých snášejí úrodu do svých příbytků; žehnej vlast mou, Bože, kdy jeseň v ní na svou vládu nastoupí a stromy a keře zralými plody obalí, a žehnej vlast mou, Bože, i tehdy, kdy pokryje háv sněhový její hory a lesy i chaloupky, jako hvězdy na nebi rozseté!

Tvé požehnání svaté nechť vejde do paláců zámožných, aby tam hnula srdci k dobročinnosti a k útrpnosti; nechť nemine prahu chatrče chudičké, by oblažilo jejího majetníka, kteréhož chyška ta jest jediným bohatstvím, a nechť vynajde i ty ubožáky, kteří nevědí, kam hlavu svou položiti

Neopouštěj, Hospodine, národa, jehož krev jest krví mou a jehož tlukot srdce i mého jest tlukotem, chraň ho, střež a opatruj, zachovej ho ode zla veškerého a od záhuby každé!

Dej, aby nikdy v něm nevznikly různice a neshody domácí, chraň ho od úkladů zlých jeho nepřátel a popřej, aby ve svornosti, lásce bratrské a v míru dokonalém hledal a našel blaho své!

Vzněť v srdcích našich, v srdcích celého národa, pravou, ryzí lásku k vlasti, nechť všichni milujeme rodnou svou zemi jako matičku svou a hotovi jsme v každém okamžiku sílu svou, ducha svého a rozum svůj službě její zcela zasvětit.

Osvěť milostí svou, Hospodine, též duše zbloudilé, které se hanbí za jazyk svých předkův a nectí drahého otců našich dědictví, přiveď je k srdci společné naší matky a učiň zdárnými dítkami jejími!

A tak rosou Božského požehnání Tvého, všemohoucí Bože, hojně pokropena jsouc, vlast má skvítí se bude v kráse májové; šedý, omšený věnec hor skvostnou jí bude korunou; šepotající, zelenavé lesy vlasem bohatým a řeky stříbropěnné líbeznými stužkami spojujícími lásku naši společnou. — A když svorně, bratrsky budeme pracovati společně, jak na polích, rolích a v chatrčích doškových, tak i na místech vědy, učenosti a umění, pak s Tvým, Pane, přispěním zasedne vlast má na trůn mezi národy a vynikati bude mezi nimi jako démant mezi křemeny.

O dej, dobrotivý Bože, abych činností svou vlasteneckou bylozdobou mé rodné země i tak sobě zasloužil klidného odpočinku v její hlíně a dopřej mi té milosti, abych životem bezúhonným, vzorně křesťanským, v této vlasti hodným se stal vstoupiti jednou ve vlast všech národů celého světa. Amen.

Václav Beneš Třebízský.

Uzývání Ducha svatého.

Veni, sancte Spiritus,	Přiď, o Duše přesvatý,
et emitte caelitus	rač paprsek bohatý
lucis Tuae radium.	světla Svého v nás vylit!
Veni, Pater pauperum,	Přiďiž, Otče nebohých,

veni, dator munerum,
veni, lumen cordium,
Consolator optime, —
dulcis hospes animae,
dulce refrigerium!

In labore requies —
in aestu temperies —
in fletu solatium.

O lux beatissima,
reple cordis intima
Tuorum fidelium.

Sine Tuo numine
nihil est in homine,
nihil est innoxium.

Lava, quod est sordi-
dum,

riga, quod est aridum,
sana, quod est saucium.

Flecte, quod est rigi-
dum,

fove, quod est frigidum,
rege, quod est devium.

Da Tuis fidelibus,
in Te confidentibus,
sacrum septennarium.

Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da perenne gaudium.

V. Emitte Spiritum
Tuum et creabuntur
(Alleluja)!

R. Et renovabis fa-
ciem terrae (Alleluja).

O r e m u s! Deus, qui
corda fidelium sancti

dárce darů přemnohých,
račiž myslí osvítit.

Božský potěšiteli,
sladký duší příteli;
rač nás milé zotavit.

V práci milý pokoji,
krotiteli v rozbroji,
rač nás v pláči ukojit.

Ó Ty světlo blažící!
srdce v Tebe věřící
rač milostně naplnit.

Člověk bez Tvé pomoci
slábne a jest bez moci,
vše mu může uškodit.
Skvrny z duší našich

smaž

a vyprahlá srdce svlaž,
raněná rač vyhojit.

Srovnej, co jest nerovno,

ohřej, co jest studeno,
a nedej nám zabloudit.
Rač nás, v Tebe věřící,
Tebe vroucně prosící,
dary sedmi podělit.

Uděl v ctnosti prospěchu,
v smrti blahou útěchu
a dej v radost věčnou
vjít.

V. Sešli Ducha Svého
a nově stvoření budou
(Alleluja)!

R. A obnovíš tvář
zemskou (Alleluja).

M o d l e m e s e! Bože,
který jsi srdce věřících

Spiritus illustratione
docuisti, da nobis in
eodem Spiritu recta
sapere et de eius con-
solatione semper gaudere.
Per Christum Dominum
nostrum. Amen.

osvícením Ducha sv.
vyučil, dejž nám v témž
Duchu pravé věci smý-
šleti a z jeho potěšování
vždycky se radovati. Pro
Krista Pána našeho.
Amen.

Děkůčinění.

Te Deum, laudamus,
Te, Dominum, confite-
mur,
Te, aeternum Patrem,
omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli, —
Tibi caeli et universae
potestates,
Tibi Cherubim et Se-
raphim
incessabili voce procla-
mant. Sanctus, Sanc-
tus,
Sanctus, — Dominus
Deus
Sabaoth. Pleni sunt
caeli
et terra maiestatis gloriae
Tuae. Te gloriosus —
apostolorum chorus,
Te prophetarum —
laudabilis numerus,
Te martyrum candi-
datus —
laudat exercitus.

Bože, Tobě dík a čest
pěje vroucně každé
plémě,
uklání se zástup hvězd,
hlubiny a obor země.
Tobě, Otci věčnému,
nejvyšší cí hodnému.
Cherubim a Serafim
pějí stále v souzvuku:
Svatý, Svatý, Hospodin,
Svatý Pán věčných
pluků,
vše je v světě, na nebi
plno jeho veleby.

S nimi pěje o závod
rodina všech apoštolů,
Bohu čest proroků rod
hlásá s nebešťany spo-
lu —
a všech mučedníků
vděk
ozývá se věků věk.

Te per orbem terra-
rum
— sancta confitetur
Ecclesia.

Patrem immensae
maiestatis,
venerandum Tuum
verum —

et unicum Filium,
sanctum quoque —
Paraclitum Spiritum.

Tu, rex gloriae —
Christe: Tu Patris —
sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum
suscepturus hominem,
non horruisti Virginis
uterum.

Tu, devicto mortis
aculeo,
aperuisti credentibus

régna caelorum.

Tu ad dexteram Dei
sedes —

in gloria Patris.
Iudex crederis esse
venturus.

Te ergo quaesumus,
Tuis famulis subveni,
quos pretioso sangui-
ne redemisti.

Aeterna fac cum
sanctis
Tuis — in gloria nu-
merari.

Po všem země okresu
otí Tě, Otce Hospodína,
církve svatá u plesu.

Vzývá také Tvého Syna,
Ducha utěšitele.
Králi věčné oslavy,
Otcův Synu, Jesu
Kriste!

Jako přítel laskavý
nám ses zrodil z Panny
čisté,
bys náš dluh na kříži
smysl,
nám života vydobyl.
Vraha duší pokořiv,
otevřels nám nebes
bránu,
tam jsi v slávě s
Otcem živ,

vládneš u nebeském
stanu,
odtud přijdeš zase zpět,
abys přísně soudil svět.
Pomáhej nám, sluhům
Svým,
jež jsi svou krví vy-
koupil,
aby vrah lákáním
svým,
nás o spásu nezloupil;
až se skončí naše pout,
rač nás do nebe přijmout.

Salvum fac populum
Tuum, Domine — et
benedic haereditati

Tuae —

Et rege eos — et ex-
tolle illos

usque in aeternum.

Per singulos dies —
benedicimus Te:

Et laudamus nomen
Tuum in saeculum, —
et in saeculum saeculi:

Dignare, Domine, die
isto —

sine peccato nos cu-
stodire.

Miserere nostri — Do-
mine —

miserere nostri.

Fiat misericordia Tua,
Domine, super nos —
quemadmodum spera-
vimus in Te.

In Te, Domine, speravi:
— non confundar in
aeternum.

V. Benedicamus Pa-
trem et Filium cum
sancto Spiritu!

R. Laudemus et su-
perexaltemus Eum in
saecula!

O r e m u s! Deus, cuius
misericordiae non est
numerus et bonitatis
infinite est thesaurus,

Lid Svůj, Pane Bože,
spas,
požehnej dědictví Svě-
mu,

veď a věrně spravuj nás
cestou k cíli nebe-
skému;

zbožný Svůj a věrný lid
rač na věky povýšit.

Budiž nejvyšší Ti čest
a Tvé nejsvětější
jméno,

jako v nebi ctěno jest,
budiž v světě velebeno,
uděl nám milostí Svých,
bychom nepáchali hřích.

Hospodine, smiluj se,
nehleď k množství na-
šich dluhů,

Pane Bože, slituj se
nad bédou Svých křeh-
kých sluhů.

Kdo naději v Tebe má,
na věky se nesklamá.

V. Dobrořečme Otci,
Synu i Duchu sva-
tému!

R. Chvalme a vyvy-
šujme Ho na věky!

M o d l e m e s e! Bože,
jehož milosrdenství
není počtu a dobroty
neskončený jest po-

piissimae Maiestati
Tuae pro collatis donis
gratias agimus, Tuam
semper clementiam
exorantes, ut qui pe-
tentibus postulata con-
cedis, eosdem non de-
serens, ad praemia fu-
tura disponas. Per
Christum, D. n. Amen.

V. Divinum auxi-
lium maneat semper
nobiscum!

R. Amen.

klad, nejmilostivější Ve-
lebnosti Tvé za udě-
lené dary díky vzdá-
váme, smilování Tvé
vzývajíce, abys, jenž
prosícím, čeho žádají,
uděluješ, nikdy nás
neopouštěl, ale budou-
cích darů Svých hod-
nými učinil. Pro Kri-
sta, Pána našeho. Am.

V. Pomoc Boží zů-
staň povždy s námi!

R. Amen.

PÍSNĚ KOSTELNÍ.

ČÁST HUDEBNÍ UPRAVIL

ALOIS ZÁDĚRA,
UČITEL ZPĚVU C. K. GYMNASIA V JIČÍNĚ,

2. vydání.

R. 1916.

Tiskl Alois Wiesner v Praze, knihtiskař České Akademie císaře Františka Josefa
pro vědy, slovesnost a umění a c. k. české vysoké školy technické.

Nákladem fondu zpěvníkového ve prospěch chudé mládeže studující,

„Chvalte jméno Hospodinovo společným zpíváním.“

•

Žalm 149, 3.

Průvod varhan k většině písní obsažen v „Oltáři“.

Píseň před kázáním.

Ot-če náš, mi-lý Pa-ne, dej nám Du-cha sva-té-ho,
pro-sí-me, ať se sta-ne pro Kri-sta, Sy-na Tvé-ho:

ať nás na-u-čí Božské-ho prav-du zá-ko-na zná-ti,

pro-ro-ctví fa-leš-né-ho pil-ně se vy-stří-ha-ti!

Píseň po kázání.

Po-chvá-len bu-diž Pán Bůh náš, kte-rýž ny-

ní na-sy - til nás sva-tým slo-vem, jež

jest po-krm na-ším du-ším. Al- le- lu- ja,
Chvá-la Kri-stu,

al- le- lu- ja! Po-chvá-len buď Bůh! Al-
Krá-li slá-vy! Chvá-

le- lu- ja!
la Kri-stu!

Od ned. devít níku až do veliko-
noc se zpívá: Chvála Kristu, ..

Po mši svaté.

1. Hospodine, pomiluj ny.*)

Ho-spo-di-ne, po- mi- lu- j ny!
Je-su Kri-ste, po- mi- lu- j ny!

Ty spa- se vše- ho mí- ra,
spa- siž ny i u- sly- šiž,
Ho- spo- di- ne, hla- sy na- še:
daj nám všem, Ho- spo- di- ne,
ží- zň a mír v na- ší ze- mi!

Ky - ri - e e - lei-son!

*) Staroslovanská z 10. století, píseň sv. Vojtěcha nazvaná,

2. Pochválena a pozdravena.

Po - chvá - le - na a po - zdra - ve - na bu - diž
 nej - svě - těj - ší svá - tost ol - tář - ní,
 až na vě - ky vě - kův. A - men.

Písně mešní.

1. Hospodine, všech věcí Pane!

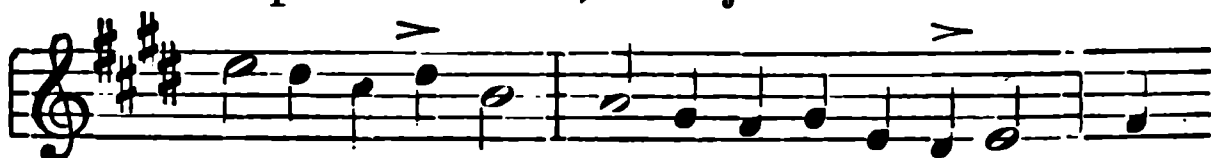
(Kancionál svatojanský I.)

Kyrie.

Tenor a Bas. Hospodine, všech vě - cí Pa - ne! my pro sí - me po -
Celý sbor. Všemohoucí Ot - če nebeský! patř laskavě na
 kor - ně Te - be za smi - lo - vá - ní. Kri - ste, Synu
 lid svůj zemský, Ot - če, smiluj se! jenž jsi se byl
 Bo - ží, věčná, nestihlá Moudrosti, sejdi k nám
 vtě - lil, a - bys li - di hříchu zhostil, smrti věč -

s výsosti, Králi žádoucí. Hospodine,
né zprostil, Kriste, smiluj se! Po-sil-ni nás

ó Du-še svatý! U-tě-ši-te-li pravý, na-
ve ví-ře ži-vé i v každé ctnosti svaté, z Své

vštev nás svý-mi da-ry a buď vždy s ná-mi.
mi-lo - sti bo-ha-té, Pa-ne, smi - luj se!

G l o r i a.

Celý sbor. Buď sláva Bo-hu na ne-bi a po-koj
T. a B. O Kri-ste, Be-rán-ku Bo-ží, nej-draž-ší
Celý sbor. Kra-lu-ješ tam na vý-so-sti s Otcem, s Du-

li - du na ze - mi do-brou vů - li ma - jí - cí-
všech du - ší zbo-ží! kte - rý sní-máš lřichy svě-
chem do věč-no-sti; dejž nám, ať se tam do-sta-

mu, Pá - na Bo - ha chválí - cí - mu.
ta, buď mi - lo - stiv po vše lé - ta.
nem a věč-ně Tě o - sla - vu - jem.

Credo.

Celý sbor. Vě-ří-me v Boha je-dno-ho, Ot-ce, Tvůr-
T. a B. Vě-ří-me i v Sy-na Je-ho, v Je-ží-še
Celý sbor. Vě-ří-me i v Tě-ši-te-le, v Ducha, cír-

ce vše - moc - né - ho, jenž svým slovem ne-be,
Pá - na na - še - ho, jenž O - tec před vě-ky
kve ře - di - te - le, jenž vy-chá - zí z Ot-ce,

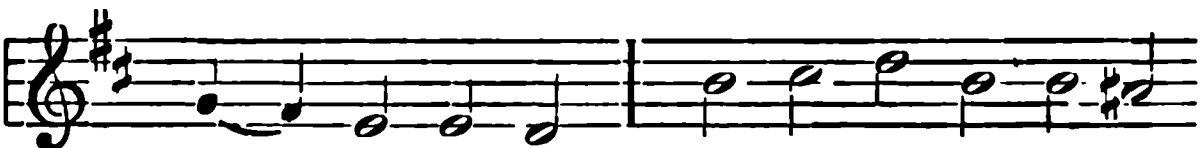
ze - mi stvo-řil s vše-li-ký - mi tvo-ry.
zplodil, jenž se v ča - se z Pan-ny zro-dil.
Sy - na, s ni - mi jsa by-tost je - di - ná.

Offertorium.

T. a B.

Vzác-ná o - bět se Ti chy-stá, Bo - že Ot-
O - bě - ti té dra-há vů - ně vzhů - ru nad

če la - ska-vý! po - dle vů - le Je - zu
o - blak se vznes; tam, kdež Berán - ku na

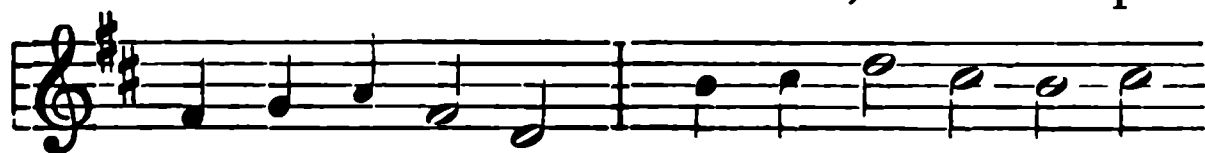

Kri - sta kněz Ti da - ry při - pra-ví;
trů - ně zní an - dě - lův slav-ný ples;

Celý sbor.

da - ry Tvoje chléb a ví - no, o - bé bu -
mi - le na to vě - no shlédni, k Sóbě z pra -

de pro-mě - ní - no, ja - kož Syn Tvůj po - vě -
chu nás po - zved - ni, vy - slyš ka - jí - cí náš

děl, prv než na Gol - go - tě pněl.
hlas, po - svět slu - hy Své a spas!

S a n c t u s.

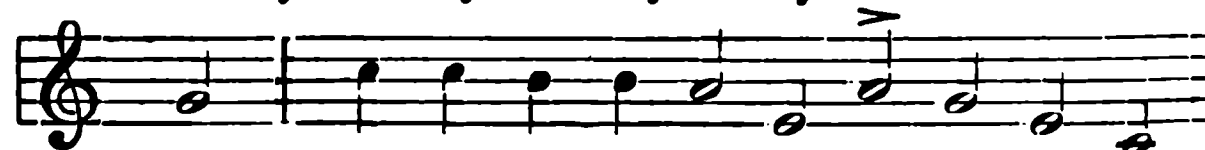
Celý sbor:

Nejmoc - něj - ší Bo - že Ot - če, vždycky

sva - tý, nejmoudřej - ší Sy - nu Bo - ží sva -

tý, nej - do - bro - ti - věj - ší Tě - ši - te - li,

v dařích hojný, mi - lo - sti pl - ný, Du -

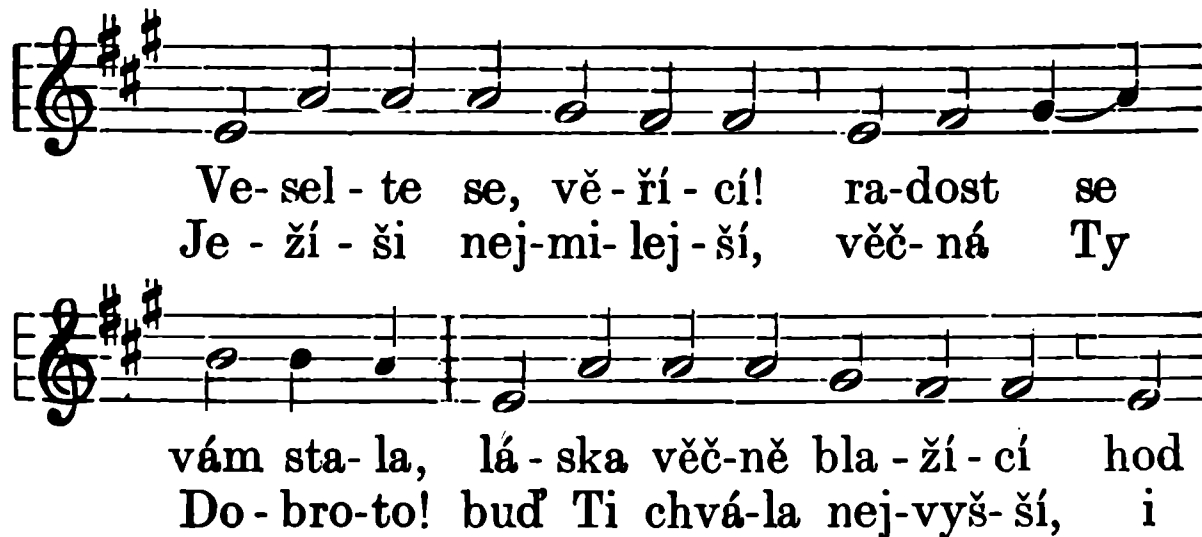
še svā - tý! Ho - spo - din jsi Bůh zá - stu -

pů, pl - na jsou ne - be - sa i vše - cka
ze - mě vši Tvé slá - vy, ve - leb - no - sti,
mo - ci, chvá - ly.

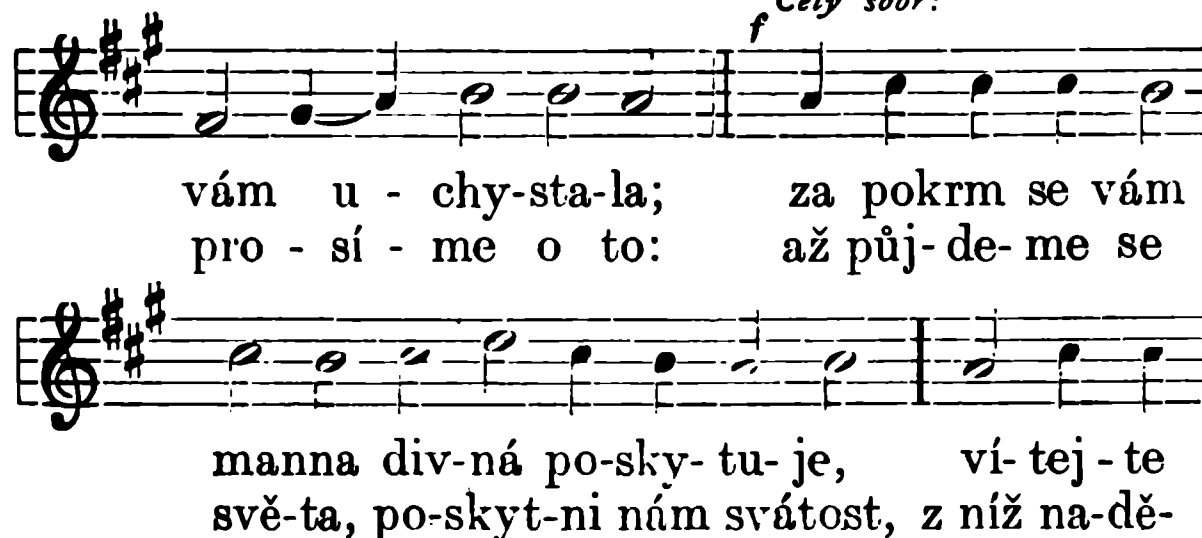
B e n e d i c t u s.

Tenor a Bas:

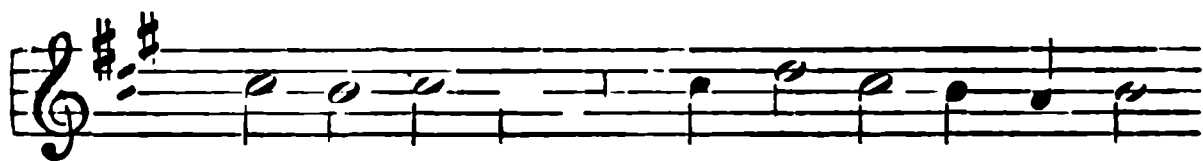

Ve - sel - te se, vě - ři - cí! ra - dost se
Je - ží - ši nej - mi - lej - ší, věč - ná Ty
vám sta - la, lá - ska věč - ně bla - ží - cí hod
Do - bro - to! buď Ti chvá - la nej - vyš - ší, i

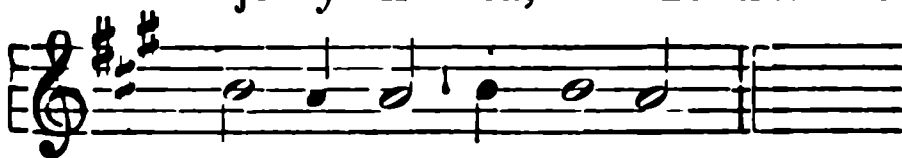
f Celý sbor:

vám u - chy - sta - la; za pokrm se vám
pro - sí - me o to: až půj - de - me se
manna div - ná po - sky - tu - je, ví - tej - te
svě - ta, po - skyt - ni nám svátost, z níž na - dě -

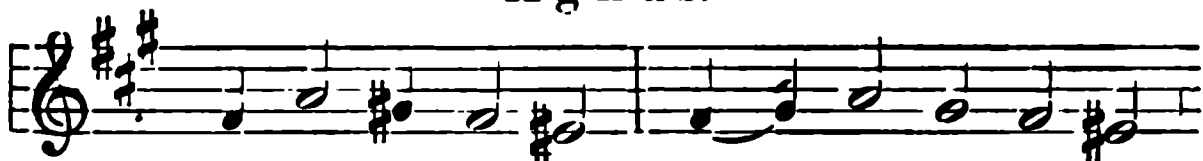

své-ho Pá-na, zde Kristus by - tu - je. }
je vy - kvé-tá, že dáš věč-nou ra-dost! }

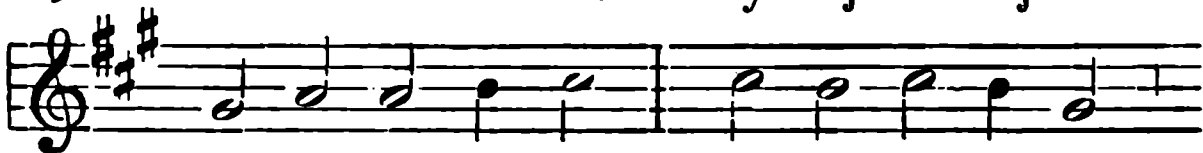

Ky - ri - e e - lei - son.

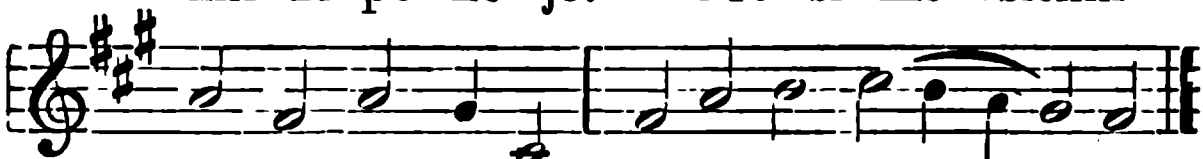
A g n u s.

Sopran a Alt. Berán-ku ti-chý, jenž sní-máš hří-chy,
Tenor a Bas. Berán-ku Kri-ste! Ty jsi za - ji - sté
Celý sbor. Berán-ku Kri-ste! Ty jsi za - ji - sté

Pa-ne Je - ží - ši! po-hléd-niž na nás,
Syn Bo-ží pra-vý, s Ot-cem Svým se-díš,
kní - že po - ko - je. Pro - sí - me všickni

smi-luj se, spas nás, křesťanskou ří - ši.
v pro-pa-sti hle-díš, Ty jsi král slá - vy.
ny - ní i vždycky: vyved' nás z bo - je.

2. Bože, před Tvou velebností.

(Kancionál svatojanský I.)

K y r i e.

Bo-že, před Tvou ve - leb - no - stí na ko - le-
Zapal v srdcích svou mi - lo - stí o - heň - lá-

na pa-dá-me. bychom Te-be mi-lo-
sky, žá-dá-me,

va-li jak v ne-be-sích an-dě-lé, o-bět

Ti o-bě-to-va-li po-dle Tvé svaté vů-le.

E v a n g e l i u m.

Boží slovo ukazuje - do věčné slávy cestu; -
kdo je slyší a splňuje, - spěchá k Božímu městu. -
Sprav, Ježíši, svou milostí, - abychom vždy plnili -
slovo Boží s ochotností - a Tobě se líbili.

O b ě t o v á n í.

Přijmiž tu obět, ó Pane, - skrze ruce duchovní, -
kterou nyní podáváme - a která se promění - v tělo
a krev Syna Tvého, - jak on v pravdě vyjevil, - když
tuto obět nového - zákona ustanovil.

S a n c t u s.

Svatý, svatý, Bůh náš svatý, - jenž jest Sa-
baoth nazván, - Otec, Syn a též Duch svatý, - od
věčnosti mocný Pán! - Plna jsou, Bože, nebesa - i zem'
Tvé velebnosti. - Hosanna Ti všechno plesá - zde i též
na věčnosti!

P o p o z d v í h o v á n í.

Serafové, lásky plní, - dolů s nebe sstupujte, -
Boha svého s námi nyní - v svátosti zvelebujte! -

Požehnaný, jenž přichází - v jménu Páně Syn Boží, -
od něhož milost pochází - tomu, kdo se poníží.

A g n u s.

Ó Ježíši, nejsen hoden, - bys ráčil přijít ke
mně, - však nicméně jen rci slovem, - a jistě uzdravíš
mne. - V Tebe věřím, v Tebe doufám, - Tebe nejvýš
miluji, - že jsem hřešil, oplakávám - a srdečně lituji.

P o ž e h n á n í.

Bože, požehnej nás všechny, - bychom v lásce
trvali, - s Tvou milostí chléb andělský - vždy hodně
přijímali; - ať jsme živi k Tvé cti, chvále, - k Tvému
oslavování, - dej nám zdraví při tom stálé, - a věčné
požehnání!

3. Tobě, Pane na výsosti!

(Kancionál svatojanský I.)

N a z a č á t k u.

Tobě, Pane na vý-sosti, s pokorou se kla-ní-me,
srdce plná zkroušenosti za o-bět při-ná - ší-me.

Sejmi s nich, co ne-či-sté-ho, uč nás o své stezky

dbát, sli-bu-je-me vše-ho zlé-ho be-dli-vě se vy-

stří-hat.

E v a n g e l i u m.

Ty, jenž dáváš klasům zrátí, - jenžto šatíš lilie, -
dej se nám vždy lépe znáti, - jak Tě Syn Tvůj zjevuje. -
Svaté světlo slova Tvého - voď nás ve tmách života -
a přiveď na konci jeho - tam, kde věčná blahota!

O b ě t o v á n í.

Přijmi dary sluhy svého, - jež Tvá země zplodila, -
které moudrost Syna Tvého - k svatým hodům zvolila. -
Nechť jsou, Otče, milé Tobě, - jako zápal Abele, -
proměnil se v brzké době - v obět Vykupitele.

S a n c t u s.

„Svatý, svatý“ prozpěvujte - Tobě nebes kůrové, -
Tebe vroucně oslavujte - všeho světa tvorové! -
Od propa-ti v země lůnu - až na výsost oblakův, -
od prachu až k Tvému trůnu - jest svět pln Tvých zázrakův.

P o p o z d v í h o v á n í.

Aj, zde ve svátosti s námi ob-cu-je teď Kri-stus

Pán, Bůh, jenž sídlí nad hvězdami, z lásky k nám zde

zvolil stan; sklánějte se zá-stu-po-vé všech vě-ří-

cích na ze-mi, tře-ste se, ó hříš-ní-ko-vé, soud-ce

sto-jí před vá-mi!

P ř i j í m á n í.

Pojďte, dítky, k stolu Otce, - spějte sem, vykoupení, - požívejte zde ovoce - k duší svých nasycení! - Ovoce to stromu kříže, - manna rajská, nebes chléb, - jenž nás s samým Bohem víže, - každý jazyk jej veleb!

P o ž e h n á n í.

Dítky Tvé se tobě klaní - v té posvátné hodině, - uděl, Otče, požehnání - svojí věrné rodině; - žehnej církvi, žehnej vlasti, - žehnej všemu národu, - dej nám, dárce věčné slasti, - ve všem dobrém úrodu!

4. Jako dítky k otci svému.

(Z Plesů duchovních od Lud. Holaina str. 154.)

K y r i e.

Ja - ko dí - ky k ot - ci své mu o - bra -
k Tobě, Bo - hu vše - moc - né - mu, skormou -

cí - me s dů - vě - rou vyslyš, Ot - če, na -
ce - nou my - sl svou:

še lká - ní na svém trůně v ne - be - sích,

zjev nám svo - je smi - lo - vá - ní, odpust

li - du svému hřích!

E v a n g e l i u m.

Rci, jak máme ctíti Tebe, - Bože, za Tvou do-
brotu, - že's nám poslal vůdce s nebe - ku věčnému
životu! - Jasně svítí slovo Jeho - naездеjší pouti
nám, - bychom došli cíle svého - tam, kde odplatou
jsi sám.

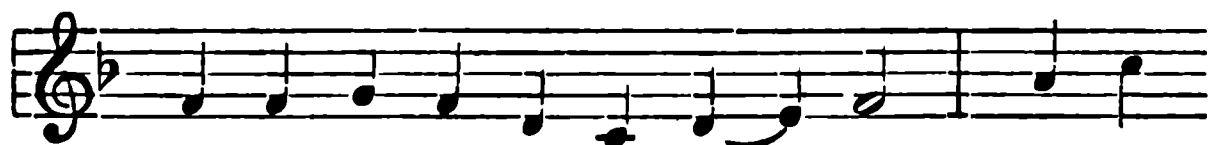
O b ě t o v á n í.

Otče, nesem' dary Tobě, - jak nám přikázal
Tvůj Syn, - který u večerní době - zázračný vykonal
čin. - Má se v darech těchto krýti - Jeho tělo, Jeho
krev; - k oběti rač vlídně zřítí, - odlož pro Krista
svůj hněv!

S a n c t u s.

Svatý Bůh náš v jasném stanu, - svatý, nejvyšš
svatý jest, - vzdejte sbory nebešťanů - nejvyšší mu
vzdejte čest! - Slávy Jeho plna země - plné světy
nahore! - Skláněj se mu každé plémě - ve hluboké
pokoře.

P o p o z d v í h o v á n í.

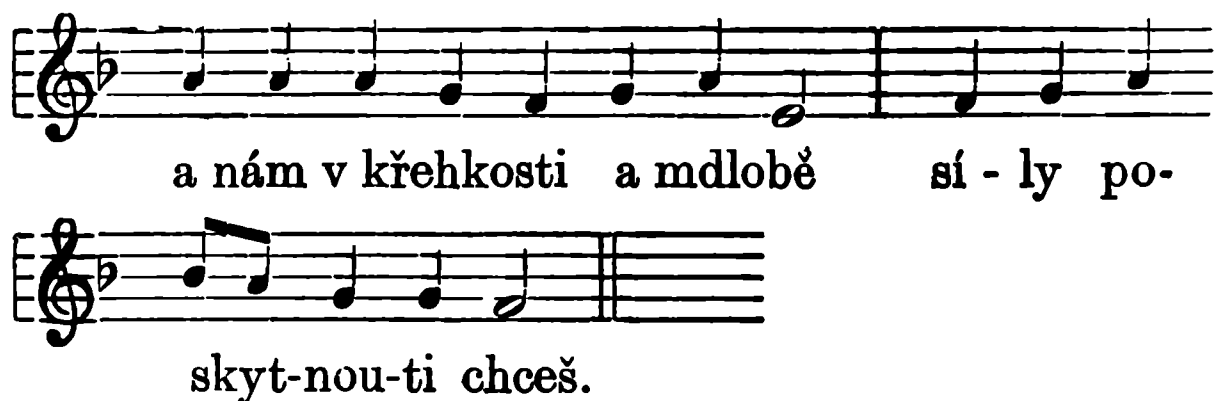
Che-ru-bí-nům je-sti dá - no, Je-su,
nám pak hříšným zde po - přá - no v svá-to-

Te - be v ne-bi zřít,
sti Tě ve-le-bit! Bo-že, Ty nás ve

způ-so-bě chle-ba ví-na k so-bě zveš,

P ř i j í m á n í.

K stolu Páně jíti mohu, - kdo vypraví tento div? - Jak uchystám svému Bohu - stánek, aby v něm byl živ? - Duši moji víra, láska, - naděje též ozdobuj; - pak Ježíš, má sladká částka, - vejde tam a bude můj.

P o ž e h n á n í.

Obět Tvá je dokonána, - Bože, králi nejvyšší, - a Tvá smrt je zvěstována, - náš Beránku nejtišší! - Dej, ať stále rozjímáme - Tvé na kříži skončení; - buď vše, co kdy vykonáme, - Tobě k cti, nám k spasení!

5. Shlédni, Bože!

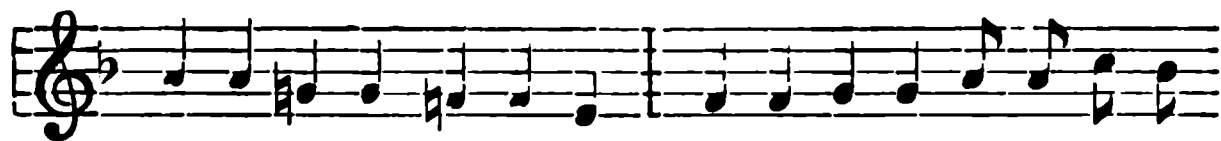
(Kancionál svatojanský I.)

N a z a č á t k u.

mě-ti; ne-po-hr-dej ka-jí - cí - mi sy-ny

pohled' tváří milostnou, zahlad', Otče, na-še mnohé

vi-ny pro smrt sy - na žalostnou!

E v a n g e l i u m.

Když Pán Ježíš u věk mužný dospěl, - kázal slova moudrosti, - aby každý v lásce boží prospěl - a pak došel blahosti. - Církvi svěril pravdy věčné sklady - a krví je zpečetil; - Otec Duchem moudrosti a rady - církev tuto posvětil.

O b ě t o v á n í.

Přijmi, Bože, dary s laskavostí, - jež Ti církev podává, - každý z nás Ti srdce s ochotností - v službu věrnou oddává; Tebe milovat a Tebe ctíti - s myslí vždycky nevinnou, - pro Tvé jméno trpěti a mříti, - to nám touhou jedinou.

S a n c t u s.

Tam, kde koří se Ti u podnože - Tvého trůnu sborové, - tam zavzněte Tobě, velký Bože, - naši úcty zvukové! - Svatý Hospodin náš, svatý věčně, - plný slávy, veleby, oslavuj Ho všeliký tvor vděčně - na zemi i na nebi!

P o p o z d v i h o v á n í.

Ó náš Jesu, Ty jsi dobrovolně slá-vy své se
ob - lou-pil, bys na kříži za nás umřel bolně
a z trestu nás vykoupil. Aj, Ty du-ši za pokrm se
dá-váš v přepodivné svato-sti; co je člověk, že
Ty ne-u-stáváš blažit ho svou milostí?

P ř i j í m á n í.

Blahý, kdož se k stolu Páně blíží - hříchů všech
a viny prost, - v jeho srdce laskavě se sníží - nejvzác-
nější s nebe host. - S ním Syn boží v této svaté chvíli -
vchází v lásky jednotu, - dává útěchu a k boji síly, -
krmí duši k životu.

Z á v ě r.

Chceme kráčet cestou nevinnosti - kterou svatí
chodili, - Otče, Synu, Duše, dej nám k ctnosti - milost
radý, posily! - Nedej hynout v pokušení světa, - s námi
buď a žehnej nás, - až pak dojdou jednou naše léta, -
Bože, duše naše spas!

6. Ó shlédni, Bože věčný.

(Kancionál svatojanský I.)

K y r i e.

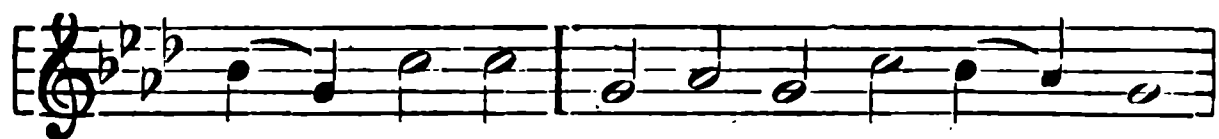
Ó shlé-dni, Bo - že věč-ný, k svým dít-

kám la-ska-vě a přijmi zpěv sr-deč-ný,

vzda-ný Tvé o-sla-vě, ne-hleď na na-

še vi-ny, viz, Kriste, v srd-ci žel,

od-pusť nám hříš-né či-ny, pro něž

jsi v bolech pněl.

E v a n g e l i u m.

Církev nám ohlašuje - Tvé, Bože, učení, - jež
k ctnosti povzbuzuje - a vede k spasení. - Nechť
Svatý Duch udílí - nám pravé mou-dro-sti, - abychom
vždy plnili - Tvé slovo s radostí.

O b ě t o v á n í.

Náš Otče! račiž Sobě - tu obět oblíbit, - kterouž
pokorně Tobě - podává kněz a lid; - my nejsme sice

hodni - svým Otcem Tebe zvat, - uč nás Tebe den po dni - vždy více milovat.

S a n k t u s.

Zpívejme s nebešťany: - Svatý jsi, Bože náš! - Svědčí Tvé hvězdné stany, - že slávou oplýváš. - Tvé Božské velebnosti - na věky čest se děj, - tvor každý s uctivostí - vroucí Ti chválu pěj!

P o p o z d v í h o v á n í.

Je - ží - ši Kri-ste náš! Tys druh-dy
sstoupil s nebe, bys za nás vy-dal
Sě-be, teď zde se u - krý-váš.
Ach, jak se ne - vděč - ně Ti, Bo-
že, od - mě - ňu-jem. Proč pak Tě
ne - mi - lujem u-pří-mně, sr-deč-ně!

P ř i j í m á n í.

Jaká to milost nám! - Ty hříšné nevďečníky - zveš Svými hodovníky, - v pokrm se dáváš sám. - Rač

slovo promluvit — a bude dostatečné, — by v našem srdci věčně - Tvé mohlo sídlo být.

K o n e c.

Buď, Pane, tělo Tvé - nám v ctnosti posilněním; -
buď Tvá krev upevněním - nám v lásce bratrské. -
Teď jdem za prací svou, - chcem rozkazy Tvé konat, -
rač vůli v nás dokonat - milostí všemocnou.

Písně k požehnání.

1. Svatý, svatý, svatý! Svatý, vždycky svatý.

Sva-tý, sva-tý, sva - tý! Je - žíš Kristus
Sva-tý, vždycky sva - tý

s vý-so - sti v nejsvě-těj - ší svá-to - sti.

2. Poklekni na kolena!

Poklekni na ko-le-na, neb se to-bě u-dě-lu-je
ó du-še bohabojná,

milost přehojná!

Patříc na Boha svého - v svátosti ukrytého, -
žádej, duše, v skroušenosti - za milost jeho.

3. Na kolena padejme!

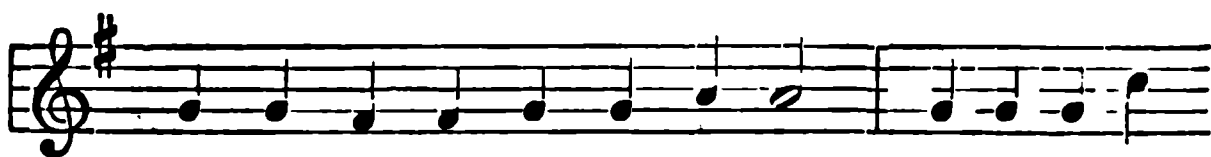

Na ko-lena padejme, hlubo-ce se klanějme,
Požehnej nás, Bože náš, o-patruj nás každý čas,

Krista v svá-to-sti skrytého vroucně vzývejme!
Ty, jenž pod způsobou chleba s námi přebýváš!

4. Svatý Bože!

Sva - tý Bo-že, sva - tý sil - ný, sva-tý a ne-

smr-tel-ný, smi-luj se nad ná - mi!

5. Pange, lingua.

Chorál.

1 Pan-ge, lin-gua, glo - ri - o - si Cor-

po-ris. my-ste-ri - um san-gui-nis-

Nobis datus, nobis natus - ex intacta Virgine, -
et in mundo conversatus - sparso verbi semine, - sui
moras incolatus - miro clausit ordine.

In supremæ nocte cenæ - recumbens cum fra-
tribus, - observata lege plene - cibus in legalibus, -
cibum turbæ duodenæ - se dat suis manibus.

Verbum caro panem verum - verbo carnem
efficit - fitque sanguis Christi merum; - et si sensus
deficit, - ad firmandum cor sincerum - sola fides
sufficit.

Tantum ergo Sacramentum - veneremur cernui; -
et antiquum documentum - novo cedat ritui - praestet
fides supplementum - sensuum defectui.

Genitori, Genitoque - laus et jubilatio, - salus,
honor, virtus quoque - sit et benedictio: - Procedenti
ab utroque - compar sit laudatio. - Amen.

V. Panem de caelo praestitisti eis. (Alleluja.)

R. Omne delectamentum in se habentem. (Alle-
luja.)

Amen.

Zvěstuj těla vznešeného.

Chorál.

1. Zvěstuj těla vznešeného, - jazyku náš, tajemství,
- oslavuj krev Pána svého, - jižto z milosrdenství -
pošlý z lůna panenského - vylil král všech království!

2. Nám se podal, nám se zrodil - z Panny vadou
nejaté, - světem chodil, k Bohu vodil - slovem pravdy
přesvaté; - a když světa cesty schodil, - divem zavřel
žítí své.

3. Š bratry u svatého stolu - když posléze stoloval
- a beránka s nimi spolu - dle zákona požíval, - dva-
náctěru apoštolů - za pokrm sám sebe dal.

4. Chléb tu v pravé tělo slovem - mění Slovo
vtělené, - v krev i víno v divu novém, - ač jsou smysly
zatměné, - srdce čisté víry slovem - v pravdě jest
ujištěné.

5. **Svátosti té neskonalé** - číňme tedy poklonu; -
ustup vše, co zastaralé, - novému teď zákonu; - smyslů
síle nedozralé - sejmi víra oponu.

6. **Otcí, Synu čest a chvála** - prozpěvuj se v nad-
šení, - moc a sláva neustálá - buď i díkůčinění, -
Duchu z obou neskonalá - čest a rovné chválení. -
Amen.

K. Chléb s nebe dal jsi nám, o Pane! (Alleluja!)

L. Všecku líbeznost v sobě mající. (Alleluja!)

Písně při mši svaté zádušní.

(K. svatoj. II.)

N a p o č á t k u.

1. Odpočinutí věčné.

Od-po-či-nu-tí věč-né dej zemřelým, Pane,
Tě pro-sí-me sr-deč-ně, u-čiň, ať se sta - ne;
světlo věčné ať sví-tí jim v rajské ra - do - sti,
by již mo-hli patři-ti v tvář Tvé ve-leb-nosti.

E p i š t o l a.

Den hněvu, den ten hrozný, - měj v mysli, člo-
věče, - v němž tě povolá mocný - živých, mrtvých
soudce! - Strach, hrůza a třesení - na zemi nastane, -
hlas pak anděla zavzní, - mrtvý z hrobu vstane.

O b ě t o v á n í.

Tuto obět skládáme - za duše Tvých věrných: -
přijmi ji, ó žádáme, - Pane, a potěš jich! - Chléb,
víno se promění - v tělo a krev Krista; - tím nám
i jim k spasení - jesti cesta jistá.

S a n c t u s.

„Svatý, svatý, svatý Pán!“ - s anděly zpívejme, -
„Bůh náš Sabaoth nazván!“ - Srdce otvírejme, - neb
Ježíš se k nám běře, - hříšných Vykupitel! - Potěší
i zemřelé, - neb jest všech Spasitel.

P o p o z d v í h o v á n í.

5. Hle, Bůh sám k nám přichá - zí s ne - be - ské -

ho dvoru; o lá - sku se u - chá - zí

u vlast-ních svých tvo-rů. Mi-lost v hojné

zá - so - bě na ol - tá - ři skládá, se-be

v chle-ba způso-bě nám za pokrm dá - vá.

A g n u s.

Ó Beránku nevinný, - Tobě se klaníme, - jenž
snímáš světa viny; - dej pokoj, prosíme, - těm, již
očekávají - Tvé milosrdenství; - ať dnes odpočívají -
v nebeském království!

Přijímání.

Světlo věčné ať svítí - jim v krajině živých; -
nech je dnes okusiti - radostí svatých Svých! - Popřej
i nám umříti - v stavu Tvé milosti, - s přáteli se sejíti -
u věčné radosti!

Závěr.

Hle, iž jsme dokonali - slyšení mše svaté; - za
vás, věrné, prosili, - ať odpočíváte! - V Pánu odpočí-
vejte, - bratří nejmilejší, - za nás se přimlouvejte -
dnes v nebeské říši!

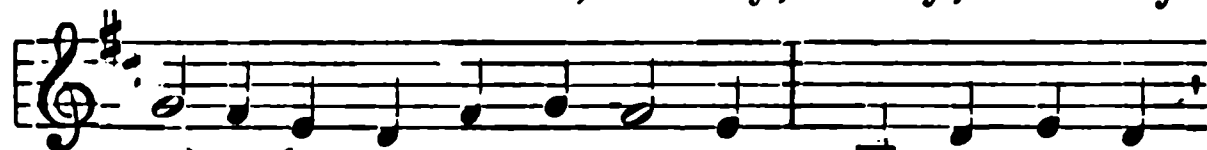
2. Dies irae.

(Chorál.)

Soprán a Alt.

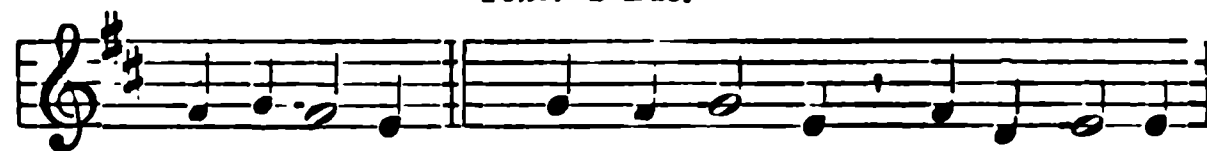

1. Di - es i - rae, di - es il - la, sol - vet
Den ten hněvu, hrůzy, tmavý, ce - lý

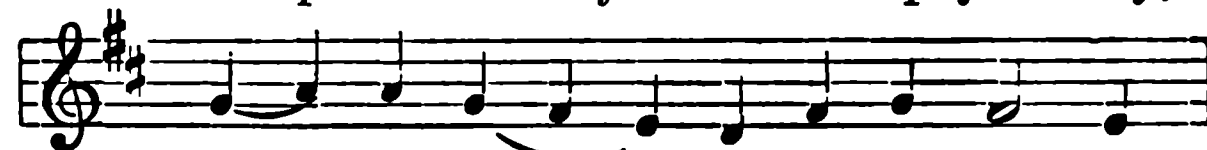

sue - cum in fa - vil - la: te - ste Da - vid
ves - mír v popel stráví, Si - byl - la i

Tenor a Bas.

cum Sy - bil - la. 2. Quantus tre - mor est fu - tu - rus,
David praví. Jaký strach vše pojme divý,

quan - do Ju - dex est ven - tu - rus,
když se soud - ce zje - ví ži - v ý,

cun-cta stri-cte dis-cus-su-rus!
ku všem přísný spra-ved-li-vý!

3. Tuba, mirum spargens sonum - per sepulcra regionum, - coget omnes ante thronum! - 4. Mors stupebit et natura, - cum resurget creatura - judicanti responsura.

5. Liber scriptus proferetur, - in quo totum continetur, - unde mundus judicetur. - 6. Judex ergo cum sedebit, - quidquid latet, apparebit: - nil inultum remanebit.

7. Quid sum miser tunc dicturus, - quem patronum rogaturus, - cum vix justus sit securus? - 8. Rex tremendae majestatis, - qui salvandos salvas gratis, - salva me fons pietatis!

9. Recordare, Jesu, pie, - quod sim causa Tuae viae, - ne me perdas illa die! - 10. Quaerens me sedisti lassus, - redemisti crucem passus; - tantus labor non sit cassus!

11. Juste judex ultionis, - donum fac remissionis - ante diem rationis! - 12. Ingemisco tamquam reus, - culpa rubet vultus meus, - supplicanti parce, Deus!

13. Qui Mariam absolvisti - et latronem exaudisti, - mihi quoque spem dedisti. - 14. Preces meae non sunt dignae, - sed tu bonus fac benigne, - ne perenni cremer igne!

15. Inter oves locum praesta - et ab haedis me sequestra, - statuens in parte dextra! - 16. Confutatis maledictis, - flammis acribus addictis, - voca me cum benedictis!

17. Oro supplex et acclinis, - cor contritum quasi cinis, - gere curam mei finis! - 18. Lacrimosa dies illa, -

qua resurget ex favilla - judicandus homo reus. -
Huic ergo parce, Deus! - Pie Jesu Domine, - dona ei
requiem. - Amen. (Thomas a Celano, saeculo XIII.)

Den ten hněvu.

(Sloka 3. a násl.)

3. Trub tu truchlé hučí zvuky - v říši mrtvých,
v hrobů pluky, - před trůn ženou lidstva shluky. -
4. Přírodu i smrt děs chytí, - zřít, jak tvor se každý
řítí, - odpověď dát, souzen býti.

5. Kniha bude přinesena, - v které vina obsažena,
- jež má býti odsouzena. - 6. Soudce soudu v chvíli
bědné - vše, co skryto, jasně shledne, - odplatu svou
na vše zvedne.

7. Co v té žalné řeknu době, - ochránce kde najdu
sobě, - kdy sám svatý trne v mdlobě? - 8. Králi
hrozná velebnosti, - prosících jenž spasíš dosti, - spas
mne, zdroji útrpnosti!

9. Jesu! Rač se rozpomníti, - co jsi činil pro mne
v žití, - v zmar mne nechtěj zatratiti! - 10. Hledal's
mne, sed v unavení, - křížem dal's mi vykoupení, -
kéž to všecko marné není!

11. V odvet, soudce spravedlivý, - promiň vinu
milostivý, - než den přijde pomsty chtivý. - 12. Ve
viny se cítím spáru, - hoří studem líce v žáru - prou-
dicího vichru zmaru!

13. Marii jenž milost přál jsi, - i na lotra ohled
vzal jsi - a tím naději mně dal jsi. - 14. Nehodno jest
moje lkání, - však Tys plný smilování, - ať mne věčné
nežže plání.

15. K ovcím druž mne, dobrý vládce, - odděl od
kozlů mne stádce, - pravici mne proslav sladce! -
16. Zlé až shroutíš v konec času - věčným žárům ku
pospasu, - ku blažených kyň mi kvasu!

17. Zkrušen k Tobě zvedám hledy, - srdce mé,
jak popel šedý, - rač mé všecky skončit bědy! -
18. V ten den pláče nezměrného - z popelu když
vstane svého, - k soudu půjde vinník bídny, - rač jej,
Bože, šetřit, vlídný! - Zbožný Pane Ježíši, - přej mu
klid svůj nejvyšší. - Amen. Přel. Jar. Vrchlický.

Po zádušní mši svaté.

Animas fidelium.

Duším věrných zemřelých.

(Ob. nápěv.)

A - ni - mas fi - de - li - um, quas as - sum -
Du-ším věr-ných ze - mře-lých, jež vzal sis

psi - sti, Do - mi - ne, fac e - as
k so - bě, Pa - ne náš, dejž, ať se

gau-de-re cum san-ctis tu - is in glo-
ra - du - jí s Tvý-mi sva - tý - mi ve slá-

(T nor-Bas.)

ri - a! Re - qui - em aeternam dona
vě Tvé! Od - po - či - nutí věčné dejž

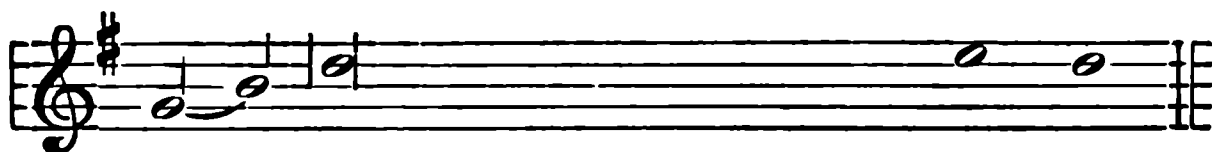
e - is, Do - mi - ne, et lux perpetua
jim, ó Pa - ne, a světlo ustavičné
(*Tutti*)
lu - ce at e - is! Fac
nech, ať jim sví - tí! Dejž,
e - as gau - de - re cum san - ctis tu - is
ať se ra - du - jí s Tvý - mi sva - tý - mi
in glo - ri - a!
ve slá - vě Tvé!

Písně adventní.

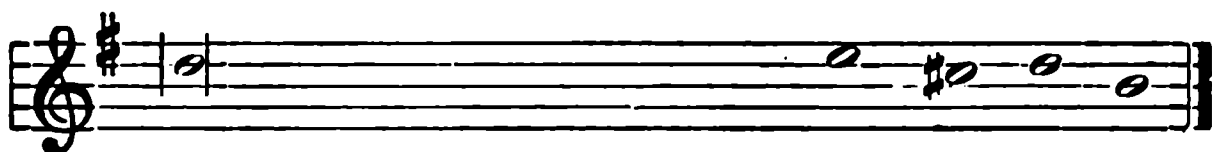
Přede mší sv.

Ec - ce, Do - mi - nus, ve - ni - et et omnes
san - cti E - jus cum E - o, et e - rit in
di - e il - la lux magna. Al - le - lu - ja!

(Repetitur ter cum vocis gradatione.)

1. Ro - rate caeli de	su - per:
2. A - periat	ter-ra:
3. Cae-li enarrant gloriam	De - i:
4. Glo - ria Patri et	Fi - lio:
5. Sic - ut erat in principio et nunc et sem-per:	

1. et nubes	pluant Justum!
2. et germinet	Sal-va - to-rem!
3. et opera ejus annuntiabit	fir-ma-mentum.
4. et Spiri - - -	tu - i sancto.
5. et in saecula saecu - -	lorum. A-men.

(Repetitur „Rorate“ usque ad „Salvatorem“.)

Ejhle, Ho-spo-din přijde, a všichni sva-tí

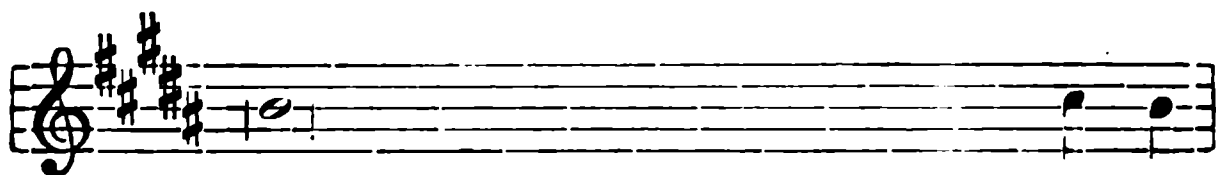

je-ho s ním: a bu-de v o-nen den světlo

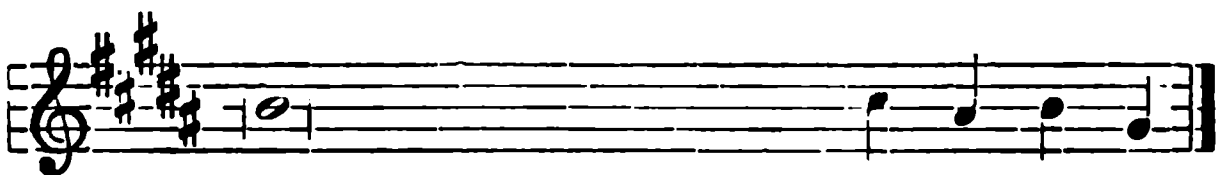

vel-ké, al - le - lu - ja.

(Třikráte, vždy o tón výše.)

1. Rosu dejte, nebesa,	s <u>hů</u> - ry
2. Otevři se,	<u>ze</u> - mě,
3. Nebesa vypravují slávu	<u>ho</u> - ží
4. Sláva Otci i	<u>Sy</u> - nu
5. Jakož byla na počátku i nyní i	<u>vždycky</u>
6. Rosu dejte, nebesa,	s <u>hů</u> - ry
7. Otevři se,	<u>ze</u> - mě

1. a oblakové pršte	spra-ved-li - vé - ho.
2. a vypuč nám	<u>Spa</u> - si - te - le!
3. a dílo rukou jeho	zvěstu-je ob - lo - ha.
4. i	Du- <u>chu</u> sva - té - mu,
5. i na věky	vě - kův. A-men.
6. a oblakové pršte	spra-ved - li - vé - ho.
7. a vypuč nám	<u>Spa</u> - si - te - le!

Při mši svaté.

1. Ze staročeských zpěvů rorátních.

(Dle vydání Lehnerova.)*)

I.

Malý sbor.

Již I - za - i - áš byl po-vě-děl za dávna

*) Průvod varhan v Lehnerově vydání „Rorate úterní“.

li-du, jak Duch mu pře-sva-tý ká - zal ří-ci,

co určil od vě-ků Bůh: Prut vzpučí z ko-ře-ne

až Jes-se a bu - de pru-tem tím Ma-ri - a;

i vy-dá prut květ krásy velké, to Je-žíš

se zro-dí z dívky Na-za-ret-ské, z Panny

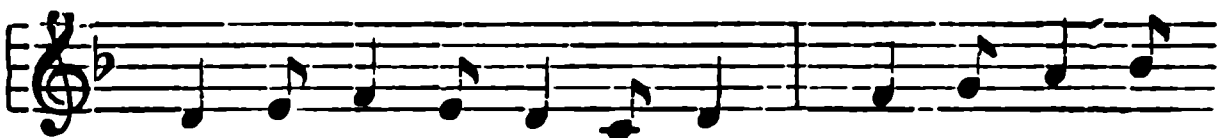
či-sté, již Pán Bůh za-stí - ní, by lidstvo

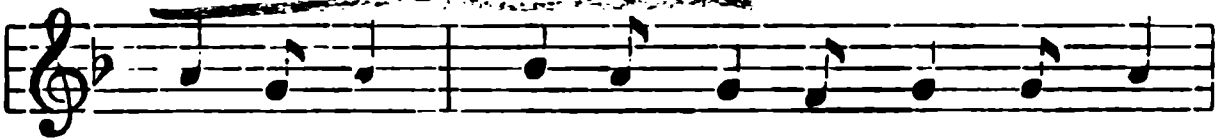
spa - sit mo - hl Bo - ží Syn sám.

Píseň.

Velký sbor.

1. Hlučně za-pěj lid-ský ret: Po-že-hnán buď

Na-za-ret, je - ho ti - chý, chu-dý stan,

v němž si do-mov na - šel Pán.

Soprán 2. Hle, tam Panna chudičká - Boží bude ma-
tička, - v její svaté náruči - nebeský květ rozpučí.

II.

Malý sbor.

1. Zní díkem všechn kraj, Bůh že o - tevřel ráj,

říš lásky pro duši, krás, kterých ne-tu-ší,

srd-ce kde všecka blahem za - bu - ší.

Píseň.

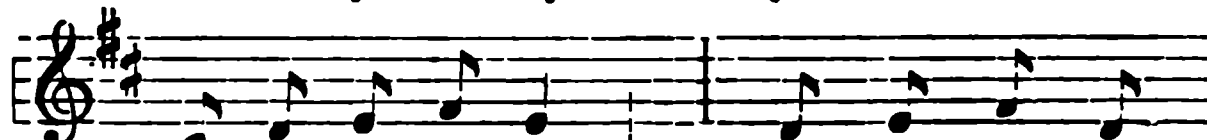
Velký sbor.

1. Sy - nu Bo - ží z rá - je, v lad-né če - ské

kra - je hoj-nost dej nám v mí - ru,

a-by v jejich ší - ru lá - ska kvet- la

stá - lá, zá-vist u - va - da - la.

Soprán. 2. Kéž, ó dítě z nebe, - lidé chápou Tebe: -
V blahu hledí stesku - k Tobě na nebesku - a v tom
zemském dolu - milují se spolu!

III.

Malý sbor.

K spáse všeho li - du Je-žíš v chudobě zde

tr-pěl ho - ře, bídu; kam však přišel,

všude srd-ce tě - šil, hlavy žehna - je.

Píseň.

Velký sbor.

Tvůrce a král v rá - ji slib dal, že při - jde

k li-du s ne-be-ských vna-d do trpkých lad

v ža - ly a bí - du Syn je - ho kdys do-lů,
by z hříchů a bo - lů du - ši vrá - til kli - du.

IV.

Malý sbor.

Z rajske věč - né ří - še se na - klo - nil
do je - slí, pa - stý - řo - vé ti - še dárky mu
tam ne - sli, hvězda za - plá - la do dá - li.

Píseň.

Velký sbor.

Dí - ků pl - ný ce - lý svět, ó hled, pě - je
k To - bě, že jsi rá - čil za - vr - že - né při - vi -
nou - ti k So - bě.

V.

Malý sbor.

Arch - an - děl Ga - bri - el s ne - be k Pan - ně

Ma - ri - i šel, před ní klo - nil če - lo,

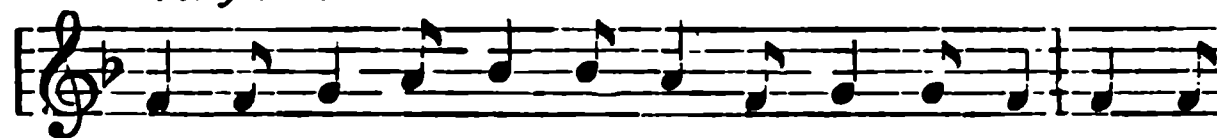
se rtů slav - ně jiz - bou znělo: „Zdráva

bud', po - žehna - ná me - zi vše - mi!“

Píseň.

Velký sbor.

Anděl Pá - ně Ma - ri - i se u - klá - ní, vy - ři -

zu - je s ne - be slavné po - slá - ní: Sva - tá

Pan - na Ma - ri - e raj - ské dí - tě po - vi - je,

to pak láskou hříchy zde smy - je.

VI.

Malý sbor.

Ot-co-vé ple-sa-li, v ne-be-ský Je-mu

pě-li chrám: Tolik lásky měl k nám, rovna jí

že ne-ní ji-ná: V zem-sk^é žal je-di-né-ho

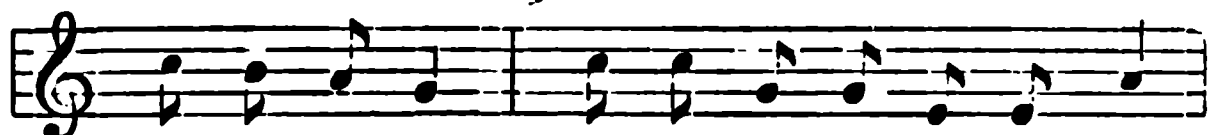
po-slal Sy-na.

Píseň.

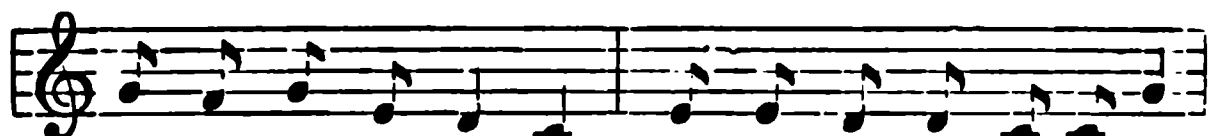
Velký sbor.

Zpěvem chvěj se zemský luh, že dal Sy-na

O-tec i Bůh z lásky dě-tem E-vi-ným

v zemské plá-ně trudné, a že Sy-nem je-di-ným,

ne-vinným vy-kou-pil nás bludné.

VII.

Malý sbor.

Tenor a Bas. 1. Ma - ri - a ma - ti - čka, Panna skromná
Soprán a Alt. 2. Ó na - še na - dě - je, dej, ať srd-ce

1. a chu - di - čká, zde dří - ve tru - chlí - cí
2. nám roz-chvě-je Tvůj pohled mi - lo - sti;

1. v ne - bi již, úsměv na lí - ci, u - sed - la
2. přímluvou svou nás vyprosti z trudů všech

Všichni.

1. po Kri - sto - vě pra - vi - ci. } Ma-ti-čko
2. do ne - be - ské ra - do - sti. }

Ma - ri - a, k To-bě hle - dí na - še hla-va;

ó buď zdráva!

Zpívá se dále č. 2.: „Zdravas buď, Panno Maria!“

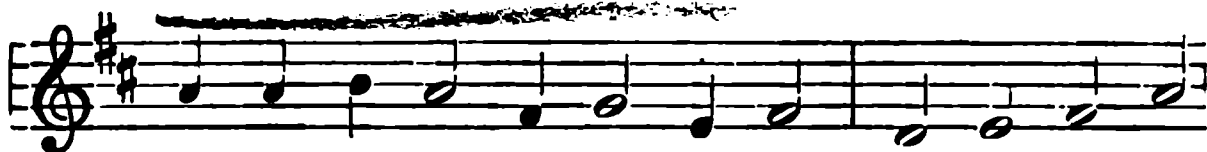
2. Zdrávas buď, Panno Maria!

(Rorátní píseň.)

(K. svatoj. I.)

1. Zdrávas buď, Panno Ma - ri - a, ó králov-no

Ty jsi Panna u - šle - chti - lá, ó krá-lo-vno!

Ma - ri - a!

2. Shlédni na nás dolů s nebe, - ó královno! - my
snažně prosíme tebe, - ó královno, Maria!

3. Aj, ty jsi matka milosti, - ó královno! - život
nebeské sladkosti, - ó královno, Maria!

4. Po Bohu naše naděje, - ó královno! - přímluva
tvá nám prospěje, - ó královno, Maria!

5. K tobě voláme v soužení, - ó královno! - sy-
nové Evy strápení, - ó královno, Maria!

6. K tobě voláme lkající, - ó královno! - zkrou-
šeně hříchu želíce, - ó královno, Maria!

7. V údolí tomto slzavém, - ó královno! - ochranu
máme v srdci tvém, - ó královno, Maria!

8. Tys naše orodovnice, - ó královno! - nás dítek
svých milovnice, - ó královno, Maria!

9. Oči své lásky obrať k nám, - ó královno! -
ochraň nás proti úhonám, - ó královno, Maria!

10. Ukaž nám Synáčka svého, - ó královno! -
plod života přecistého, - ó královno, Maria!

11. Po naš' pouti vezdejší, - ó královno, - dej pak nám život vzácnější, - ó královno, Maria!

12. Ó svatá boží Rodičko, - ó královno! - oroduj za nás, Matičko, - ó královno, Maria!

13. Bychom božích zaslíbení, - ó královno! - hodni byli učinění, - ó královno, Maria!

14. Prosiž za nás hříšné nyní, - ó královno! - také v hodině poslední, - ó královno, Maria!

3. Rosu dejte, oblakové.

1. „Ro-su dej-te, o - bla - ko - vé, přš-te

Spra - ve - dli - vé - ho!“ Vo-la-li jsou

pro-ro - ko - vé z hrobu kletby tma-vé-ho.

Při-šel a s ním po-žeh-ná-ní, jež ja k

jarních větrů vá-ní, ja-ko ro-sa ne-be-ská

všemu vznik a ra-dost dá.

2. Všeho světa Vykupitel - z dávna nám zaslíbený, - přišel milostný Spasitel, - k nám lidem ponížený. - On zahnal temnosti strašné, - skrotil srdcí lidských vášně; - Jemu zavzni v plesání - naše prozpěvování!

3. Hle, moc pekla ponížena, - hříchu pouta zlomena; - věčná smrt je potlačena, - duše Tvá obhájena! - Nebesa se otvírají, - slávy věnec podávají - andělé již ctnostnému - tvorů vykoupenému.

4. K trůnu Tvému, lásky plný - Bože, se již blížíme. - Přišel's, Kriste zaslíbený, - k hodům Tvým se strojíme! - Kráčet chceme cestou ctnosti, - bychom mohli Tvé milosti - a spasení dojíti, - až nás budeš souditi.

4. Hle, přijde Pán.

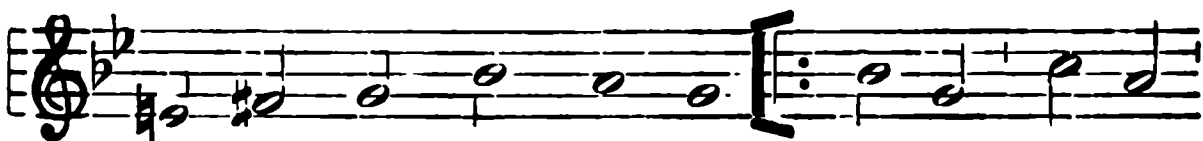
(K. svatoj. I.)

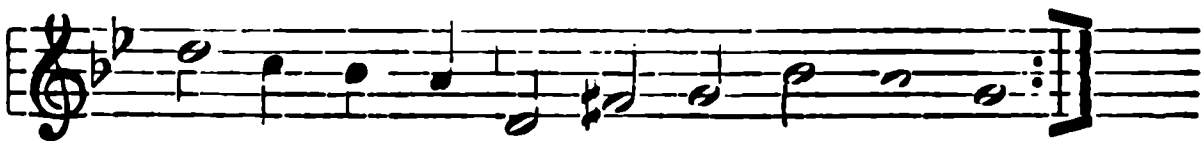
1. Hle, přijde Pán, Spa - si - tel náš, ce - stu

Je - mu spravte, přijde žá - da - ný Messi - áš,

srd - ce Mu při - prav - te. Přijde, přijde

{ náš Spasi - tel, všickni za - ple - sej - te!
{ Vy - ku - pi - tel, ohválu Bohu - vzdej - te!

2. Plesejte svatí otcové, - kteří jste v temnosti, -
neb stanou se věci nové, - plesajte radostí! - Přijde,
přijde náš Spasitel, - všickni zaplesejte! - Přijde, přijde
Vykupitel, - chválu Bohu vzdejte!

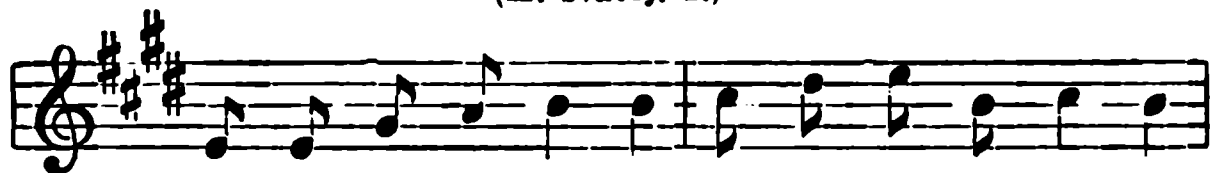
3. Již přijala Panna čistá - nebeské poselství, -
že má poroditi Krista - nezrušíc panenství. - Přijde,
přijde náš Spasitel, - všickni zaplesejte! - Přijde, přijde
Vykupitel, - chválu Bohu vzdejte!

4. O kterém prorokovali - svatí prorokové, -
jehož jsou dávno žádali - všickni národové. - Přijde,
přijde náš Spasitel, - všickni zaplesejte! - Přijde, přijde
Vykupitel, - chválu Bohu vzdejte!

5. Obráťte se, o hříšníci, - a činite pokání, - buďte
z svých hříchů kající, - čas jest smilování! - Přijde,
přijde náš Spasitel, - všickni zaplesejte! - Přijde, přijde
Vykupitel, - chválu Bohu vzdejte!

5. Vesele zpívejme.

(K. svatoj. I.)

1. Ve-se-le zpí-vej-me, Bo-ha Ot-ce chval-me,

jenž nám Sy-na své-ho, jed-no-ro-ze-né-ho

dal na vy-kou-pe-ní ná-ro-du lid-ské-ho.

2. O Kristovu příští - čtvero písmo jistí, - nej-
prvnějším v těle, - druhém v duši celé - a třetím při
smrti, - v čtvrtém má souditi.

3. Proč jest nejprv přišel - ten, jenž s hůry vyšel, -
ukazuje čtení: - by kázal spasení, - ku pokání volal, -
mnohé uzdravoval.

4. Dále jest vyznal sám - řka: Příklad dal jsem
vám, - kterak jsem já činil - a zákon naplnil; - tak též
i vy činite, - vůli Otce plňte.

5. Vůli Otce hlásil, - aby hříšné spasil; - pro-
roctví nezrušil, - neb trpěti musil; - tak lid svůj vy-
koupil - a peklo obloupil.

6. Protož se připravme, - všech zlostí ostavme,
v svatém obcování - a v pravém pokání - na modlit-
bách trvejme, - tak Pána čekejme!

7. Rač, Pane, popříti - v Tvé pravdě vždy býti, -
abychom v ní bděli - a Tebe viděli, - Pána milostného, -
v den příchodu tvého. Amen.

6. Vyros nebe Spasitele.

„Vy-ros ne - be Spa-si - te - le, vypuč nám

Ho ze-mě klín!“ lka-li ot - ci z du-še vře-lé,

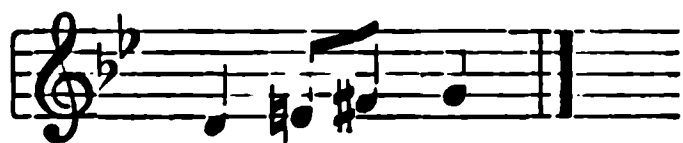
když je dě - sil no - ci stín. Vy-sly-šel Bůh

je-jich hla-sy, se-slal Krista, dár-ce spá-sy;

mi-zí děs-ná po - věr noc, kle-sá hří-chu,

pe - kla moc.

Graduale.

„Pán se blíží!“ - od Jordanu - zní k nám snažné volání. - „Připravujte cesty Pánu, - čiňte, čiňte pokání!“ - Chcem se káti, Jezu Kriste! - dej nám povždy chodit čistě - po stezkách Tvých rozkazů - dle Tvých ctností obrazu!

Credo.

Uč nás Otce Svého znáti, - Boha věčné dobroty; - svatý Duch rač s námi státi, - střeže církve jednoty. - Synu Boží! až pak zase - přijdeš na zem v hrozné kráse, - duše svojich ctitelův - uveď v radost andělů.

Offertorium.

Naplněny jsou již časy, - anděl k Panně zavítal; - přeslavný den věčné spásy - všemu světu zaskvíval. - Čáko, Lásko, Světlo stkvoucí, - Kriste! přijmi díky vroucí; - Tobě, svatá oběti! - chceme vždy se klaněti.

Sanctus.

Nuže, pějme s těmi sbory, - které patří na Pána, - u víře, jež snáší hory, - slávu, díky hosanna! - Bůh náš svatý, pramen spásy, - trůní v sídle věčné krásy, - svatý, svatý Hospodin, - svatý Duch a svatý Syn.

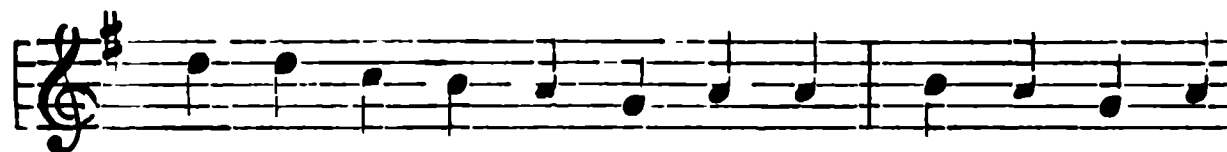
P o p o z d v i h o v á n í.

Si - o - ne, aj! k tvému městu již se bé - ře
uprav Je-mu přímou ce - stu, do-ly vy-plň,

slavný král;
ho-ry vzdal! Král ten snáší bol a ho - ře,

krá-čí s křížem u po - ko - ře; a-by hří-chy

svě-ta sňal, sám se Ot - ci v obět dal.

K B e r á n k u.

Beránku náš beze viny, - jenžto snímáš světa
hřích, - nad Svými se smiluj syny, - skryj nás mile do
ran Svých: - sstup i k otcům v místo strasti, - v ráj
je uveď věčné slasti, - s nimi spoj nás k pokoji, - všem
dej slávu po boji!

K p ř i j í m á n í.

Radujme se! k nám se béře - v chleba způsobu
náš Pán; - otevřeme srdcí dvěře, - milý připravme
mu stan! - Zavítej k nám, vzácný hosti! - čekáme Tě
s toužebností; - duše hříchův očistiž, - životem nás
ujistiž!

K u k o n c i.

Přijď a zůstaň povždy s námi, - rozum věrou
osvěcuji, - duši kleslou nehodami - k naději zas roz-
něcuji; - láskou plát dej každou dobu; - až pak vyjdem
z noci hrobu, - milost uděl poslední: - v slávu svou
nás pozvedni!

Písně vánoční.

Při mši svaté.

1. Vykupitel s nebes trůnu.

K y r i e.

Vy-ku-pi-tel s nebes trůnu sstoupil v země
vtělen v čisté Panny lů-nu na - ro - dil se

kon-či-ny;
v je-sky-ni.

Ví-tej, ví-tej v prosté chyši,

Králi vša-kých světa ří-ší; k Tobě chcem' se

po-vzné-sti, o - či - stiž nás z ne-ře-stí!

G l o r i a.

Slávu zvučte, hvězdné výše! - v Betlémské tam
údolí: - dnes ať všecky světa říše - Bohu slávu hlaholí.
- Nebe k zemi dnes se sklání, - hlásajíc nám smilo-
vání; - Bůh, jenž vládne od věků, - pokoj nese člověku.

O f f e r t o r i u m.

Nuže, spějme ku Betlému, - s myslí přímou,
dětinnou; - nesme Bohu vtělenému - v obět duši
nevinnou. - Nechať k Tobě srdce hoří, - Tobě, Jezu,
ať se koří, - po Tobě ať touhou vře, - pokud v Tobě
neumře.

S a n c t u s.

Neobsáhnou věčné síně, - Synu Boží! slávy Tvé -
a Ty skrýváš v Panny lůně - veleby a moci své. -
Svatý, velký, mocný Bože! - jesle volíš za své lože,
- chceš být jako člověk živ; - kdo té lásky pojme
div?

P o p o z d v í h o v á n í.

Spa-si - te - li pře-žá-dou-cí, po-kla-de náš

v chu-do-bě! Ví-tá-me Tě s láskou vroucí

v něžné dít-ka po-do-bě. Po-hléd-ni k nám

s la-ska - vo - stí, při - o - děj nás ne-vin-no-stí,

u - veď lid Svůj, Be-rán-ku, do ne-be-ských

do stánků.

K p ř i j í m á n í.

Svaté dítě! k Tobě touží - duše naše sklíčená; -
slovo rci, a co ji souží, - hříchu bude zbavena. - Schyl
se, Kriste! v krmi svaté - k duši láskou k Tobě vzňaté:
- ať má spásy jistotu, - nasytiž ji k životu!

K u k o n c i.

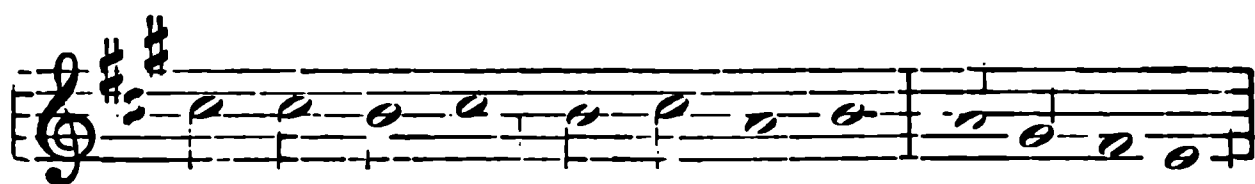
Dítky Tvé Tě vroucně prosí, - věčné Slovo vtě-
lené! - dej, ať stále milost roší - v srdce bojem umdlené.
- Střez a sil nás na té pouti, - vzdal, co duši hubí,
rmoutí; - v poslední pak hodině - k Svě nás přičti
rodině!

2. Chtíc, aby spal.

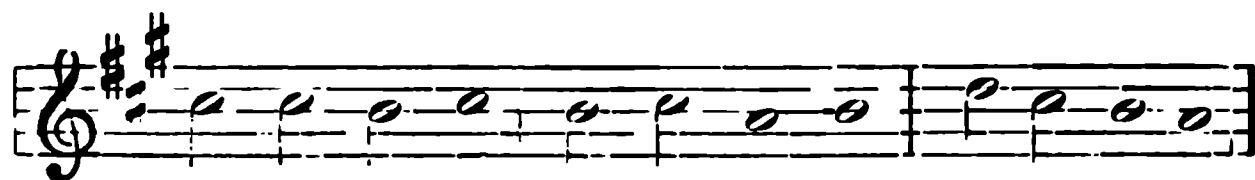
(K. svatoj. I.)

1. Chtíc, a-by spal, tak zpí-va-la Sy-ná-čko-vi
matka. jež po-no-co-va-la, mi-lá-čko-vi;

„Hajej, nynej, můj Synáčku, noc se blí-ží,

a Tvá o-čka, Je-di-ná-čku, spánek tí-ží!“

2. Tobě jsem lůžko ustlala, - Spasiteli, - k Tvé chvále tvory vyzvala, - Stvořiteli! - Spi má chloubu, moje věno, - má radosti, - veškerého světa ceno, - vzácný hosti!

3. Oči nad hvězdy jasnější - zavři k spánku; - ručičky nad sníh bělejší - schovej v plénku. - Pospí, budeš chválu míti - od matičky, - po spánku máš okusiti - med včeličky.

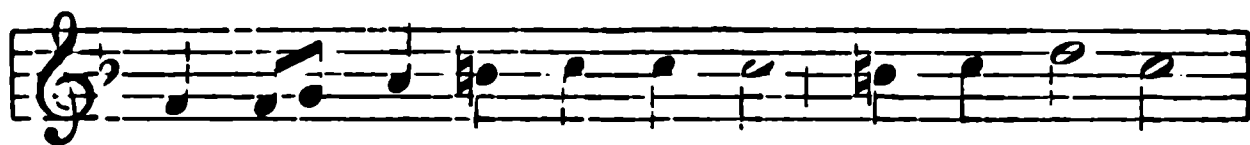
4. Spi, libovonné lilium, - spi, má růže; - vy andělé, ten chraňte dům - i to lože! - Rychle z háje pospěš sobě - sem, slavičku, - pěj, by usnulo to robě, - svou písničku!

5. Již dřímá, již počíná spát - Pacholíček, - vě-
těrku, nechtěj déle vát - do větviček; - plesající
umlkněte - andělové, - se mnou k jeslím přiklekněte,
- národové!

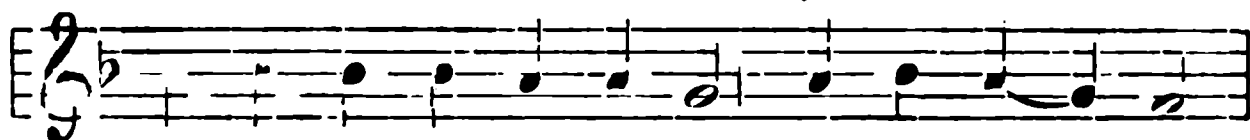
(Dle P. Jana Drbohlava.)

3. Narodil se Kristus Pán.

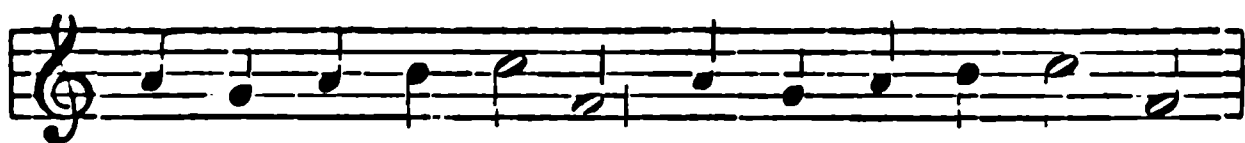
Starý nápěv.

1. Na - ro - dil se Kristus Pán, ve-sel-me se;

z rů-že kví-tek vykvet' nám, ra-duj - me se:

z ži - vo - ta či - sté-ho, z rodu krá - lov - ské-ho

nám, nám na - ro - dil se.

2. Jenž byl prorokován, - veselme se, - ten jest na svět poslán, - radujme se. - Z života čistého atd.

3. Člověčenství naše, - veselme se, - ráčil Bůh vzít na se, - radujme se. - Z života čistého atd.

4. Goliáš obloupen, - veselme se, - člověk jest vykoupen, - radujme se. - Z života čistého atd.

4. Poslouchejte, křesťané.

(Dle „Oltáře“.)

1. Po-slou-chej-te, kře-sťa-né, no-vi-ny ji-sté,

dle pra-vdy či-sté hlá - sa-né; vze-šlo nám

svě-tlo, vše co nás hně-tlo, pře-sta-ne.

2. Narodil se Kristus Pán, - Synáček krásný, - jehož jest jasný - nebes stan; - panuje všude, - z Panny ač chudé - světu dán.

3. Za příbytek má jen chlív - tam u Betléma, - plénky chudé má - za oděv; - přec však mu slávu - andělských davů - hlásá zpěv.

4. Pastýřové společně - chváta-li k svému - Pánu milému - srdečně; - chválu mu vzdali, - Bohu a králi, - povděčně.

Po pozdvihování.

Vítej, milý Jesu Kriste.

1. Ví-tej, mi-lý Je-su Kri-ste, na-ro-ze-ný

z Pan-ny či-sté, a-bys na-še vi-ny, sám jsa

bez po-skvrny, ob-myl a shla-dil.

2. V tom ukázal Bůh lásku k nám, - že Syna svého poslal k nám; - již by v něj věřili, - aby živi byli- skrze něj sama.

3. Neb skrz Krista máme všichni - v jednom Duchu přístup k Otci, - bychom skrze něho - nehledíc jiného, - s věrou k Bohu šli.

4. Kdož skrze Krista nepůjde, - cesty do nebe nenajde; - nebo cesty není - nižádné k spasení - nežli Kristus sám.

5. Kristus jest naše naděje; - žádný nám nic neprospěje, - odřeknem-li se ho. - Spasitele svého, - běda nám bude.

6. Jesu Kriste, rač nám dáti, - abychom Tě mohli znáti, - Tebe se držeti, - s Tebou vždycky býti. - Dej to Bůh! Amen.

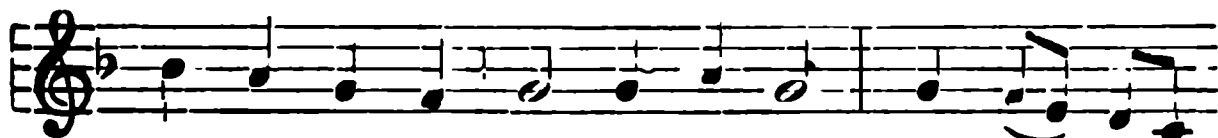
Písně k Pánu Ježíši.

1. Mé jsi potěšení.

(Dle „Oltáře“.)

1. Mé jsi po - tě - še - ní, můj Je - ží - ši, ú-to-

či-ště mo-je, Bůh nej-vyš-ší, nad Te - be

ji - né - ho nic ne-žá-dám, v jmé-no Tvé

na - dě - ji vše-cku skládám.

2. Hříchy mám rozličné, těžké, mnohé, - na duši své drahé, přebohé; - přece však rád mám jen Pána svého, - miluji Ježíše laskavého.

3. Vím, že on hříšníkům peklem hrozí, - dobří že obdrží nebe mnozí; - proto ho miluji, že Bůh můj jest; - milujho, duše má, Pánem tvým jest!

4. Vše, co na světě mám, vše jest jeho; - jsou to jen milosti Pána mého; - jehoť jest duše má v hříšném těle, - nic nemám bez svého Spasitele.

5. Duši mu navrátím při skonání, - tělo své odevzdám v zmrtvýchvstání; - na jeho lásce mám dosti věčně - za milost děkuji prostě, vděčně.

6. S Ježíšem živu být, jest má radost, - s J - ží - cm umřítí, jest má žádost, - s Ježíšem v nebi být, toť má sláva; - chvála Ježíšova nepřestává.

2. O Jesu, spáso moje!

(Dle „Oltáře“.)

1. Ó Je - su, spáso mo - je, jak li - bě

k lásce zve to sladké jméno Tvo - je to

chladné srdce mé! Hle, du - še má již plá - po - lá

a láskou k Tobě povzdychá: Tys v ra - do - sti,

Tys v ža - lo - sti můj Je - žíš, Bůh a Pán,

Tys v ra - do - sti, Tys v ža - lo - sti můj Je - žíš,

Bůh a Pán!

2. Bys všeho hříchu tíži - s nás hříšných, Kriste
sňal, - sám na potupném kříži - za nás ses v obět
dal! - Ach, zraněné to srdce Tvé - tak sladce mne též

k lásce zve. - (:Ty jediná jsi touha má, - můj Ježíš, Bůh a Pán.:)

3. Kdo vroucně Tě miluje - a v lásce setrvá, - již v světě obdaňuje - jej, Pane, milost Tvá. - Jen láska Tvá mír srdci dá - a proto lká vždy dle má: - (:Tys nejdražší, Tys nejsladší - můj Ježíš, Bůh a Pán. :)

4. Ty, Kriste, ve svátosti - sám za pokrm ses dal, - bys Svojí přítomností - nám život zachoval. - Ó duše má jak zaplesá, - když požívá tajemství Tvá, - (:v nichž k mé spáse podává se - můj Ježíš, Bůh a Pán. :)

5. Ó Jesu, lásky zdroji, - ty touho duše mé, - kéž na vždy s tebou spojí - mne svaté srdce tvé, - bych hříchů lkál, tě miloval, - se spasen stal a radoval, - (:kde v slávě své svým zjeví se - můj Ježíš, Bůh a Pán. :)

Písně postní.

Přede mší svatou.

Qui passus es pro nobis, Je-su Christe,
— Jenž jsi tr - pěl za nás, Je-su Kri-ste,

Je - su Chri - ste, mi - se - re - re no-bis.
Je - su Kri - ste, smi-luj se nad ná-mi.

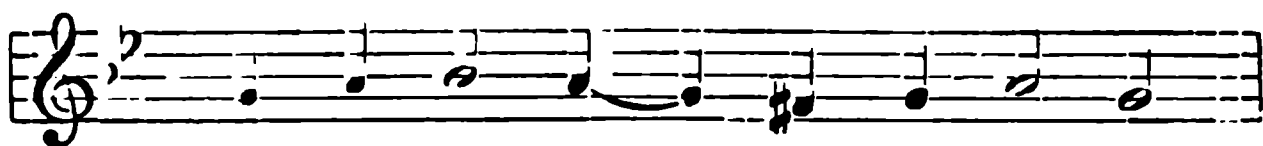
(Repetitur ter. — Třikráte.)

P i mši svaté.

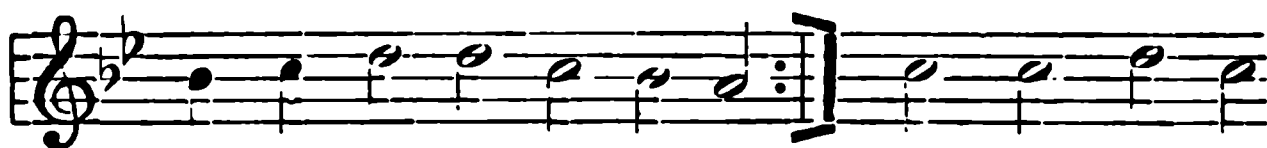
1. Přístup, duše, v zkroušenosti.

(K. svatoj. I.)

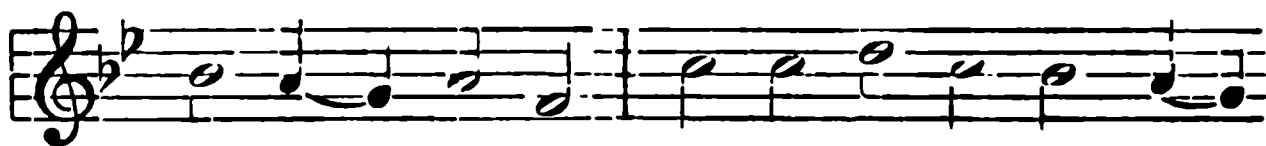
N a z a č á t k u.

Při-stup, du - še, v zkrouše - no - sti
kdež pil ka - lich vší hoř - ko - sti

k Kalva - ri - i pa-mát-né, na kříž vzhlé-dni
Kri-stus v do-bě po-svát-né,

k své - mu Pá-nu, roz-važ Je-ho bol a

ha-nu, a za - pla-kej nad svou vi-nou,

tyť jsi smr - ti té pří - či - nou.

E v a n g. a K r e d o.

Tři a třicet let jsi chodil, - Kriste, ovec hledaje, -
slovy víry jsi je vodil - zde na cestu do ráje. - Aj,
Tvá slova blahodatná, - jež jsou pravda nevyvratná,
- zněte slavně, mocně, mile - nám všem až do smrti
chvíle!

O b ě t o v á n í.

Chléb a víno nesem Tobě, - velký Bože, k oběti, -
již Pán u večerní době - stanovil k Své paměti. -
Kriste, nesem srdce spolu, - súčastní je svého bolu, -
ať za Tebou jdeme v kříži, - jen dej blaho po obtíži.

S a n c t u s.

Ty, jenž vládneš věky v slávě, - s Otcem, s Du-
chem na trůnu, - Synu Boží, na Svou hlavu - béřeš
z trní korunu; - andělských zástupů králi, - jejíž
dost nikdo nevychválí, - veškerý tvor pěj Ti vděčně: -
Svatý, svatý, svatý! věčně.

P o p o z d v í h o v á n í.

Synu Boží, když Tvé tělo - pnělo v hrozném
zápasu, - anděl u prach sklonil čelo, - zem strnula
v úžasu; - a zde div se nový stává, - náš Pán se zas
v obět dává; - skloň se, duše, u pokoře - a važ lásky
Boží moře.

P ř i p ř i j í m á n í.

Na tom, žes nás koupil draze, - není dosti lásce
Tvé, - Tys i k věčné duši bláze - za pokrm dal tělo
Své: - nejsme hodni této lásky, - svírajíť nás hříchů
svazky; - učiň, Jesu, ať jsme čisti, - hodni s Tvého
stolu jísti.

P ř i p o ž e h n á n í.

Zůstaň, Pane, s námi stále, - dokud v světě
trváme, - ať zde k Tvojí cti a chvále - žijeme a sko-
náme; - a pak při posledním kroku - přiviň duši
k Svému boku; - pro Své svaté drahé rány - otevři
nám nebes brány.

2. Dokonáno jest, smrt plesá.

Starý nápěv.

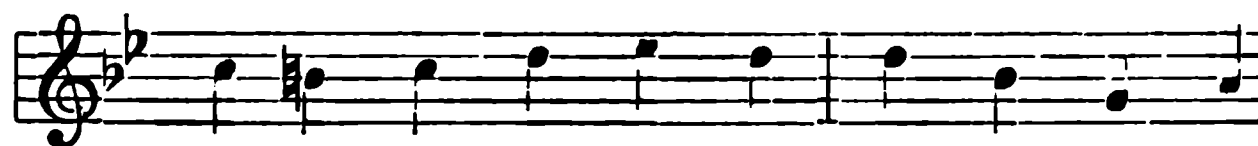
1. Do-ko - ná - no jest, smrt plesá! Kri-stu hla-va

sva - tá kle-sá, mdlobou du-cha vy - pou-

ští. Skon-če-na jest ce-sta kří-že, duch se

k nebi vznáší blí-že, ne - vdě - čný svět

o - pou - ští.

2. Užasni se, Kalvarie, - skála tvá ať slzy lije, -
strne v této hodině! - Krása, sláva lidstvu zhasla, -
před níž moc se pekla třásla, - vraždnou zlobou ne-
vinně.

3. Nad slunce že stkvěl se ctností, - miloval svět
s horlivostí, - těšil, lehčil v obtíži; - bídným spěchal
ku pomoci, - žehnal, zval vše k svému Otci: - za to
skonat na kříži!

4. Smutně na kříž pohlédněte, - kvílit nad ním
neumdlete, - Ježíšovi přátelé! - Vás on v srdci věrně
choval, - pro vás život obětoval; - plačte pro Spasitele!

5. Slzte, příroda již lkala, - zem se třásla, pukla
skála, - slunce zakrylo se tmou. - Pán že poddal

smrti sebe, - želí země, truchlí nebe, - hyne tvor žalostí svou.

6. Jeho milí hořem bledli, - když ho s křížem kati vedli; - hrozný bylť onen čas! - Meč jim srdce prohnal prudce, - když ten božský zvolal vůdce: - „Dokonáno jest“ a zhas’.

7. Již ho není! Tělo svaté, - ode přátel s kříže sňaté, - libovonným kořením, - mastí drahou pomazáno, - ve hrob skalný bylo dáno - s hořkým pláčem, kvílením.

8. Odpočiň teď sladce Sobě - v tomto milotichém hrobě, - usmrcený Ježíši! - Dost již předrahé Tvé tělo - nesnází, muk přetrpělo, - Beránku náš nejtišší!

9. Odpočívej, až Svou mocí - jako vítěz smutné noci - z mrtvých vstaneš oslaven; - až jsa nebes oděn září, - světu zjevíš živou tvář, - smrt že jest jen pouhý sen.

10. Smrt Tvá, důkaz lásky drahé, - láskou zahřívej nás vlahé, - až za Tebou přijdeme. - Hrob Tvůj těš nás v utrpení, - že my také po skončení - pokoj v hrobě najdeme.

3. Stabat Mater.

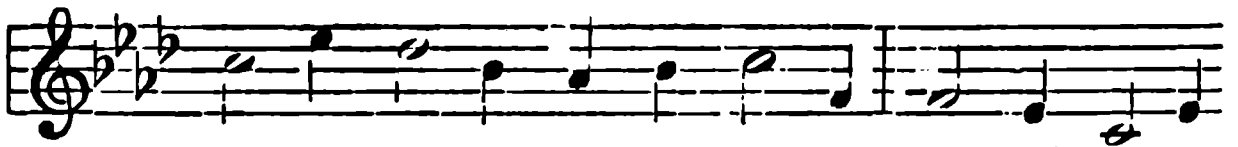
(Chorál.)

1. Sta-bat Mater do-lo-ro-sa iux-ta crucem
Pl - na hoře Matka stála, ve sl-zách kříž

la - cri-mo-sa, dum pen-de-bat Fi-li-us.
ob - jí - ma - la, na kterém Syn její pňel.

Cu-ius a - ni-mam gementem, contristatam
V je-jíž du-ši vzdýchající, zarmoucenou,

et do-lentem pertrans-i-vit gla-di-us.
bo - lest-nící ža-lo-sti meč prudce sjel.

2. O quam tristis et afflicta - fuit illa benedicta
- Mater Unigeniti! - Quae maerebat et dolebat, - pia
Mater, dum videbat - Nati poenas incliti.

3. Quis es homo, qui non fleret, - Matrem Christi
si videret - in tanto supplicio? - Quis non posset con-
tristari, - Christi Matrem contemplari - dolentem
cum Filio?

4. Pro peccatis suae gentis - vidit Jesum in
tormentis, - et flagellis subditum. - Vidit Suum
dulcem Natum - moriendo desolatum, - dum emisit
spiritum.

5. Eia Mater, fons amoris, - me sentire vim do-
loris - fac, ut tecum lugeam. - Fac, ut ardeat cor
meum - in amando Christum Deum, - ut sibi com-
placeam.

6. Sancta Mater, istud agas: - Crucifixi fige plagas
cordi meo valide. - Tui Nati vulnerati, - tam dignati
pro me pati, - poenas mecum divide.

7. Fac me tecum pie flere, - Crucifixo condolere, -
donec ego vixero. - Juxta crucem tecum stare - et
me tibi sociare - in planctu desidero.

8. Virgo Virginum praeclara, - mihi iam non sis
amara: - fac me tecum plangere. - Fac, ut portem
Christi mortem, - passionis fac consortem - et plagas
recolere.

9. Fac me plagis vulnerari, - fac me cruce inebriari
et cruore Filii. - Flammis ne urar succensus, - per te,
Virgo, sim defensus - in die iudicii.

10. Christe, cum sit hinc exire, - da per Matrem
me venire - ad palmam victoriae. - Quando corpus
moriatur, - fac, ut animae donetur - paradisi gloria.

Plna hoře matka stála.

(Sloka 2. a násl.)

2. Ó, jak smutna, usoužena - byla ona blahá
žena, - Matka Jednorozence. - Kterak lkala, truchli-
věla - něžná Matka, když tu zřela - muka nebes zplo-
zence.

3. Kdo jest, kdo by nechtěl lkáti, - kdyby spatřil
Krista Máti - v takovémto neštěstí. - Kdož tu z lidí
bez žalu je, - Krista Máť když pozoruje - se Synem
v té bolesti.

4. Za svůj lid, vše provinění, - zřela nést ho
utrpení, - pod biči jak snížen byl. - Zřela Syna pře-
sladkého - v smrti od všech zhrzeného. - i jak ducha
vypustil.

5. Ó ty, Máti, lásky zdroji, - spolu cítit bolest
svoji - dej, ať s tebou rmoutím se. - Dej, ať srdce mé
se vznítí, - Krista Boha v lásce míti - dej, ať jemu
líbím se.

6. Svatá Matko, zjednej mi to, - v srdce zasad
rány tyto, - kteréž nesl na kříž vbit. - Tvého Syna
zraněného, - kterýž trpěl z hříchu mého, - trest rač
se mnou rozdělit.

7. Dej mi s tebou lkáti v bolu, - s Křížovaným
trpět spolu - v poslední mé hodině. - S tebou lkáti
podle kříže, - ať mne s tebou bolest víže, - to jen
toužím jediné.

8. Panno slavná nad pannami, - kéž bys trpkou nebyla mi, - dej mi s tebou hořce lkát. - Krista v plesu smrt ať nesu, - účastním se muky děsu, - ať smím rány zulíbat.

9. Dej mi ranami se chvítí- , dej se křížem honositi, - krví Syna opájet. - Nedopušť mi obněm zajít, - rač mě, Panno, vlídně hájit - v den, kdy souzen bude svět.

10. Kriste, musím-li ztad jíti, - pro Matku Švou dej mi vzíti - palmu nebes vítěznou. - Tehdy, když mé tělo zesne, - dej, ať duše v slasti plesné - přijme rajskou slávu Tvou.

Přel. F. X. Dvořák.

4. Kristus, příklad pokory.

(Dle „Oltáře“.)

Kristus, příklad poko-ry, Bůh náš milos - ti - vý,

Ot-ce svého Syn mi-lý a jedno - ro-ze-ný,

pro hříšné-ho člově - ka rá-čil bý-ti chudý,

ač jest o-de věčno - sti Bo-hu Ot-ci rovný.

2. Když se nejprv narodil - z Panny syn člo- věka, - v jesličky jej vložila - jeho milá matka; - plénkami ovinula - jako dívka chudá, - před jeho ne- přítelem - v cizině ho skryla.

3. Od ďábla pokušení, - od lidí hanění, - od přátel utrhaní, - od cizích rouhání - ráčil on podstoupiti, - lidem rovným býti, - jsa vždy poslušen Otce - až právě do smrti.

4. Hlad, žízeň, horko, zimu, - největší chudobu, - vzal on na se člověka - prvního pokutu; - v potu tváři, v bolesti - a s pláčem pracuje, - takto věčného chleba - synům dobýváje.

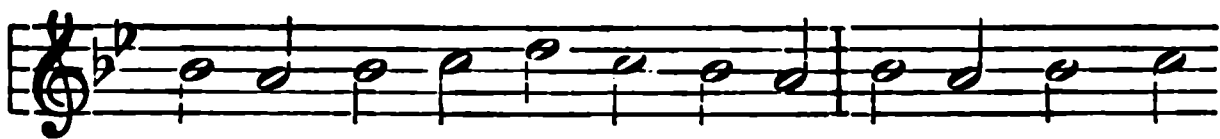
5. S pláčem ovce hledaje, - kteroužto byl ztratil, - ji také nalézaje, - na ramena vložil; - dobrý pastýř svým pokrm - věčný tak připravil - a za své ovce na smrt - svou duši položil.

6. S křížem svým dobrovolně - již na smrt se bera, - děl: „Vezmi každý svůj kříž, - zapři sebe sama.“ - Musilť Kristus trpěti - a tak v slávu vjíti, - aby slávy nám dobyl - hříchem dřív ztracené.

7. Učiň, bychom po Tobě - s svým křížem stačili, - Tebe následující - za Tebou chodili, - a ďábla se chráníce - ve víře trvali - a pak na věky šťastně - s Tebou přebývali!

K požehnání.

1. Pro Své svaté drahé rány.

1. Pro Své sva-té dra-hé rá-ny, Je - ží - ši u-

kři-žo-va-ný, smiluj se nad ná-mi!

2. Nám, již Tobě se klaníme, - smrt Tvou vděčně velebíme, - uděl požehnání.

2. Zdráv buď, Spasiteli!

Nápěv jičínský.

Zdráv buď, Spa - si - te - li! Náš Vy - ku - pi -
te - li! Tvé svaté rá - ny lí - bám a
do nich se za - ví - rám, nej - slad - ší
Je - ží - ši!

Po požehnání.

U - děl nám své sva - té po - žeh - ná - ní a
svou sva - tou mi - lost; dej spra - ved - li -
vě ží - ti a bla - že - ně u - mří -
ti, v ne - bi věč - nou ra - dost!

Po pašijích na Květnou neděli

zpívá se :

Ukřižovaný Kriste.

(Dle „Oltáře“.)

1. U-kři - žo - va - ný Kri-ste, zdráv buď na-še

nadě - je! v čas ten-to Tvé-ho sva - té - ho

u - mu - če - ní roz-mno-žíž v do-brých pra-vou

ctnost, du-še sva-tost, a hříšným rač dá - ti

svou sva-tou mi-lost.

2. Tě nejvyšší Trojice! Boha - velmi dobrého, -
chválí duch všeliký z dobrodiní Tvého, - kteréžto činíš -
pro všech duší spasení; - račiž spravovati - nás zde
na zemi.

3. Když nám bude umříti, - rač nám milostiv
býti, po smrti připoj nás k počtu vyvolených, - všech
Božích svatých, - abys byl od nás chválen, - ctěn,
slaven, veleben na - věky. Amen.

Písně velikonoční.

1. Vstalť jest této chvíle.

(XIV. stol.)

(Dle „Oltáře“.)

1. Vstalť jest té-to chví - le ctný Vy - ku - pi - tel,

Je - žíš Kri - stus mi - le, svě - ta Spa - si - tel;

jenž pro hří - chu tí - ži na kří - ži

bo - le - sti sná - šel ne - vin - ný náš Bůh je - di - ný.

2. Když plakaly jeho - smrti ženy ctné, - Marie,
a stály - u hrobu smutné, - anděl se ukázal, - jim
kázal, - by bratrům ohlásily zvěst: - „Pán z mrtvých
vstal jest!“

3. Šlechetná ta žena - všedši v bratří dům, -
Máří Magdalena, - ctným apoštolům - oznámila mile
- té chvíle - vážné poselství andělské: - „Vstal Pán
zajisté!“

4. V srdečném souhlase - zvuč: Alleluja! - v tomto
svatém čase - rcem: Alleluja! - Všickni zazpívejme -
i vzdejme - čest Jezu Kristu nejvyšší, - jež mu pří -
sluší.

5. Jenž smrt jsi podstoupil - kříže přehořkou, -
abys nás vykoupil, - zjednal milost Svou, - ved' nás
Svou milostí - k lítosti, - blahého popřej skonání -
a z mrtvých vstání.

2. Vesel se, nebes Královno!

(K. svatoj. I.)

1. Ve-sel se, ne-bes Krá-lov-no, al - le - lu - ja,

ple-še-j, svě-tů všech ko-ru-no, al - le - lu - ja!

2. Syn tvůj, jehož jsi nosila, - alleluja, - vstal
z mrtvých, matičko milá, - alleluja!

3. Jehož's mrtvého plakala, - alleluja, - vstal
z mrtvých Kristus, Tvá chvála, - alleluja!

4. Tělo, jež nahé viselo, - alleluja, - v rouše
slávy se zaskvělo, - alleluja!

5. Rány jeho jsou zhojeny, - alleluja, - stkví se
co drahé kamení, - alleluja!

6. Tvář ubledlá a zsinalá, - alleluja, - jako slunce
blesk vydala, - alleluja!

7. V té své slávě a jasnosti, - alleluja, - zůstane
až do věčnosti, - alleluja!

8. Raduj se z té slávy jeho, - alleluja, - přimluv
se za nás u něho, - alleluja!

3. Hle, vstalť jest nyní.

(Dle „Oitáře“.)

1. Hle, vstalť jest ny - ní Kristus Pán, jenž

z čisté Panny nám byl dán, al - le

lu - ja, al - le lu - ja! Vstalť jest

náš mi - lý Spa - si - tel, vstalť jest svých

věrných tě - ši - tel, al - le - lu - ja,

al - le - lu - ja!

2. Ó buď mu sláva, chvála, čest, - že nám zas život vrácen jest, - alleluja, alleluja! - Vstalť jest . . .

3. Jakmile svítal třetí den, - hned kámen s hrobu odvalen, - alleluja, alleluja! - Vstalť jest . . .

4. Tři ženy s mastmi k hrobu jdou - a slyší zprávu andělskou, - alleluja, alleluja! - Vstalť jest . . .

5. Pak Pán se věrným ukázal, - když slavné tělo na se vzal, - alleluja, alleluja! - Vstalť jest . . .

6. Tím víra naše stvrzena, - vždyť předpověď
jest splněna, - alleluja, alleluja! - Vstalť jest ...

7. V té velkonoční radosti - vzdej díky křesťan
s vroucností - alleluja, alleluja! - Vstalť jest ...

8. Vždyť všickni s Kristem vstaneme - a věčně
živi budeme, - alleluja, alleluja! - Vstalť jest ...

Písně svatodušní.

1. Veni, sancte Spiritus.

(Na začátku školního roku:)

(Nápěv chorální.)

Kňz. *Sbor.*

Ve - ni, sancte Spi - ri - tus, re-ple
tu - o - rum corda fi - de - li - um et tu - i
a - mo - ris in e - is i - gnem
ac - cen-de, qui per di-ver-si - ta - tem
lin-gu - rum cunctarum gentes in u - ni-

ta - te fi - de - i con-gre-ga - sti.

Překlad: Přijď, svatý Duše, naplň srdce Svých věrných a oheň lásky v nich rozněť, jenž jsi národy rozličných jazyků v jednotě víry shromáždil.

Kněz: Emitte Spiritum tuum et creabuntur.

Kněz: Sešli Ducha sv. a stvoření budou!

Žáci: Et renovabis faciem terrae.

Žáci: A obnovíš tvář země.

Oremus: Deus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum.

Modleme se! Bože, jenž jsi srdce věřících osvětlením Ducha sv. vyučil, dejž nám v témž Duchu právě smýšleti a z jeho potěšení vždy se radovati. Skrze Krista, Pána našeho.

Žáci: Amen.

Žáci: Amen.

2. Přijď, ó Duše přesvatý!

(K. svatoj. I.)

1. Přijď, ó Du-še pře-sva-tý, rač pa-

pr-sek bo-ha-tý svě-tla Své-ho

v nás vy-lít.

2. Přijdiž, Otče nebohých, - dárce darů přemnohých, - račiž myslí osvítit!

3. Božský potěšiteli, - sladký duší příteli, - rač nás mile zotavit!

4. V práci libý pokoji, - krotiteli v rozbroji, - rač nás v pláči ukojit!

5. Ó Ty světlo blažící, - srdce v Tebe věřící - rač milostně naplnit!

6. Člověk bez Tvé pomoci - slábne a je bez moci; - vše mu může uškodit.

7. Skvrny s duší našich smaž - a vypráhlá srdce svlaž, - raněné rač vyhojit!

8. Srovnej, co je skřiveno, - ohřej, co je studeno, a nedej nám zabloudit!

9. Rač nás, v Tebe věřící, - Tebe vroucně prosící, - dary sedmi podělit!

10. Uděl v ctnosti prospěchu, - v smrti blahou útěchu - a dej v radost věčnou vjít!

Písně k nejsv. Svátosti oltářní.

1. Chval, Sione!

(K. svatoj. I.)

1. Chval, Si - o - ne, Spa - si - te - le, chval pa - stýře,
Ro-zezvuč se k chválám krále, ne - lze pě - ti

vůdce vře-le, prozpěvuj mu v písních čest!
do-ko-na-le, jak on vel-ký, do-brý jest.

2. Příčina se důležitá - ke chvále dnes tobě skýtá, - chléb věčného života, - jejžto při posledním stolu - dvanácti apoštolů - dala věčná dobrota.

3. Pějme chválu libohlasnou - a tu naši radost jasnou - uslyš hvězdná výšina! - Nebo dnes se ten den slaví, - když ponejprv k duše zdraví - dána tato hostina.

4. U té posvátné večere - Beránkem tím novým bere - starý zákon již svůj cíl. - Nová doba nastupuje - a stín pravdě ustupuje, - světlo dáme za podíl.

5. Co tam Kristus nám daroval, - to vždy činit přikazoval - ke své věčné paměti. - Proto, jak jí poručeno, - dává církvi chléb a víno - k spasitelné oběti.

6. Naučení se nám dává, - že se tělo z chleba stává, - z vína krev pak předrahá. - Čeho mysl nepojímá, - toho právě víra přímá - pokorou svou dosahá.

7. Pod rozdílnou tou způsobou, - pouhým znakem, pouhou dobou - důstojná věc bytuje. - Od krmě se nápoj dělí, - pod způsobou každou celý - Kristus Pán však obcuje.

8. Od beroucích nerozdvojen, - nerozlámán, nerozpojen, - v celosti se požívá. - Na tisíce si ho berou, - a to všichni stejnou měrou, - aniž celku ubývá.

9. Zlí a dobří ústa chýlí, - nestejně však jsou jich díly - života neb záhynu. - Dobrým k žití, zlým je k moru, - aj, jak následek je v sporu - totožného u činů.

10. Ni to změny nepůsobí, - zdali se ta svátost drobí, - všecken celek přesvatý. - Způsob se jenom láme, - ale svátost celou máme - v úplnosti podstaty.

11. Aj, chléb svatých nebešťanů - stal se stravou pozemšťanů, - synům v podíl pravý dán. - Prorokován

v Izákovi, - předzvěstován v beránkovi, - v manně svaté předvídán.

12. Pastýři, Ty pravý chlebe, - chraň nás a nasycuj s nebe - v tomto časném údolí! - Nechť lid, jenž jest z Tvého stáda - hostiny Tvé nepostrádá - na nebeském zástolí!

2. Lauda, Sion, Salvatorem.

Melodia antiqua.

1. Lau-da, Si-on, Sal-va - to - rem,
lau-da ducem et pa - sto - rem
in hymnis et can - ti - cis! Quantum
po-tes, tan - tum au - de, qui - a
ma-jor o - mni lau - de, nec lau-
da - re suf-fi - cis, nec lau-da-re suf-fi-cis.

2. Laudis thema specialis, - panis vivus et vitalis - hodie proponitur, - quem in sacrae mensa

cenae - turbae fratrum duodenae - [: datum, non ambigitur. :]

3. Sit laus plena, sit sonora - sit iucunda, sit decora - mentis iubilatio! - Dies enim celebratur, - in qua sacrae memoratur - [: cenae institutio. :]

4. In hac mensa novi regis, - novum pascha novae legis, - phase vetus terminat. - Prisca subsunt novitati, - umbrae cedunt veritati, - [: noctem lux eliminat. :]

5. Quod in cena Christus gessit, - faciendum hoc expressit, - in sui memoriam. - Docti sacris institutis, - panem, vinum in salutis - [: consecramus hostiam. :]

6. Dogma datur christianis, - quod in carnem transit panis - et vinum in sanguinem. - Quod non capis, quod non vides, - animosa firmat fides, - [: praeter rerum ordinem. :]

7. Sub diversis speciebus, - signis tantum et non rebus, - latent res eximiae. - Caro cibus, sanguis potus, - manet tamen Christus totus - [: sub utraque specie. :]

8. A sumente non concisus, - non confractus, non divisus, - integer accipitur. - Sumit unus, sumunt mille, - quantum isti, tantum ille, - [: nec sumptus consumitur. :]

9. Sumunt boni, sumunt mali, - sorte tamen inaequali, - vitae vel interitus. - Mors est malis, vita bonis: - vide, paris sumptionis - [: quam sit dispar exitus. :]

10. Fracto demum sacramento, - tantum, crede, sub fragmento, - quantum toto tegitur; - nulla rei fit scissura, - signi tantum fit fractura, - [: totum non minuitur. :]

11. Ecce panis angelorum, - vere cibus filiorum -
non mittendus canibus; - in figuris praesignatur, -
agnus paschae deputatur, - [: datur manna patribus.:]

12. Bonus pastor, panis vere, - Jesu, nostri mi-
serere, - Tu spes paenitentium! - Tu nos pasce, nos
tuere, - Tu nos bona fac videre - [: in terra viventium!:]

(S. Thomas Aquinas.)

Písně k Panně Marii.

1. Ó Maria, útočiště naše!

(Kancionál svatojanský I.)

N a z a č á t k u.

Ó Ma - ri - a, ú - to - či - ště na-še,
„Pan-no, z Du-cha počneš Mes-si - á - še,

an - děl Pá - ně Te - be po - zdra-vil:
a - by lidstvo z hří - chů vy - ba - vil.“

Slyš, ó slyš, ka - jí - cí na-še zpě - vy,

přimluv se za dít - ky hříš-né E - vy,

ať nám Syn Tvůj di-vem zplo - ze - ný,

o - pět o - te - vře ráj ztra - ce - ný!

E v a n g e l i u m.

Mudrci se zbožně, Matko blahá, - uklonili Tvému dítěti; - moudří dosud jeho slova drahá - věrně ukládají v paměti. - Oblohy a země krása zhyne, - slovo Syna Tvého nepomine; - pros, ať světlo jeho učení - svítí nám na cestu k spasení!

O b ě t o v á n í.

Když jsi v chrámu Páně nemluvňátko - v lokty Simeona vložila, - tehdy jsi též, přeblažená matko, - Kristu svůj život zasvětila. - S Tebou chceme Bohu v obět nésti - svoje síly, snahy a bolesti, - chceme vždy jen Krista milovat, - jemu stále žít a umírat.

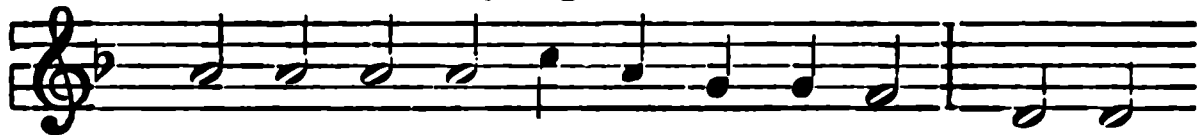
S a n c t u s.

V chrám jsi vedla Syna, zbožná Panno, - by ctil Otce s Tebou společně, - nyní Tobě v slávě věčné dáno - s duchy Boha slavit pověčně; - pějte také lidé: „Hospodine, - svatý jsi, Tvá sláva nepomine; - slávy Tvé jsou plny výšiny, - plny jsou i světů hlubiny.“

P o p o z d v í h o v á n í.

Ma - ti - čko, Tys pro - vá - ze - la Pá - na,

když se na smrt za nás u - bí - ral, du - še

Tvé se do - tkla ka - ždá rá - na, kte - rouž

u - tr-pěl, když u-mí - ral. S Te-bou lí-bá-me
to sva-té tě-lo, jež za o-bět svě-ta
v mu-kách pně-lo, a lí-bá-me kr-ve krů-pě-je,
z nichž vy-kve-tla spá-sy na-dě-je.

P ř i j í m á n í.

Tebe Syn Tvůj Janu doporučil, - aby útěchu Ti objednal, - nám pak na památku, že se mučil, - tělo své a krev svou odevzdal. - Ó náš Jesu Kriste, hřeby spiatý, - nejsme hodni jísti pokrm svatý. - Pane, rci jen slovo jediné, - ať náš neduh, ať hřích pomine!

P o ž e h n á n í.

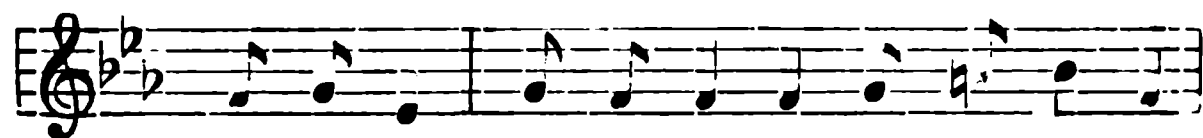
Když pak zvolal Syn Tvůj: „Dokonáno!“ - v těžkých mukách, v hrozném trápení, - v slzách zaplesala's, blahá Panno, - že zjednáno lidstvu spa-sení; - vypros nám, ať v ctnosti prospíváme - a pout zemskou šťastně dokonáme, - aby dal nám Syn Tvůj na trůnu - s Tebou věčné slávy korunu!

2. Matko Boží, neslýcháno!

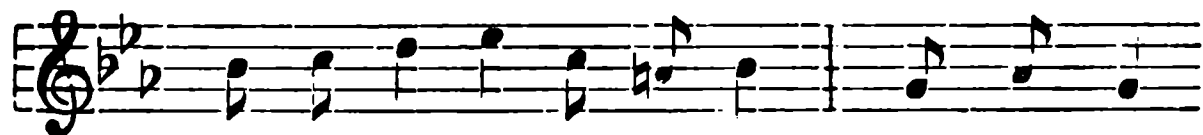
(K. svatoj. II.)

1. Matko Bo-ží, ne-slý-chá-no po všem svě-ta

o - bo - ru, by, když jméno Tvé vzý-vá-no,

ne-vzal člo-věk pod-po-ru. Krá - lov - no

mi-lo-sti-vá, svět to do-svěd - ču - je

zje-vně, kdo se k To-bě vi - ne pev-ně,

mar-ně Te-be ne-vzý-vá. Ty ho sly-šíš

a vy-sly - šíš je-ho prosby za - ji - sté,

je-ho pros-by za - ji - sté.

2. Když kdo k Tobě s prosbou kráčí, - pomoci neodpíráš; - a kdo život vede v pláči, - slzy jemu Ty stíráš. - Královno atd.

3. Utíkám se k Tobě, cítě - veškerou svou slabotu; - pohled mile na své dítě, - prokaž mně svou dobrotu! - Královno atd.

4. Před Tebou já na se svědčím: - žiji v hříšném rozmaru; - v zkroušenosti tuto klečím, - nepropust mne bez darů! - Královno atd.

5. Ó rač Ty vždy při mně státi, - silná má jsi důvěra; - Ty, věčného Syna máti, - slova má slyš veškerá! - Královno atd.

6. Zastaň matko u Ježíše, - Syna svého, duši mou, - ať se brány nebes říše - po smrti mně otevrou! - Královno atd.

7. Na smrtelném někdy loži - při mně buď, ó matko má; - ať tu skonám v lásce Boží, - dostanu se v sídla Tvá! - Královno atd.

8. Pros, abychom hodni byli - zaslíbení Kristových, - svatě zde, tam věčně žili - v blahých stanech Otcových! - Královno atd.

3. Tisíckrát pozdravujeme Tebe.

Píseň lidu českého.

1. Ti-síc-krát po-zdra-vu-je-me Te-be, ó Ma-
Ty jsi o-kra-sou ce-lé-ho ne-be, To-bě

ti-čko Kri-sta Je-ží-še! Ty jsi
se ko-ří ce-lá ří-še!

po Bo-hu ta nej-prv-něj-ší, To-bě čest a

chvá-lu nej-před-něj-ší an-dě-lé a sva-tí

vzdá-va-jí, krá-lov-nou Te-be na-zý-va-jí.

2. Přispěj nám také, ó Matko naše! - všichni vroucím srdcem žádáme; - Tys jediné útočiště naše, - po Bohu nad Tebe nemáme; - ať chvalozpěv Tobě prozpěvovat - můžeme, Tvé jméno zvelebovat: - tak jak patří Tobě po Bohu, - chceme Tě chválit každou dobu.

3. Ty jsi na Sioně utvrzena, - přebýváš v městě posvěceném; - dříve než byla's na svět zrozena, - poctěna jsi v lidu uctěném. - Již požíváš věčné blaženosti, - kteráž přijíráš od věčnosti - byla Ti od Boha věčného, - Otce, Syna, Ducha svatého.

4. Zdrávas, schránko Boha nejvzácnější, - zdrávas, Panno neporušená; - Tys chrám Trojice nejdůstojnější, - již od věčnosti vyvolená. - Ty jsi nad slunce, měsíc světlejší, - Paní a Královna nejsvětější; - Ty jsi jistá brána nebeská, - mocná Královna archandělská.

5. Před Tvým obrazem, ó Matko Páně, - chceme prosby svoje skládati; - zachovej nás vždy ve své ochraně, - kdy budeme Tebe žádati: - V nouzi, v zármutku, v kříži, v trápení, - vyžádej u Boha potěšení; - ó račiž nám svojí přimluvou - vždy štědře býti nápomocnou!

6. Všichni svatí a světice Boží, - i vy přimlouvejte se za nás, - ať se od nás Bohu chvála množí, - a nezapomínejte na nás; - dejte nám se tam s vámi shledati, - Bohu i Marii čest vzdávati, - bychom po tom životě časném - dosáhli radost věčnou, Amen.

4. O sanctissima.

Sbur.

Melodia antiqua.

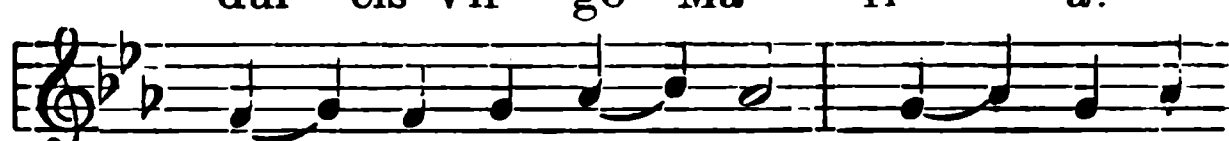
1. O san-ctis - si - ma, o pi - is - si - ma,

Soli.

dul - cis Vir - go Ma - ri - a!

Sbor.

Ma - ter a - ma - ta, in - te - me -

ra - ta, o - ra pro

Soli. Sol.

no - bis!

2. Tu solatium - et refugium, - virgo mater, Maria! - Quidquid optamus - per Te speramus; - ora, ora pro nobis!

3. Ecce debiles, - perquam flebiles, - salva nos, o Maria! - Tolle languores, - pelle dolores; - ora, ora pro nobis!

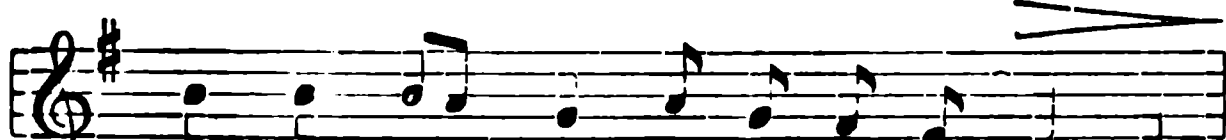
4. Virgo, respice, - mater, adspice, - audi nos, o Maria! - Tu medicinam - portas divinam, - ora, ora pro nobis!

5. Tua gaudia - et suspiria - juvent nos, o Maria! - In Te speramus, - ad Te clamamus: - ora, ora pro nobis!

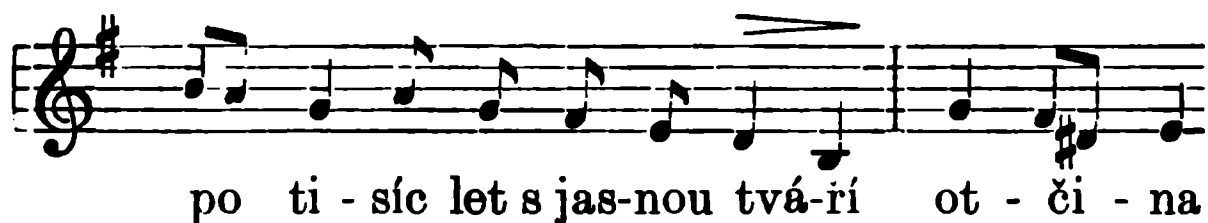
Píseň k sv. Cyrillu a Methoději.

Pavel Křížkovský.

K y r i e.

Ej - hle, ol - tář Ho-spo-di-nův zá - ři,

G l o r i a.

„Sláva, sláva na výsostech Bohu!“ - nad Betlémem pěli andělé, - a ten zpěv se podnes nad oblohu povynáší k Pánu vesele. - Ó nechať se věčně věků vzdává - Králi králů po všem světě sláva, - kterou předkům našim věstili - apoštolé naši přemilí.

O f f e r t o r i u m.

Přijmiž, Otče! obět nekrvavou, - kterou při večeři poslední - slavil Syn Tvůj myslí přelaskavou. - Přívětivě na nás pohlédni, - jako's k Velehradu libě

hleděl, - a svou milost lidu připověděl, - když se na Moravě slavila - první obět Tobě přemilá.

S a n c t u s.

Svatý, svatý, svatý Hospodine! - slávy Tvé jsou plna nebesa, - láska Tvoje všemu tvoru kyne, - nechť svět celý Tobě zaplesá. - Sestup, Kriste! přezázračně dolů, - ať se Tobě pokloníme spolu, - s celou vlastí, s celým národem, - s Otcí Cyrilem a Methodem.

P o p o z d v í h o v á n í.

Otevřela se již nebes brána, - slovo zázračné kněz vyslovil; - vítej, duše, vítej Krista Pána, - jenž se v způsob chleba, vína skryl! - Občerství tě krví svou a tělem, - spojíš se dnes se svým Spasitelem, - jenž svůj život drahý za tě dal - a tě k sobě Soluňany zval.

K B e r á n k u.

Vítej, Kriste! vítej, chlebe živý, - Beránku, jenž's hříchy světa sňal; - pohleď, jak jsme Tebe žádostivi, - neb jsi nás vše k sobě zavolal. - Ach, my hříchem ztratili jsme nebe, - ó kéž naleznem' je skrze Tebe, - přimluvami apoštolů Tvých, - věrozvěstů našich slovanských.

K e k o n c i.

Nechť Tvůj oltář nikdy neuhasne - v našich zbožných vlastech slovanských, - nechť se denně k báni nebes jasné - vznáší obět z chrámů křesťanských, - která přes tisíc let stále plane, - oslavujíc Tebe, věčný Pane, - posvěcujíc srdce národa, - čeled' Cyrilla a Methoda.

Píseň k sv. Janu Nepomuckému.

Starý nápěv.

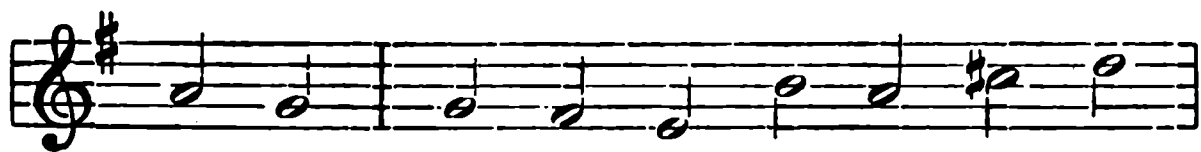
K y r i e.

K trůnu Pá - ně du - še tou - ží s vroucí

prosbou při - klek-nout, pro vi - ny však ne - za-

slou - ží na tvář Bo - ží po - hléd-nout;

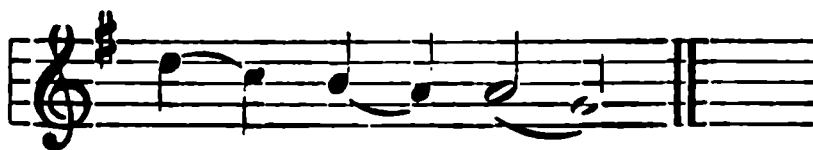
ó pros, Je - ne, za kra - ja - ny,

Bůh ať hřích nám pro - mi - ne, ať nás

Kri-stus pro své rá - ny mi - le k so-bě

při - vi - ne.

G l o r i a.

Kazateli! Boží chválu - hlásal's ve své otčině, -
s anděly teď krále králů - slaviš v nebes výšině. - Ty

jsi hlásal mír své vlasti, - krotil hněv a rozbroje: -
pros, ať zkvětou nám zde slasti - svornosti a pokoje!

C r e d o.

Zajdou světy, ne však víra, - již jsi, Jene, zvě-
stoval: - Otec, tvůrce všehomíra, - Syna lidstvu vě-
noval; - Boží Syn se zrodil v těle, - trpěl, umřel,
z hrobu vstal, - s Otcem vyslal Těšitele, - by nás
v ochranu svou vzal.

O b ě t o v á n í.

Knězi ctnostný, srdce čisté - vždy jsi Bohu po-
dával, - když jsi na posvátném místě - svatou obět
konával. - Bohu v obět vše, co máme, - s tebou
nesem' v ochotě; - pros, ať láskou plápoláme - stále
v celém životě.

S a n c t u s.

Tam, kde, svatý zpovědníku, - Boha chválíš po-
věčně, - zněte hlasy našich díků - s cherubíny spo-
lečně: - Svatý, svatý, nejvyšší svatý - jest náš mocný
Hospodin; - zem' i nebes oblouk zlatý - jsou jen
slávy Jeho stín.

P o p o z d v í h o v á n í.

Kriste, duší chlebe sladký, - potěšení plačících,
- dražší nade všecky statky - myslí dítek kajících. -
Čím jsme toho zasloužili, - že's k nám sstoupil na oltář!
- Studem, hle my provinili - k zemi kloníme svou tvář!

A g n u s D e i.

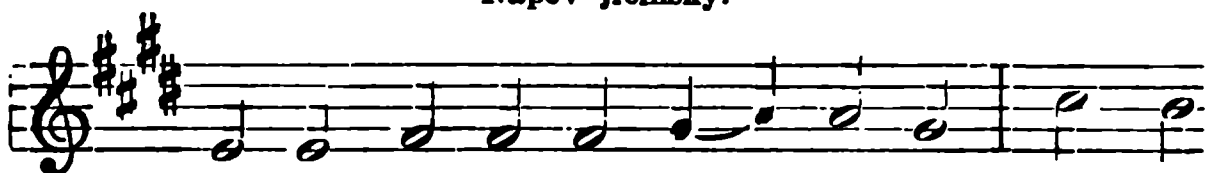
Beránku náš, přišlý s nebe, - jenž jsi za nás nesl
kříž, - k Tobě lkáme, živý chlebe, - sejmi našich
hříchů tíž. - Smiluj se a slávy věncem - zdob nás
jednou milostně, - bychom s Janem oslavencem -
slavili Tě radostně.

Com m u n i o.

Vítej, Jezu přežádoucí - v nejsvětější Svátosti!
- Ukoj duše touhou vroucí, - sílo naše v slabosti! -
Ty jsi v mukách sílil Jana, - blažil v smrti hodině: -
stejná milost budiž dána - jeho bratří rodině.

Píseň k sv. Aloisiu.

Nápěv jičínský.

1. A - loi - si - e, ne - bes per-lo, něžným

leskem zá - ři - cí, mocná mdlého vě - ku

ber - lo, ju - ný roz - um tu - ži - cí!

Vše, co u - mu jas - no stí-ní, vše, co

vů - li níz - kou či - ní, bu-diž pří-kla-

dem tvým v nás u - du - še-no v každý čas!

2. Ty, jenž předčíš nevinností - sněhobílou lilii, - pros, ať duch náš v bujarosti - květy ctnosti rozvíjí! - V bouři nehod svatou víru, - v štěstí pravou myslí míru, - proti hříchu mocný vzdor, - dejž nám žití svého vzor!

3. Světa sláva, touha zlata - neusedly v myslí tvé: - po pravdě tvá píle svatá - rozpínala ruce své! - Rozkoš tvá: jen Bohu žiti, - nebe v srdci čistém míti; - malých vad a úhon sled - byl tvé vůli hříchů jed.

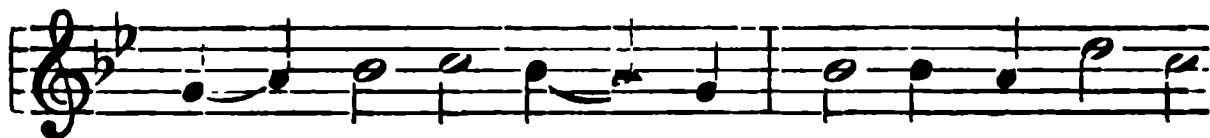
4. Když choroby děsné mraky - klid tvé myslí bouřily, - tvé upíaté k Bohu zraky - rajské slasti toužily: - „Bože,“ v této sténal's době, - „dej mi brzo jíti k Tobě, - u Tebe jen pravdy svět, - tam jen věčné lásky květ!“

5. Bůh, jenž nad hvězdami trůní, - tvé želání ukojil, - věčné pravdy na výsluní - oblahou tě opojil; - tam, kde není touhy více, - tam, kde zíráš Boží líce, - tam tvé nevinnosti svit - skví se nad jitřenky třpyt!

6. Pros za nás, kdy světa zloba, - ve strážný nás metá vír: - ať tvé nevinnosti zdoba - uhájí nám duše mír; - ať činíme, co Bůh velí, - co jen k dobru, k pravdě čelí, - bychom krásou duše své - blížili se něze tvé!

Svatý Václave!

(Staročeský nápěv.)

1. Sva - tý Vá - cla - ve, vé - vo - do české

ze - mě, kní - že náš, pros za nás Boha,

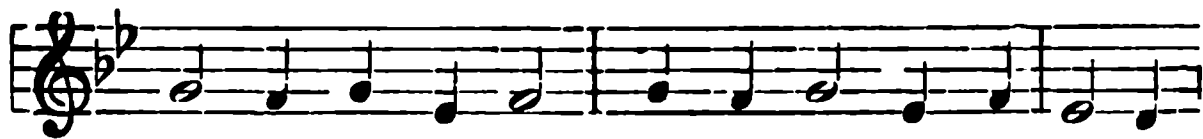
sva-té-ho Du-cha! Kri-ste e - lei - son!

2. Ty jsi dě-dic če-ské ze - mě, rozpomeň

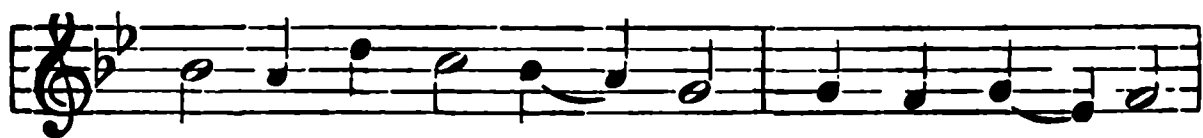
se na své plé - mě; ne-dej za-hy-nou-ti,

nám ni bu-dou-cím, sva-tý Vá-cla-ve! Kri-ste

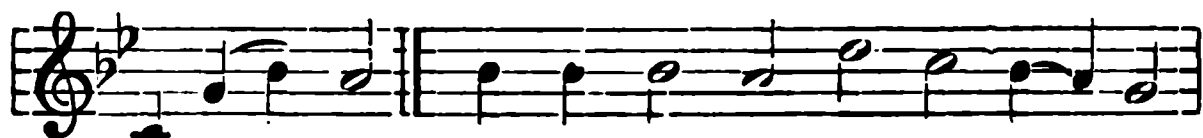
e - lei-son! 3. Po-mo-ci my tvé žá - dá - me,

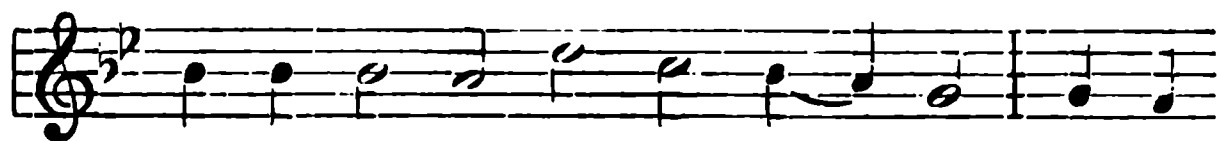
smi-luj se nad ná - mi, u - těš smut-né,

za-žen vše zlé, sva-tý Vá-cla-ve! Kri-ste

e - lei-son! 4. Ne-be-ské jest dvorstvo krásné,

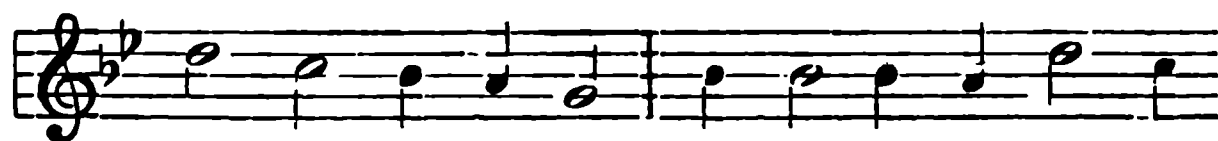
bla - ze to - mu, kdo tam do - jde v ži - vot

věč - ný, o - heň ja - sný sva - té - ho

Du - cha. Kri - ste e - lei - son! 5. Ma - ri - a,

Matko žá - dou - cí, tys krá - lov - na vel - mo -

hou - cí, pro - siž za nás, za křes - ta - ny,

své - ho Sy - na, Ho - spo - di - na! Kri - ste

e - lei - son! 6. An - dě - lé sva - tí ne - be - ští,

rač - te nás k so - bě při - vés - ti tam, kdež chvá - la

ne - pře - stá - vá věč - né - ho Bo - ha! Kri - ste

e - lei - son! 7. Všichni svatí za nás pro-ste,

za-hy-nou-ti nám ne - dej - te, sva-tý Ví - te,

sva-tý Norber-te, sva-tý Zik-munde,
sva-tý Pro-ko-pe, sva-tý Voj - tě - še,

sva-tý Je-ne Nepomu-cký, sva-tá Lud-mi - lo,

sva-tý Vá - cla-ve! Kriste e - lei - son!

8. Bo-hu Ot - ci chválu vzdejme, svatým křížem

se že - hnej - me: ve jmé - nu Ot - ce

i Sy - na je - ho i Du-cha sva-té-ho!

Kri - ste e - lei - son!

Na poděkování Bohu.

Bože, Tobě dík a čest!

(Te, Deum, laudamus.)

(Kanc. svatoj. II.)

1. Bo-že, To-bě dík a čest pě - je vrou-cně

ka-ždé plé-mě, u - klá - ní se zá-stup hvězd,

hlu-bi - ny a o - bor ze-mě, To-bě, Ot - ci

vě-čné-mu, nej-vyš - ší cti ho-dné-mu.

2. Po všem země okresu - ctí Tě, Otce Hospo-
dina, - církev svatá u plesu, - vzývá také Tvého Syna,
- oslavuje vesele - Ducha utěšitele.

3. Lid Svůj, Pane Bože, spas, - požehnej dě-
dictví Svému, - veď a věrně spravuj nás - cestou
k cíli nebeskému; - zbožný Svůj a věrný lid - rač
na věky povýšit.

K n ě z: Benedicamus
Patrem et Filium cum
Sancto Spiritu.

Ž á c i: Laudémus - et
superexaltémus eum in
saécula.

K n ě z: Dobrořečme
Otcí i Synu i Duchu
Svatému.

Ž á c i: Chvalme - a vy-
vyšujme ho na věky.

Hymna papežská.

(Na slova J. Šrůtky Jan N. Škroup.)

1. Tam, kde str - mí cír - kve tý - mě, v sta-ro-

slav-ném, věč-ném Ří - mě, z ná-ro-dů všech

ja - zy - ko - vé sou-hla-su - jí v pí - sni

no-vé: Bo - že, Pi - a De - sá - té - ho

1. 2.

že-hnej a nám za-cho-vej! za-cho-vej!

2. Sedmi chlumův bání zlaté, - vatikánské síně svaté, - hroby svatých v širém kraji - ozvěnou se otrásají: [: Bože, Pia Desátého - žehnej a nám zachovej! :]

3. Velebně náš zpěv se vznáší - nad oblohou země naší, - po rovinách, moři, lese - k Římu prosby hlas se nese: [: Bože, Pia Desátého - žehnej a nám zachovej! :]

4. Pohlížíme k vám též vzhůru, - pějte s námi v lásky kůru, - roznětte nás, nebešťané, - ať náš zpěv zde neustane: - [: Bože, Pia Desátého - žehnej a nám zachovej! :]

Hymna rakouských národů.

J. Haydn.

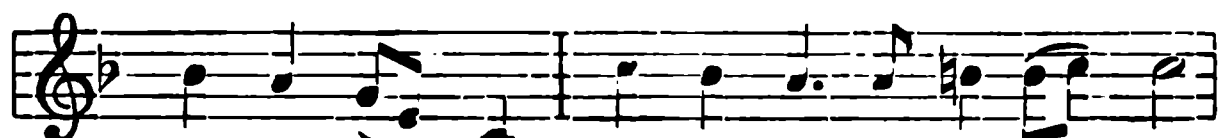
1. Za-cho-vej nám, Ho-spo-di-ne, cí-sa-ře a

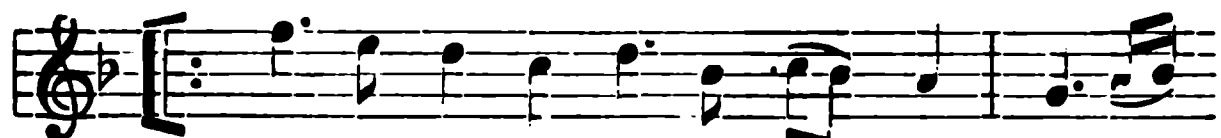
na - ši zem! Dej, ať z ví-ry moc mu ply-ne,

ať jest moudrým vla-da-řem! Haj-me věr-ně

trů-nu je - ho pro-ti ne-prá-te-lům všem;

o-sud trů-nu Habs-bur-ské-ho Ra-kou-

ska jest o - su - dem!

2. Plňme věrně povinnosti, - chraňme práva počestně, - a když třeba, s ochotností - v boj se dejme statečně! - Na paměti vděčně mějme - slávu vojska vítěznou, - jmění, krev i život dejme - za císaře, za vlast svou!

3. Čeho nabyl občan pilný, - vojín zbraní zastávej, - uměním i vědou silný - duch se zmáhěj, jasně stkvěj! - Bože, račiž slávy příti, - žehnej vlasti milené, - slunce Tvé nechť v míru svítí - na Rakousko blažené!

4. Stůjme k sobě každou chvíli, - svornost jenom
moci dá! - Spojené kde vládnou síly, - snadno vše se
vykoná. - Když se ruka k ruce vine, - pak se dílo po-
daří. - Říš rakouská nepomine, - sláva vlasti, císaři!

Responsoria.

I. Při slavné mši svaté.

Při kollektách.

Při Pater noster.

1. A - men. 2. Sed lí - be - ra nos a ma - lo.

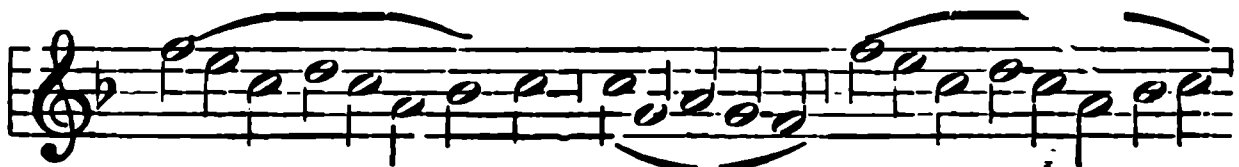
Před Agnus Dei.

1. A - men. 2. Et cum spí - ri - tu tu - o.

Ite Missa est. — Deo grátias.

a) O největších slavnostech (in festis I. classis).

I - - - te e e
De - - - o o o

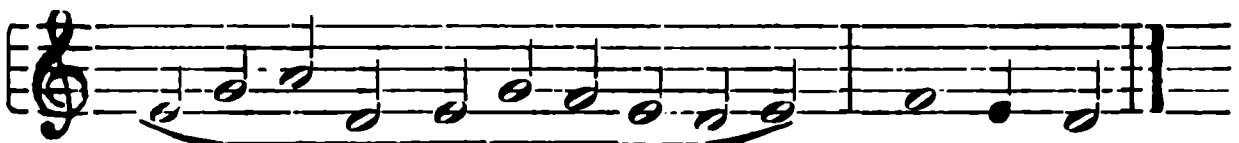

e e Mis - sa est.
o o grá - ti - as.

b) o menších slavnostech (in festis II. cl. et duplicibus).

I - te e
De - o o

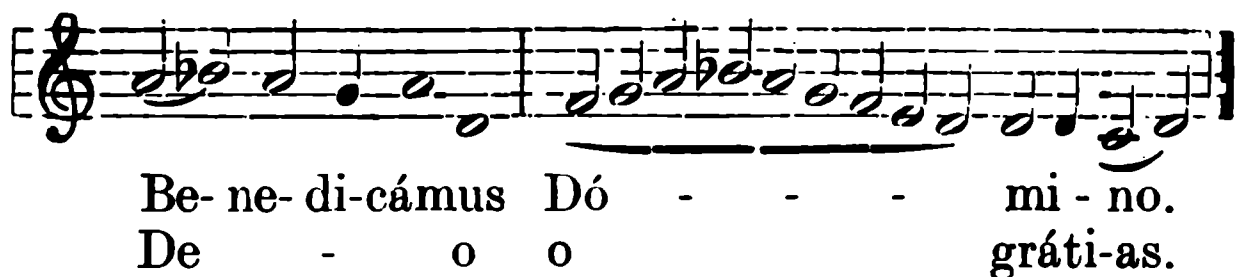
e Mis - sa est.
o grá - ti - as.

**c) O slavnostech Panny Marie (též o slavnosti
Narození Páně a Božího Těla).**

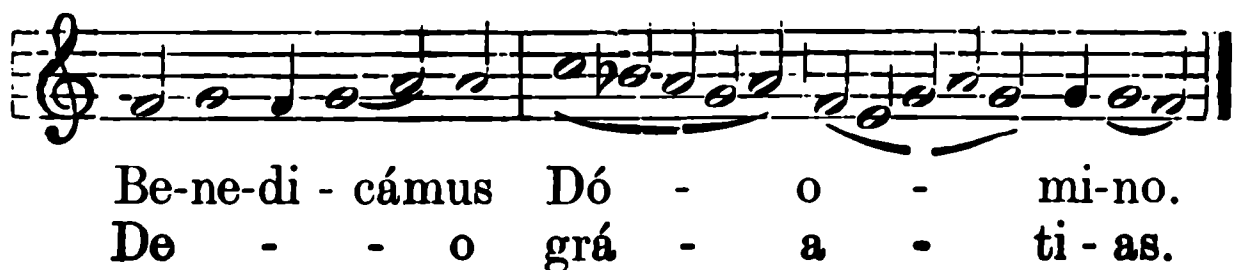

B e n e d i c á m u s D ó m i n o. — D e o g r á -
t i a s.

**a) Na neděli devítníkovou, I. a II. po devítníku
zpívá se:**

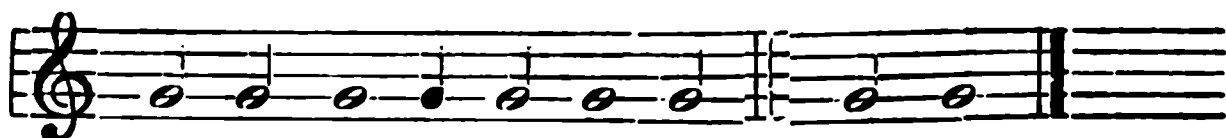

b) Na neděle adventní a postní.

II. Při zádušní mši svaté.

Při kolektách.

1. Et cum spí - ri - tu tu - o. 2. A - men.

Při Evangelium.

1. Et cum spírítu tu - o. 2. Gló-ri-a ti-bi, Dó-mine.

Při praefaci.

1. A- men. 2. Et cum spí-ri-tu- tu-o. 3. Ha-bé-mus

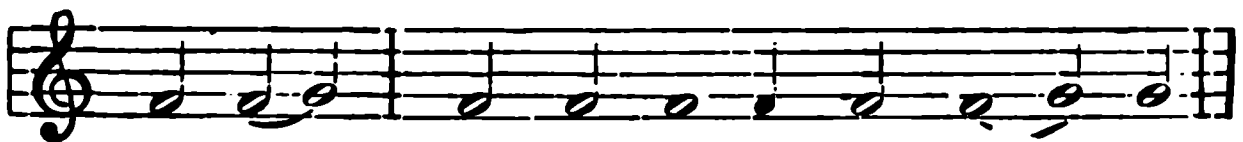
ad Dó-mi-num. 4. Dignum et iustum est.

Při Pater noster.

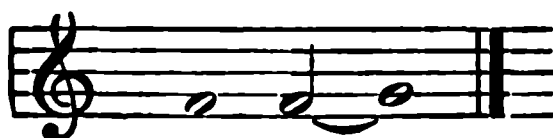
1. A - men. 2. Sed lí-be - ra nos a ma - lo.

Před Agnus Dei.

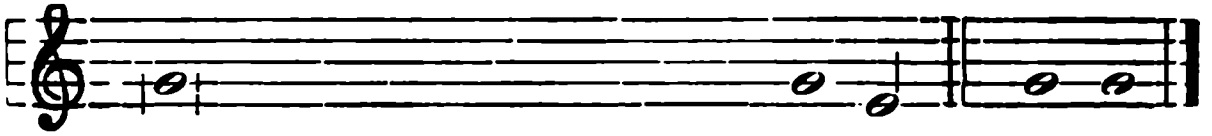
1. A - men. 2. Et cum spí-ri - tu tu - o.

Při Requiescant in pace.

A - men.

III. Tonus versiculi.

Panem de caelo | praestitisti e-is. A-men.
Omne delectamentum | in se habentem.

V době velik.:

Panem de caelo praestitisti eis. Alleluja! - Omne
delectamentum in se habentem. Alleluja!

OBSAH.

I. Modlitby.

	Strana
Modlitby denní	3
Modlitby mešní . . .	8
Modlitby k sv. zpovědi	28
„ k sv. přijímání	34
„ k sv. biřmování	39
Pobožnost odpolední.	
Litane o všech svatých	40
Litane k Pánu Ježíši	47
Litane Loretanská	50
Zastavení křížové cesty	53
Sv. růženec	53
Svaté svátosti	55
Modlitby k svatým:	
k sv. Václavu, k sv. Aloisi	56
k sv. Cyrillu a Methodu, k sv. Vojtěchu, k sv. Janu Nepomuckému	57
k sv. patronům českým	58
Modlitby za jiné	58
Modlitba za vlast (Třebízský)	59
Vzývání Ducha svatého	61
Díkůčinění (Te, Deum, laudamus)	63

II. Písňe kostelní.

Strana

Píseň před kázáním.	3
Píseň po kázání.	3

P o m š i s v a t é.

1. Hospodine, pomiluj ny	4
2. Pochválena a pozdravena	5

P í s n ě m e š n í.

1. Hospodine, všech věcí Pane!	5
2. Bože, před Tvou velebností	10
3. Tobě, Pane, na výsosti	12
4. Jako dítky k otci svému	14
5. Shlédni, Bože!	16
6. Ó shlédni, Bože věčný!	19

P í s n ě k p o ž e h n á n í.

1. Svatý, svatý!	21
2. Poklekni na kolena	21
3. Na kolena padejme	22
4. Svatý Bože, svatý silný	22
5. Pange, lingua. — Zvěstuj těla vznešeného. ..	22

P í s n ě p ř i m š i s v. z á d u š n í.

1. Odpočinutí věčné	25
2. Dies irae. — Den ten hněvu	27

P o m š i s v a t é:

Animas fidelium. — Duším věrných zemřelých	30
--	----

P í s n ě a d v e n t n í.

P ř e d e m š í s v a t o u :

Ecce, Dominus veniet. Rorate coeli. — Ejhle, Hospodin přijde. Rosu dejte.	31
--	----

P ř i m š i s v a t é:

1. Ze staročeských zpěvů rorátních. (Dle vydání Lehnerova)	33
2. Zdravas buď, Panno Maria! ..	41
3. Rosu dejte, oblakové	42

	Strana
4. Hle, přijde Pán.....	43
5. Vesele zpívejme!	44
6. Vyros, nebe, Spasitele!.....	45

P í s n ě V á n o č n í.

1. Vykupitel s nebes trůnu	48
2. Chtíc, aby spal	50
3. Narodil se Kristus Pán	51
4. Poslouchejte, křesťané. — Vítej, milý Jesu Kriste	52

P í s n ě k P á n u J e ž í š i.

1. Mé jsi potěšení	54
2. Ó Jesu, spáso moje!.....	55

P í s n ě p o s t n í.

P ř e d e m š í s v a t o u:

Qui passus es — Jenž jsi trpěl za nás	56
---	----

P ř i m š í s v a t é:

1. Přístup, duše, v zkroušenosti	57
2. Dokonáno jest	59
3. Stabat Mater dolorosa. — Plna hoře matka stála	60
4. Kristus, příklad pokory	63

K p o ž e h n á n í:

1. Pro své svaté drahé rány	64
2. Zdráv buď, Spasiteli!	65

P o p a š i j í c h n a K v ě t n o u n e d ě l i z p í v á s e:

Ukřižovaný Kriste!	66
--------------------------	----

P í s n ě v e l i k o n o č n í.

1. Vstať jest této chvíle	67
2. Vesel se, nebes Královno!.....	68
3. Hle, vstať jest nyní	69

P í s n ě s v a t o d u š n í.

1. Veni, sancte Spiritus. (Na zač. škol. roku).....	70
2. Přijď, ó Duše přesvatý!.....	71

K nejsvětější Svátosti oltářní.

	Strana
1. Chval, Sione, Spasitele.....	72
2. Lauda, Sion, Salvatorem.....	74

Písně k Panně Marii.

1. Ó Maria, útočiště naše	76
2. Matko Boží, neslýcháno.....	78
3. Tisíckrát pozdravujeme Tebe	80
4. O sanctissima	81

Písně k sva t ý m.

Píseň k sv. Cyrillu a Methoději	82
Píseň k sv. Janu Nepomuckému	85
Píseň k sv. Aloisiu	87
Píseň k sv. Václavu	88

Píseň na poděkování Bohu.

Bože, Tobě dík a čest (Te, Deum, laudamus)	92
Hymna papežská	93
Hymna rakouská	94
Responsoria	95
